

VÁLI DEZSŐ

V. NAPLÓ

VERSEK 1949-TŐL

megőrizve az eredeti írásmód

TARTALOM

1949 kb. // C.00000/1 [RÉSZEG MISKA]
1959 // C.00003 EGY ISMERETLEN LÁNY FÉNYKÉPÉHEZ
1962.08. // C.00032 [PÉCS]
1962.06. // C.00044 [SEMMI KEDVEM]
1963.09. // C.00048 [SORSOM]
1963.12.03. // C.00055 [TUDOD, NEM HITTEM]
1964.01.26. éjjel // C.00058 MUSZÁJ MINDIG RÁD GONDOLNI
1964.01. // C.00058 ELÉGIA KICSIBEN
1964.01. // C.00059 MINDEN ESTE
1964.01. // C.00059 [MÉRT JÖSSZ IDE MINDEN ESTE?]
1964.01. // C.00059 [GONDOLATAIMAT]
1964.01. // C.00059/2 [ANNYIRA SZERETEM]
1964.01. // C.00059/3 [MIBŐL HISZED, HOGY MI ERŐSEK]
1964.04. // C.00062 ÉLETEMET IS ÁTRENDENZÉNEM KEDVEDÉRT
1964.09. // C.15555 [BUJÓCSKA]
1964.10. // C.00070 [ÍGY ÉLÜNK MI]
1964.11. // C.00070 LEHAJTOTTFEJŰ NAPOK
1965.04. // C.00074 [OLYKOR MAGÁVAL SODOR]
1966.01. // C.00080/2 [A NYUGTALANSÁG ELTŰNIK MAJD]
1966.09. // C.00093 ESTEFELÉ, AMIKOR
1966.12. // C.00102 [TUDOM, HOGY TÍZ ÉV MÚLVA]
1966.12.25. // C.00105 SZÁZÖTÖS LAP
1967.02.25. // C.00110 [UTÓBBI ÉVEIMET NEHEZEN]
1967.06. // C.00117 [CSÖNDES JÓ SZÓT]
1967.10. // C.00128/B [MOST MÁR RITKÁN FÁJ]
1968.02. // C. 00152 [MINDENT ÉRTEK]
1968.04.08. // C.0016 [HÁROMNEGYED TÍZ]
1968.05. // C.11721 [ARRA ÉBREDTEM]
1968.06. // C.00176 [NYUGÁGYBAN BÓBISKOLOK]
1968.06. // C.00178 FÜVESKÖNYV
1968.07.29. // C.00182 VALAHA IS VÁGYTAM
1968.08. // C.00183 [NEM BAJ]
1968.08. // C.00184 [TULAJDONKÉPP RÉG VÁRTAM HALÁLODAT]
1968.09. // C.00186 MŰVÉSZTELEPEN
1969. // C.02149 KATA-LEVELEK/8
1969.02. // C. 02150-2151 KATA-LEVELEK/9
1969.04. // C.00203 KATA
1969.03.16. // C.00201 [ITT VAGYOK, NOS NEM ÍGY]
1969.04. // C.00202 [MUNKÁM EDDIGI CÉLJA]
1969.04. // C.00203 [MEGLASSULTAM MOSTANÁBAN]
1969.08. // C.00215 ŐSZI FÉNYEK
1969.08. // C.00215 [TISZTÁN ÉRZEM]
1969. ősz, Mártély // C.02153 11. LEVÉL KATÁNAK, MÁRTÉLYRÓL
1969.11. // C.00244 ÁLMOMBAN MEGINT
1970.01.? // C.11704 – 705 KATÁNAK
1970.03.17-04.15. Zsenye, alkotóház // C.00256 [BÉLÉST FÉRCSEL]
1970.03. Zsenye // C.000257 MAGYARÁZAT KATÁNAK
1970.03. Zsenye // C.00257/2 [TÁVIRAT KATÁNAK: A FÁZÓ HARANGVIRÁGOK]
1971.01. // C.00346 [ÉVE ELMENT NAGYMAMÁVAL]
1971.06. // C.00372 [HÚSLEVES TÁPTALAJON]
1971.11. // C.00383 [BONTÓOK-E]
1971.11. // C.00384 [VELED ÁLMODTAM]
1971.12. // C.00385 [MÁR FÖL SE ÍROM]
1972.02. // C.00396A [MA ÉJJEL DIPLOMATÁK KÖZÖTT]
1972.08.14. // C.00416 [MI NINCS? NINCS MOSOLY]
1972.08. // C.15564 – 566 SÉTAUTAM HÁROM ÉVIG
1972.10. // C.00425 [HARMINC ÉVES VAGYOK, ÉS LETT MŰTERMEM]
1972.12. // C.00429 HIMNUSZFORDÍTÁS-PRÓBÁLKOZÁS

1972.12. // C.00430 [KOTORÁSZOM CERUZA UTÁN]
 1973.01. // C.17609 MEGOLDHATATLAN
 1973. 03. // C.00438/2 ÁLMODTAM MEGINT
 1973.04. // C.00441 [MAJD EGYSZER ELVISZLEK]
 1973.05. // C.00443 [TORLÓDÁS, KINÉZEK A VILLAMOSBÓL]
 1974.02. // C.15567 A FÉNYES ADOLF TERMI KIÁLLÍTÁSKATALÓGUS-SZÖVEG
 1974.06.06. Párizs // C.00462 [ELFELEJTETTEM, HOGY TÍZ ÉVE MÁR]
 1975.06. // C.00494 EZ MAGYARORSZÁG
 1976.03. // C.00533 MIT SZERETEK
 1977.09. // C.00641 [MEGINT ÁLMODTAM]
 1977.12. // C.00657 [OKOS VAGYOK]
 1978. // C.00662 A „MŰVÉSZET A MŰVÉSZETBEN” KIÁLL. KATALÓGUSBA
 1979.07. // C.00841 [MŰCSARNOKI KATALÓGUSBA]
 1978.03.02. //C.00753 [HISZEN ÉN HALOTT VAGYOK]
 1978.09. // C.00785 BAJ VAN AZ ASSZONNYAL?
 1979.04.01. // C.00825 ÁLOMBELI MŰTERMEM
 1979.06. // C.00832 [EGY FÁRADT MAGYARSZÁRMAZÁSÚ ÖREGÚR]
 1980.11. // C.00953 [HA LENNE ANYÁM]
 1980.11. // C.00960 [SOK, SOK EZ A NEGATÍV SZERELEM]
 1980.12. // C.00962 [HOVA LETT BELŐLEM]
 1980.12. // C.00964 [SZARVASBOGÁR]
 1982.02.04. // C.01057 [KÉKKÚT: HOGY ITT MOST MILYEN JÓ]
 1982.02. // C.15704 MÁSFÉL ÉVES
 1982.02. // C.15705 RÁCSOS ÁGY
 1982.03. // C.01084 A LEGELSŐ
 1982.04. // C.01085 EGY TIZENKILENC ÉVES TÖRTÉNET BEFEJEZŐDÖTT
 1982.03. // C.01086 ELSŐ ELŐTTI
 19.04. // C.01087 [KEZED FÖLEMELTED]
 1982. tavasz // C.01087/10 [ANYÁM VIRÁGMINTÁS FOTELJÉBEN]
 1982. tavasz // C.01087/11 [HOVA A FRANCBA RAKTAD]
 1982. tavasz // C.1087/12 [EGY KÖZÉPKORÚ FÉRFI]
 1982. tavasz // C.01087/13 [AMÍG ITTEN ÍROK]
 1982.04. // C. 1087/14 HISZEN REMÉNYTELEN
 1982.04. // C.01087/15 AND THERE WAS DESSIE
 1982. tavasz // C.0108/16 KOCKÁS SZOKNYÁDRÓL
 1982. tavasz // C.01087/17 [EGYEDÜL EGY ÜRES TEREMBEN]
 1982.04. // C.01087/18 [TALÁLKOZÁSAINK ÜNNEPEK]
 1982. tavasz // C.01087/19 [ÉN CSAK AKKOR TUDOK VERSET ÍRNI]
 1982. tavasz // C.01087/2 EZT A CSIPESZT TŐLED KAPTAM
 1982.04. // C.01087/20 [MEGTÖRTÉNT]
 1982.04. // C.01087/3 VALAMI NEVETSÉGES
 1982.04. // C.01087/4 [NEGATÍV ROBBANÁS]
 1982. tavasz // C.01087/5 [SZERELEM BETELJESÜLVE]
 1982. tavasz // C.01087/6 [NAGYON SZÉP VAGY]
 1982.04. // C.01087/7 [DOSSZIÉIM SORBAN A POLCON]
 1982.04. // C.01087/8 [HOZZÁDBÚJNI]
 1982.04. // C.01087/9 [ZAVARBAN]
 1982.05. // C. 01087/21 [LENÉZEK A MŰTEREMBŐL]
 1982.05. // C.01087/22 [EGY MÁRNA ÉS EGY FECSKE]
 1982.05. // C.01087/23 [KETTEN MENNI]
 1982. tavasz // C.01087/24 NAGYMAROS, HALOTTAM
 1982.05.07. // C.01087, 25-27 A BALESETESNEK TISZTA A TUDATA
 1982.05. // C.01087/28 [FEHÉR-FEKETE KOCKÁS FOLYÓSÓ]
 1982. nyár // C.01087/30 TÁVOLODOM, KEDVES
 1982.06. // C.01151 [NYUGODT VAGYOK]
 1982. tavasz // C.1087/29 MIKLÓS 10 PERCRE LAKIK MOST TŐLEM
 1982.08. // C.01157 ROHANNAK A NAPOK
 1982.08. // C.01159A [SZOMORÚSÁGOM: ENGEDETLENSÉG]
 1982.09. // C.01164 [MEGINT SÖTÉT ÉJSZAKÁM]
 1982.10.24. Kékkút // C.01168-01171 KÉKKÚT; EGYEDÜL

1982.12. // C.01177 [HA AZT MONDOM: UTÁLOK ÉLNI]
 1982.12. // C.01177 TALÁLT VERS
 1983.01.2-4. // C.01181 [BÚSULTAM ITT, MEG MINDEN]
 1983.01. Kékkút // C.01182 [VAN-E ABSZURDABB]
 1983.02. Kékkút // C.01190 MI VOLT ITT? (KÉKKÚT)
 1983.03. // C.01195 [NEM KIS CSATA EZ]
 1983.03. // C.01196 BUKARESTI KIÁLLÍTÁSUNKRA TERVEZETT MEGNYITÓBESZÉDEM
 1983.03. // C.01199 LÁSSUNK TISZTÁN
 1983.03. // C.01200 DÉLUTÁN ÉS ESTE
 1983.05. Kékkút // C.01229 FÖLÜLRŐL NÉZVE
 1983.07. // C.01234 [MOTORIZÁLT HADOSZTÁLYOMMAL]
 1983.08. // C.01243 [NOTESZ LÓG A NYAKAMBAN]
 1983.08. Kékkút // C.01244 [HOGYAN KELL?]
 1983.10.02. // C.15547 LEVÉL LEVÉL SZ. M.-NAK SZŐDLIGETRE
 83.10. // C.15548 TÁVIRAT SZÜTSNEK
 1984.02.? // C.15706 MIKICA FEST
 1985.01.01. // C.01541 [A NAGY FELADATOK ELKERÜLNEK]
 1985.08. // C.0597 UTOLSÓ ELŐTTI KÖNYVEK
 1986.08. // C.15707 FERENCESEK
 1986.12. // C.15959 [1951 MÁJUSÁBAN]
 1988.05. – 2013.07. // C.12218-219 [ISTEN KÖPENYE SZEGÉLYE]
 1989.11.06. // C.02030-2031 [MÁTÉNAK, KANADÁBA-1.]
 1989.11.27. // C.02032-2035 [MÁTÉNAK KANADÁBA-2.]
 1990.06. // C.02059 [MINDEN IDEGEN]
 1990.06. // C.2060 / C.4029 VILÁGKÉPLET/2.
 1991.07. // C.02138/B MENNYI A BŰNÖM?
 1992.05.05. // C.02287 PÁRIZS, UTOLSÓ ÉJSZAKA
 1998.07.15. Pilismarót // C.05733 PILISMARÓTI FELJEGYZÉSEK (részlet)
 1998.09. // C.05757 A RABSZOLGATARTÓ TÁRSADALOM VOLT AZ IGAZI
 2000.06.30. // C.06372 NÉVJEGY
 2000. 11.03. // C.08426 VÉGRENDELET
 2000.12.11. // C.15702 ADÓHIVATAL
 2002.10.01. // C.15553 A DUNA-TV
 2002.12.05. // C.15546 [FRISS HÓ]
 2006.04. // C.15957 [IDŐVERS]
 2007.05. // C.08955 HAIKU ORAVECZ IMRE TISZTELETÉRE
 2007.12.08. // C.09413 ENNYI A KÜLÖNBSÉG
 2008.09.05. // C.09733 A GODOT GALÉRIA HÍRLEVELÉBE, FOTÓKIÁLLÍTÁSOMHOZ
 2008.11. // C.09814 2008. NOVEMBER 28.
 2009.01.20. // C.15961 [ÚJ HUSI]
 2009.06.20. // C.10042 MEGÖREGEDTEM
 2009.08.06. Kékkút // C.16139 [VÉNEMBER]
 2010.09. // C.15958 [CSALÁD]
 2011.04. // C.10894 MIT IS AKARHATNÉK MÉG
 2011.05. // C. 10895 TŰNŐDÉS MÁJUS ELSEJÉN, HAJNALBAN
 2011.11. // C.17714 RUBINMISE
 2013.02.21. // C.11795 ÉLEM ÉS VALLOM
 2013.10.28. // C.12412 [MA REGGEL HAZAFELÉ]
 2013.11.01. // C.12443 HALOTTAK NAPJA
 2014.05.15. // C.12838 2014. MÁJUS 15.
 2015.03.27. // C.15113 [MEGHALNI]
 2015.04.16. // C.15487 VILÁGKÉPLET
 2015.05.05. // C.15216 MA ÁLMODTAM
 2015.06.22. // C.15498 MAGÁNMITOLÓGIA
 2015.08.09. // C.15363 GAZDAG VAGYOK
 2015.08. // C.15373 2015. AUGUSZTUS 29.
 2015.10.11. // C.15497 EGY ILLAT
 2015.12.15. // C.15568 – 569 A MAI REGGEL
 2016.01.17. // C.15629 2016. JANUÁR, MEGINT ÁLMODTAM
 2016.02. // C.15701 TAKARÍTOK

2016.02. // C.15708 A TANGÓHARMONIKÁS
 2016.04.07. // C.15823 ARRA TÖREKEDTEM
 2016.04.14. // C.15831 TEGNAP, HAZAFELÉ
 2016.05. // C.15900 ÖTVEN ÉVE
 2016.05.22. // C.15901 SZERETNÉM
 2016.07. // C.15956 FAJFENNTARTÁS
 2016.07. // C.15960 ABLAK
 2016.07.11. // C.15962 MAILVÁLTÁS
 2016.07.14. // C.15964 A RÖNTGENFOTÓ
 2016.08. // C.16105 [SZEX]
 2016.09. // C.16109 [A BETEGEK]
 2016.12.01. // C.16195 LÁTOMÁS
 2016.12. // C.16247 2016. DECEMBER 24.
 2016.12.24. // C.16248 MEGÖREGEDTÜNK
 2017.04.06. // C.16510 [KÉT ÉVE]
 2017.05. // C.16511 [VALAMIKOR ÍRTAM]
 2017.05.31. // C.16587 ÉJFÉLI MŰTEREM – A/2017/02
 2017.05.03. // C.16588 EGY, GONDOLOM, ÉHEN HALT
 2017.05.03. // C.16589 [EZ MA NEHEZEN ÁLLT ÖSSZE]
 2017.05.04. // C.16590 [A FIÚT NEM VÁRTAM]
 2017.05.07. // C.16591 [A LITVÁN TENGERPARTON]
 2017.05.08. // C.16592 [AMIKOR AZ EMBER]
 2017.05.09. // C.16593 [KEDVES OLVASÓ]
 2017.05.09. // C.16594 [EGY ILLAT]
 2017.05.09. // C.16595 [A LILA FOLT]
 2017.05.10. // C.16596 [KATA KISKERTJÉT]
 2017.05.10. // C.16597 [BIZONYÁRA IDŐJÁRÁSVÁLTOZÁS]
 2017.05.16. // C.16598 SZÜRKE
 2017.05.25. // C.16599 [DOSZTOJEVSZKIJ]
 2017.06.21. // C.16600 [VERSGONDOLKODÁS]
 2017.06.22. // C.16601 [HÁTRALÉPEK A KISASZTALKÁHOZ]
 2017.06. // C.16570 [TOTAL IMMERSION]
 2017.06.13. // C.16571 A LUKÁCS
 2017.06.16. // C. 16573 USZODÁBÓL HAZAFELÉ
 2017.06.08. // C.16580 EGY GALAMB, ITT, SZEMKÖZT
 2017.06.19. // C.16581 UTOLSÓ ELŐTTI PILLANATIG
 2017.06.20. // C.16582 49. HÁZASSÁGI ÉVF.
 2017.06.20. // C.16584 EGY VILLAMOSKALAUZ
 2017.06.21. // C.16585 KÉTEZER
 2017.06.20. // C.16586 TEA
 2017.06.26. // C.16706 LASSAN FESTÉKSZAG
 2017.06.27. // C.16708 ÖREGEMBER
 2017.07. // C.16646 [TÚNÓDÓM EZEN]
 2017.07. // C.16647 VÁRATLAN ÓRA
 2017.07. // C.16648 A LOVAGTEREM
 2017.07.22. // C.16654 [EZ A LÉGY]
 2017.07.25. // C.16705 [ARRA GONDOLTAM]
 2017.08.09. // C.16694 HÉTFŐ REGGEL
 2017.08.09. // C.16695 [BOTORKÁLÓ]
 2017.09.02. // C.16710 [A RINGÓ SZOPTATÓFOTELÉRT KÉKKÚTRA]
 2017.09.11. // C.16765 KÉTFÉLE
 2017.09.24. // C.16773 KATA
 2017.10.08. // C.16850 [AZ EMELETI]
 2017.10.09. // C.16851 MEZTELEN
 2017.10.09. // C.16852 [EGY LÁNY]
 2017.11.08. // C.16935 ISMERŐS SZÍVMŰTÉTJE KILENCKOR
 2017.11.10. // C.16941 PALETTA DÉLELŐTT
 2017.11.21. // C.16946 [MILYEN VOLT]
 2017.12. // C.17012 MALÖR
 2017.12.31. // C.17095 TÖKÉLETESEN ÉRTELMETLEN

2018.01.05. // C.17072 MESÉLI
2018.01.13. // C.17078 KILENCLEHAJLÁSOS
2018.01.20. // C.17080 JANUÁR HUSZADIKÁ
2018.01. // C.17085 ELFÁRADTAM
2018.02.04. // C. 17131 [NEGYED HÉT]
2018.02.04. // C.17132 [HIMBAKÉS]
2018.02. // C.17154 PENITENCIA
2018.03.12. // C.17198 WHITE NOISE
2018.03.15. // C.17205 HAJNALI MAILEK, CSOMAY ZSÓFI
2018.03. // C.17207 ERŐSEBB NÁLAM
2018.03. // C.17217 TUDJUK
2018.04. // C.17269 DÁNIEL HÁROM
2018.04. // C.17270 ISCHLER
2018.04. // C.17273 AZ ÚJ KERESZTÚT
2018.04. // C.17278 ABLAK
2018.05. // C.17346 SÓSIVATAG
2018.05. // C.17348 SOK ÉVE
2018.06. // C.17410 KAVICS
2018.06. // C.17415 REGGEL HÉTKOR
2018.06. // C.17422 VONATTAL AKARATTYÁRA
2018.07. // C.17455 REJTŐZŐ BOGÁR
2018.07. // C.17460 ISTENKERESÉS
2018.07. // C.17461 ESETLEG MÁR ITT
2018.08. // C.17513 IMÉNT ÁLMODTAM
2018.09. // C.17608 6F
2018.09. // C.17657 ESTE VAN
2018.11. // C.17671 ISMÉT
2018.11. // C.17673 A MÁSODIK PLATÁNFA
2018.11. // C.17675 AZ EZREDES ÚR
2018.11. // C.17677 ÁLMAIM
2018.12. // C.17722 A GERENDA
2018.12. // C.17747 TRECENTO 1964
2018.12. // C.17751 BIZONYOSSÁG
2018.12. // C.17752 KISNORMA
2018.09. // C.17755 [KATÁVAL SZOROSAN]
2019.01. // C.17800 FÜVÖN ÁT
2019.01. // C.17814 EGYETLEN
2019.01. // C.17817 ELSŐ TÁNCUNK
2019.01. // C.17818 A SZENVEDÉSRŐL
2019.02. // C.17875 ÉRDEKES
2019.02. // C.17877 [HULLAFÁRADT]
2019.02. // C.17879 TEGNAP A SVÁBHEGYEN
2019.03. // C.17940 PROBLEMA
2019.04. // C.18087 ELVESZETT LEVÉLFÁJLOK
2019.04. // C.18088 JÁRDASZIGETEN
2019.04. // C.18089 HIÁBA
2019.04. // C.18130 VÍVÓDTAM
2019.05. // C.18135 LABIRINTUS
2019.05. // C.18183 [MONOGÁM]
2019.06.05. // C.18185 CSIRKENYAK
2019.06.06. // C.18186 HANYAGSÁGOM

1949 kb. // C.00000/1

[RÉSZEG MISKA]

Részeg Miska odakünn
A kocsmából hazagyün
Nekidől az egyik fának
Mások közben elsétálnak

Párja várja
Várva várja
Mintha látná mozogni
Utca végén ordítani

1959 // C.00003

EGY ISMERETLEN LÁNY FÉNYKÉPÉHEZ

Lomhán, sután nézem szobor szépedet, s agyam muzáj-csíkjai semmivé torzulnak
Mégmártózom két szemedben, és ismerlek, te fehér selyemcsoda
Vajon kezemrecsavarni nem nyúlós hajadat... s feszes combod puha mint képzelem?
Sohsem látlak, de vágylak, és mesélek a mély Dunáról neked,
Meg arról, hogy szeret az engem, mesélek,
S tán akkor vidáman hátracsapod lágy fejed, s kacagnál
Akkor kezded megkeresné az enyémet,
Mert kiszaladna alólunk az ócska életszürke,
S megtudnád, mit régen tudsz, hogy szalad mellünkön a Rock Around sikongva át,
S megértenéd hús puha lelkem szépét,
Szemed földet keresvén, ajszad csücsörítve tagadnád, hogy vagy nekem,
...,„S a lomb közt gyümölcsök ringnának meztelen...”
És futnánk lihegve és jajongva a hosszú éjen át
– hisz boldogok vagyunk – a semmibe, a piros ködbe,
Ott egymást keresnénk: merre... erre... merre... merre?
De végül visszalépnél a fájó üveg mögé, kezded leejtenéd,
S tűnve pislognál kutató vézna szívembe, érzékeny dalomba,
Mert nem vagy, csak álmodtalak...

1966. hagyjuk meg mert őszinte volt.

[egy amerikai divatmagazin modellje, egy ideig szobám falán. 2009.]

Bognár Robi-féle változat a C. Naplóban:

De végül visszalépnél a fájó üveg mögé, kezded leejtenéd,
S tűnve pislognál kutató vézna szívembe

1962.08. // C.00032

[PÉCS]

kielemeztem egy éjjeli kisváros (Pécs) különös-megkapó éjjeli hangulatát.

Csontváry Éjszakai kocsizás, hozzáképzelve a Tengerparti sétalovaglás merev figuráit + Gelléri A. E. novellái + mozdulatlanság, csend + egy rosszul kivilágított éjszakai vonatbelső álmos képe. Lenyűgöző atmoszférája volt (kicsit talán szürreális).

Gelléri A. E. nagy művész lehet, mert novellái hangulatának eszenciája automatikusan eszembe jutott egy újonnan látott városkép láttán. A tartalmakra nem is emlékszem, nem is kell.

1962.06. // C.00044

[SEMMI KEDVEM]

SEMMI kedvem együtt élni egy olyan rossz kedélyű emberrel, mint én. 62.06.

de azért egy emberrel se cserélnél a 300 millióból! 63.11.

viszont ez a föntieknek nem mond ellent 64.06.

hatványozottan igaz. ha ez így folytatódik! 65.10.

ÍGY! lassan megértem a Lényeget, evvel megszokom magam,

s így a dolog alkalmankénti elintézése rutinmunka már 67.03.

meg kell szokni, hát meg lehet szokni 68.11.

bízom bennem, hát minden rendben van 70.02.

megszokhatatlan, de – munkaállapot 77.12.

csendesedem 92.08.

rend 16.07.

béke van 18.02.

1963.09. // C.00048

[SORSOM]

Sorsom (mert alkatom), hogy egyszerre bízzam és ne bízzam magamban

– hogy végkimerülésig fanatikusan lelkesedjem a munkáért, mindennek elébe helyezzem,
és hogy elvágjam a szeretet passzív meleg foteljébe,

– hogy munkaakarásom az egeket verje és pesszimizmusom megkösse a kezemet,

– hogy sokat akarjak elvégezni, de testem fölmondja a szolgálatot,

– sorsom az, hogy az egyensúlyi állapot elkerüljön, és ebben az állapotban kelljen produkálni.

1963.12.03. // C.00055

[TUDOD, NEM HITTEM]

Tudod, nem hittem, hogy engem utolérhet a szerelem, azt hittem, gyorsabb vagyok nála.

Ha hívnál, félbehagynám a detailkihúzást

akár nem törődnek többé a statikával

és éppen csak átcsúsznék belőle a vizsgán

a kedvedért akár lusta is lennék, és mindig rendetlenül hagynám a szobámat
de kedvedért leszoknék az önhittségről
és emberszeretetet is tanulnék
és még sok mindent.

1964.01.26. éjjel // C.00058

MUSZÁJ MINDIG RÁD GONDOLNI

– Most kezdtem a művészettörténetet
tanulni – már 1/2 11 van és holnap
reggel kollokválok.
– Hogy mit csináltam eddig?
Az egész nap elment avval, hogy nem
voltál itt. Így másra nem jutott időm.

Most már érted?!
Most hagyj tanulni.

1964.01. // C.00058

ELÉGIA KICSIBEN

Úgy teszem a dolgom, mint régen, amikor a nagymama biztatott:
ha még ezt a kis tejbegrízt megeszed: jó kisfiú vagy
úgy teszem a dolgom most is buzgón, és mereven; és várom,
hogy megdicsérsz

1964.01. // C.00059

MINDEN ESTE

Érzelveimet egy giccsfestmény, egy puskagolyó repülés közben
és egy befalazott svábbogár tudná neked elmagyarázni.
Lieber Gott, mennyi fegyelmeztelenség egyrakáson, hónapszámra!

1964.01. // C.00059

[MÉRT JÖSSZ IDE MINDEN ESTE?]

mért jössz ide minden este? (muzáj mindig rád gondolni)
nem tudok a munkaszékre figyelni rajzolás közben
minden pillanatodat megzavarod
minden örömöm eltűnik, és helyébe hiányod lép

pillanatig se hagysz nyugton
mért muszáj nekem mindent hozzád hasonlítani –
itt furulyáztál mellettem –
mondd, te tudsz nyugodtan aludni?

1964.01. // C.00059

[GONDOLATAIMAT]

gondolataimat odarakom az ágyad köré.
aludj jól.

1964.01. // C.00059/2

[ANNYIRA SZERETEM]

annyira szeretem, hogy már egy kicsit gyűlölöm is –
– mindig igyekezni közömbösnek maradni
– és mindig vágni mellette lenni (pedig olyan kicsi)

1964.01. // C.00059/3

[MIBŐL HISZED, HOGY MI ERŐSEK]

– miből hiszed, hogy mi erősek és magabiztosak vagyunk?!
– szeretném már nem titkolni fél ember voltomat, és megkapaszkodni a mosolyodban
megsimogatni

igazán elegendő volt az érzelmi „viharok”-ból, amit a munka és az élet továbbvitele érdekében
mindig el kellett fojtani!

„érzelmeimet” egy giccsfestmény, egy puskagolyó repülés közben, és egy befalazott sváb-
bogár tudná neked elmagyarázni.

Lieber Gott, mennyi fegyelmeztetlenség egyrakáson; hónapszámra!

ezekben a hónapokban úgy mozgok, mintha Szibériában kényszermunkán lennék, otthonyagya
és idevágva az asszonyt

1964.04. // C.00062

ÉLETEMET IS ÁTRENDENÉM KEDVEDÉRT

néha-néha sikerül gondolatban lemondani rólad. úgy minden egyszerűbb lenne.
hát nem érted, hogy a szobámat és az életemet is átrendezném kedvedért?
rossz utazás nem hozzád menni

1964.09. // C.15555

[BUJÓCSKA]

kis simamosolyú bújócska a hétköznappal

1964.10. // C.00070

[ÍGY ÉLÜNK MI]

ha úszni nem tudót vízbe dobnak, gyors kapálódzással egy darabig fölszínen marad.
így élünk mi, élni nem tudók.

1964.11. // C.00070

LEHAJTOTTFEJŰ NAPOK

teljesen egyedül élek a magam kreálta légüres térben.
idegenek a környező tárgyak, emberek is.
lehajtottfejű napok, bolyongós napok.
(kényszerítsenek csak valami értelmetlen munkára,
rögtön kiderül, mit lenne kedvem csinálni!)

1965.04. // C.00074

[OLYKOR MAGÁVAL SODOR]

Olykor magával sodor egy gyönyörű mélabú –
amikor nem remény nélkül fáj az élet

1966.01. // C.00080/2

[A NYUGTALANSÁG ELTŰNIK MAJD]

a nyugtalanság messziről visszanézve eltűnik majd, és csendesen
elfolyik időm.

1966.09. // C.00093

ESTEFELÉ, AMIKOR

estefelé mikor megül a rohanás
és lassan csönd lesz
ijedten kapaszkodom meg
az asztal szélébe kapaszkodom meg
öhelyette.

már nem is te hiányzol, hanem minden, ami él.
a világ élő felét vesztettem el benned.
meglepődöm, ha néha látlak,
hisz már tündérré rohadtál bennem.
ezt még egyszer megtorlom az emberiségen.
pedig a szeretőm hagyott csak el
kis, ócska, tudálékos, harcias szeretőm –
követte apró, okos vénusz-társai útját:
hallgatott a jobbik eszére.

1966.12. // C.00102

[TUDOM, HOGY TÍZ ÉV MÚLVA]

tudom, hogy tíz év múlva vén lesz hozzám képest
tudom, hogy nem vallásos szemléletű
tudom, hogy nem tud meleget adni nekem, hogy mindig nagyon kínlódnék vele
tudom, hogy megmaradt önbizalmamat is elvette volna
tudom, hogy nem voltam számára nagyon fontos
tudom, hogy nem hozzám való, férfibb férfit kíván, én pedig nőbb nőt
tudom, hogy majd' mindig gyűlöltem is
akkor hát mért jövök meg a főiskoláról – ha látom –
mindig sebzetten, megfáradtan?

1966.12.25. // C.00105

SZÁZÖTÖS LAP

Seneca megmutatta nekem a világban a nyugalmat
Strindberg a csendet és az egyedüllét lebegését
sok ősz emléke és Brueghel képe a természetet
és annak melankóliáját
lányok vágyása a gyönyörűség létét
a rock and roll az őrzöngés örömet
Bartók fanyar mosollyal a végtelent
Klee azt mondta, a világ nem más, mint tündéri hangulatok
látványa képzetemben
a németalföldiek megmutatták a kis emberek és apró dolgaik harmóniáját
Louis Armstrong, hogy minden más közömbös, amikor egy trombita szól
Zorba, a görög és Marina Vlady: – hogyan kell mosolyogni
az autóstop, a síelés, és – igen – a festés: végtelen szabadságomat
a sebesség megmutatta az igazi szenvedélyt
egy csendes lány léte a csendes vágyódás nyugalma ismertette meg velem
éjjeli külvárosi séták egy fiúval – a mámort és meghatódást
és gondolataim, ötleteim úgy mutatják, alkalmas lennék
építőkockának a világ építésében-
de láttam háborúkat is
és Steinbeck megmutatta, nagyon jó módú vagyok és ez
egyáltalán nem természetes

környezetem: hogy valamennyire mindenki elrontja életét
magambafelejtkézéseim – a lineáris idő bizonytalanságát
sokfélét láttam: és fölmérve: nagyjából ott állok fejlődésben,
tudásban, ahol kell; –
mégsem értek semmit.
nem értem a dolgok jelentését és kapcsolatát
olykor meghökkentő közelségüket hozzám
használnak és használom őket
mi köze a mának a tegnaphoz
mi közöm van mindehhez
mi is vagyok én –

1967.02.25. // C.00110

[UTÓBBI ÉVEIMET NEHEZEN]

utóbbi éveimet nehezen tűrtem, mert nem volt
átfogó célom, és így nem értettem léteimet.
Az előttem álló konkrét feladatok szerepét
pedig nem láttam meg.
annyi kínlódás után be kell látnom, hogy
életemnek önmagában nincs, és
nem is lehet értelme.
de: én a Parancsoló Isten szolgája vagyok,
és személyes feladatot kaptam.
Evvel léteim indoklást nyert,
így célom: helytállni. (szépen élni)
a holnapom: Uram gondja.

1967.06. // C.00117

[CSÖNDES JÓ SZÓT]

Csendes, jó szót kapnál tőlem –
(sic!)

1967.10. // C.00128/B

[MOST MÁR RITKÁN FÁJ]

most már ritkán fáj,
már könnyebb, ha rád gondolok, és más köti le figyelmemet,
új meg új arcok.
én is keresgélés-harcban élek, mint minden korombeli,
igyekezettel és
meg-megújuló lendülettel.
de a szívemnek azóta nem sok köze van mindehhez

1968.02. // C. 00152

[MINDENT ÉRTEK]

mindent értek, mindent tudok
fa vagyok és kő
tökéletes.

erős vagyok és győztes is,
úr, parancsolok, nektek is.
biztos, hogy mindig igazam van.

évekig hallottam beszélni őket:
szép a világ.
már elhiszem:
megy a munka.

1968.04.08. // C.0016

[HÁROMNEGYED TÍZ]

háromnegyed tíz, munkába lépés aktusa,
igazgatói titkárság, irataimat gépelik.
átvetett lábakkal, elegáns zakóban egy otffelejtett régi újságot
lapozgatók közben,
de a betűket nem-igen látom.
mintha kórházi fölvételen lennék: anyja neve –
szürke halottszemű emberek –
körülnézek: barakképület ez is – hát ide szegődtem.
nem ülsz itt; érzem.
pedig most félek.
 megsimogathatnál –

1968.05. // C.11721

[ARRA ÉBREDTEM]

arra ébredtem
 hogyan mozognak a levelek
arra ébredtem, hogy ketten vagyunk
 hogyan sütnék a napok –

1968.06. // C.00176

[NYUGÁGYBAN BÓBISKOLOK]

éjjel-hajnal még vakító, fáradt rajzlap fölött,
 a derékszögek embertelen pompája
most én alul, zöld óriás fagyűrű, nyugágyban bóbiskolok.

megcsap régi nyarak zümmögése,
indulunk a partra
a strand
hegy
ég
idegen fénye
ahogyan nem értem őket
és általuk, egyszerre – a bizonyosság meghökkenésével – mindent
együtt és egyszerre nem értek.
fontos percek.
megáll a világ, nyugalom; minek mozdítsam a kezem?
egy macska néz a fűben.
vár

1968.06. // C.00178

FÜVESKÖNYV

– Seneca fia vagy, lordom: stoa
– ma délutáni dolgaid rendezendők
– meleg van és fáradt vagy
– fehér horizont, úr. Strindberg is megmondta
– a teremtet világok melege: képek
– fák csendje – nyugalom
– és főleg: festékszag

1968.07.29. // C.00182

VALAHA IS VÁGYTAM

valaha is vágytam; minden együtt
elmúltak már a régi bajok
előttem képeim, festékszag
és naponta mondom: műtermem.
reggel pici cipő ágyam előtt
mindig vártam ezt
minden, minden együtt – mégis
régi cimborák
régi nyarak
régi zugok és szobák –
körülnézek
körülnézek: vadonat minden
illata nincsen még
idegen vagyok, túl nagy ez nekem
talán kicsit sok a zaj
kevesebb lehetne

1968.08. // C.00183

[NEM BAJ]

nem baj –
még egy kicsit
nyugodtan.
most
– no, vigyázz –
rendben?
igen, rendben
minden rendben
könnyen ez nem mehet
tudod
könnyen ez nem mehet

1968.08. // C.00184

[TULAJDONKÉPP RÉG VÁRTAM HALÁLODAT]

tulajdonképp rég vártam halálodat,
kis teásibrik,
hisz sok ideje – azóta – élsz együtt velem.
mégis, most, kicsit hirtelen

talán le kellett volna dobjalak
azután; – igen.
az ember el is felejt lassan –
és téged sem lehet éppé tenni már.

nem lehet éppé tenni, tudom
de itt hagyom még, az asztalomon.

1968.09. // C.00186

MŰVÉSZTELEPEN

A művésztelepen nyolckor kelt az ember
megitta és megszidta a tejeskávét
aztán elindult körülnézni.
mezítláb is szabad volt menni
egyenruhának se volt rossz
megnézted a piacot
ketten guggoltak már az árnyékban
festettek
nagyon szerettem a csipeszeket
rajzlapot tartottak a szél ellen
(máig maradt belőlük néhány).
Ha meleg volt
elmentünk fagyaltért a sarokra.

az egyik fiú nagyon tudott rajzolni
– mindig irigyeltem
övére volt ecsetje kötve
úgy ment két lány között
és vicceket mesélt.
a művésztelepen semmit se kellett csinálni
csak enni és rajzolni
sokan táncolni is jártak.

1969. // C.02149

KATA-LEVELEK/8

2. levél Cigándra

Nem tudod hol lakik, halló,
igen, őt keresem, a felesége hivatali
száma, valahol a Thököly úton
laknak, te vagy az, Toka, napok
óta kereslek, szeretnék veled,
jó, ½ 4-re, hol? és a megállótól
vissza
megtaláltam Tokát, a második
Lelkes fiút, akinek heti egy
munkanapja van, és mondd, a
betűt fotózod a prospektuson
heti elszámolás? hány színnel?
főnök – megalkudsz, mi a zsűri-ára,
nézzed ezt most ez 10
rongyot ér, pár hét alatt tízezer
nem rossz, mi, hehe, látod
fotóbetű, azt a formát a Mű-
csarnokban, igen én is láttam –
lelopták, egy az egyben Philips
zörög a zár ez Detti a feleségem.
Friss lány a szeme villanása friss-
zöld asszonykoronája mosoly fövenyen
lépked szervusz, szia, hoztam
sót leveti halványlila kedves és
tökéletesen értelmetlen óriás
búvárablak szemüvegét szoknyáját
simítva leül mellém egyetlen díványukra
– még egy szék van a padlás-
szobában – folytassátok
mosolyog a szoba a friss
ruhák illata de' fényes hajlékonyak
vagytok, mind szépek vagytok
lányok és mosolyogva ülök
mellettetek és elcsendesedem mert
szépek vagytok mind – bár, tudom

gond a takarítás – és nem
kelletek, van aki
rám mosolyog. És kedves
ostoba vidám napszemüveget én
is föl tudok tudnék tudnál
tenni, de úgy mosolyogni.
Piros hajlékony ruhácskában
– bár van a városban, láttunk
még ilyet – hajadat összefogva
hátral lila kis izével
és így is jó most, igen a füled
mellett – pontosan nem tudom
megítélni, hogy tulajdonképpen
milyen a füled persze nagyon
ösmeri ujjam kis fényes
körbeszaladgálós és a frufrud ami
mindig épp olyan hosszú,
vagy egy kicsit másmilyen
belesüppedve macskapárna
fotelodba ma jól ment!
– jól van, kis csillag!
mindjárt leoltom a nagyot
ha van időd: a – sőt.
Holnap, majd holnap, kedves. te.

1969.02. // C. 02150-2151

KATA-LEVELEK/9

levél Sárospatakra

Katrinca

Valaki ma azt mondta biztos nagyon
utálod az ilyen grafikamunkát, nem
nem igaz ilyenkor teljesen mindegy
kétóránkénti szellőztetésekkel kétrét
hajolva erősen érzem saját szagomat
összeizzad az ember íróasztalával
talán majd este lefürdöm, igen, –
ilyenkor teljesen mindegy hol a
zsilett, kaparni kell mert ez a vonal
túlfutott, figyelmetlen voltam
erről eszembe jutott nem tudsz figyelmesen
egy menetrendet megnézni és
vekkert felhúzni mit csináljak
persze én is ilyen vagyok, nem nem
én másmilyen, nekem más bajaim
vannak, most – de mégis hogy
tudnék én segíteni – jószándék –
persze valami mindenkinek gyengén

megy például nekem – nem most
ezt hagyjuk, persze minden rendjén
van, mindig igyekezni kell romantika
ezen mélázni és éjjel azt álmodtam
maratoni futó vagyok logikátlan módon
az első voltam tudod az utolsó
1-2 km-t (?) a stadionban futják
irgalmatlan fáradtan emeltem
tovább testemet, nem volt fontos
hogymeg többiek messze hátrébb a
félájulás görcse – igen ezt ébren
is átéltem, az ember ostoba naiv
fejjel ment azt hiszi csak akaraterő
kérdése egy ilyen verseny megtántorodtam
és a fejem egyre mélyebbre
esett még talán egy kör de nem
bírom a lábamat emelni figyelj
még tovább, no anyám nagyon kedves volt
messzi csillagon él megédesíteni
magányomat egy tábla csokoládét
ajándékozott nekem, érthetetlen
csodák maradtok számomra, nők
zsugorivá zsugorodott világunkban, szép
igen talán elég ha mindig jól mozdítja
kezét, reggel fölkel és fölül a
villamosra, megfőz, él holnap, talán
nem is több az egész persze mi
tudunk másról is, de erről nem
szoktak beszélni, mert túl zsúfoltak
a villamosok, de – igen – van más
is, bár hiába nézné az ember
a nudista strandokat a római
műemlékeket és a mozivászon
mögött nincs semmi, de mégis
hiszem tudom hallom bár semmi
értelme és csak tovább húzom
a vonalat mint kéne, tudom
a hétköznapiak közötti gyöngyszem
egyszer tíz forinttal több vagy véletlen
ajándékosoly egy fölösleges
lágymozdulat és – mindig –
egy ametiszt-kristály, talán
meleg a fürdőruha feszülő
testek egy gyöngysor a meztelen
nyakon, vagy talán csak siker és
kiállítás, vendégkönyv – nem, nem
igaz, nyár sem, és tenger sem
álom, nem amikor végre egy pillanatra
fölébredtem levettem a felsőruhát,
biztos az nem engedett fészkelődni

álom közben, aztán
korán keltem, legalábbis a majd'
hajnali fekvéshez korán, de
szeretem, így jó a napot elkezdni
vaksin hunyorogva, és
szembenézve az íróasztallal, körülnézek
a kezem mozog, ott egy kép
a fűtőtest fűt, szék, ceruzák
a Körtér zaja a szomszéd szobában
és lent a téren, és a
szomszéd területben az U-Thant
a főtitkár és az első sajtó-
értekezlet minden rendben, ha
megemelem azt a ceruzát ott
akkor majd megindul a gép és én is
rendben vagyok csak ez semmi
más, hidd el semmi más
kiszámítható minden lassan
meg lehet tanulni egy-kettő-egy
egy a sok között, jó egész életemben
erre tanítottak
– éjfél talán, kedd, most
lefekszem
megint tévedek könnyű nektek
azt mondom, e nélkül valahogy
közelebb kéne, – de csak aki
hiszi, hát ezért mindegy hogy
hideg az ebéd krumpli és
kövér a szakácsné is, bár két
jegyet is elfogad, mindegy
a papír és a gondolat, ez is
húz lefele – most pontosan
kifejeztem magamat
megyek fürdeni.

1969.04. // C.00203

KATA

kezdem megérteni dolgomat.
nagyon óvatosan kell e tenyeremre szállt madárkát tartanom,
szél se fújja, el se törjön
mozoghasson kedvére
(s megtanítom röpködni)

1969.03.16. // C.00201

[ITT VAGYOK, NOS NEM ÍGY]

itt vagyok, nos, nem így akartam én
(alkat vagy akarat kérdése vajon?)
régén is kicsiny volt körülöttem – köröm, de páran megfértek
benne még
a város, a ház – ő – nagyon fontos volt nekem
valami rugó eltörhetett azóta
igaz, utam – célom felnőtt közben, s ma munkámmal egy vagyok
aktív percemben rendjén van ez
de néha megáll a gép és teljes a csend
fényvillanás: dermedt – üres porond, hiába hittem mást
bárcsak fáradt órám, ölbejtett kezem zsibbadása, vagy épp e
géphiba eszmélésem gombolná ki köpenyem:
mások melege,
gondolnának rám és gondolnék rájuk
beszelnének velem, mert beszelnék én is –
nemcsak képeim által

1969.04. // C.00202

[MUNKÁM EDDIGI CÉLJA]

munkám eddigi célja volt a megjelenítés által
bizonyosságot tenni magam számára
nyugtalan életünkben szinte felismerhetetlenül megbúvó,
örökre vágyott,
időtlen,
mozdulatlan harmónia mellett.

egy nélkülem tárgygyá dermedt szék,
egy nyugodt hegy s egy álló fa,
okos bicska az asztalomon,
s egy meg nem csendült kis pohár
– de ami él is:
a lassú szél,
s egy csendes nyári délután –

1969.04. // C.00203

[MEGLASSULTAM MOSTANÁBAN]

meglassultam mostanában, mert látom milyen keveset érek
de lehetőségem megvan magamat összeszedni
ez az egyetlen lehetséges út
mindent nekem kell megcsinálni
magamat nekem kell megcsinálnom
magamat meg kell csinálnom
semmi sincsen készen

1969.08. // C.00215

ŐSZI FÉNYEK

mit csináljak evvel a mindennél több őszi nappal. a fáradt fénnel.
megfogni, megenni, megcsókolni nem tudom –
különben is, akkor sem lenne semmi –

ha ecsettel új világot teremtek, mindenkor csoda marad, nem kell félni

1969.08. // C.00215

[TISZTÁN ÉRZEM]

tisztán érzem, de nem lehet
föl kéne hasítani engemet
kibuggyanna és szétfolyna szemérmem
annyian tudják ezt
átkarolva sétálnánk a világgal
de kicsúszik a délután ölelésemből
félálomban pislogok utána

1969. ősz, Mártély // C.02153

11. LEVÉL KATÁNAK, MÁRTÉLYRÓL

Édös kis fehér cselédöm!

Reggel nem vagyok álmos és este nem
vagyok álmos és süt az őszi nap
meg minden.
Ösmerheted azt a szezon után elhagyott
balatoni partot, még zöld gyepp, de
a sok kerítés pázsit és út
között már senki nem jár.
Néha motorberregés, a szél a fák között,
messziről kong egy ladik, ahogy rakodják.
A strand is üres, a hintáért nem verseng
már senki, a bóján halászmadár ül.
Kicsi a látóhatár, mintha szobában ülnél,
olyan sűrű a lomb. Nem messzire látni
csak. Néhány fa már a vízben áll.
Gyep meg homok, kupacba hordott
kerti székek, üres szemetesládák, lakatolt
bódék. Beljebb a fák között (a parton ülök)
egy-két gémlábú nyaraló (tavasszal
sok itt a víz) a többi már takarja
a lomb.

A Holt-Tiszának ez az ága
száz méter széles lehet talán,
de csodássá varázsolja, hogy szemközt
a partot nem látni már: házmagas
lombfüggöny végig, mintha embernemjárta
vadon lenne. Egyszer behúzódtam árnyékuk
alá ladikkal, néhol a víz fölé jóval benyúlnak.
Olyan kanyart vett a víz, hogy igen hamar
eltűnik, mindkét oldalt.
Én nem teszek mást, csak üldögélek
nyugágyban, olvasgatok, bámulgatok.
Minap egy halászmadárt figyeltem
ladikból. Parton állongott egy száraz
gallyon. Föléveztem jócskán, aztán
hagytam, hogy a szél közelébe – alá sodorjon.
Aztán nagy ívben vissza. Végül már
egész közel, és nem röpült el,
igaz, hogy csak a ceruzám mozgott
közelében. Egyebet meg még nem is
rajzoltam. Nem is kell. Elég nézni.
Akár a szobából. A vízre néz.
Van fürdőszobám is, meg előszobám
gardróbbal, erkély, mifene.
Megérdemlem a Magyar Népköztársaságtól
ezt a kényelmet. Pokoli jól esik
ez a teljes öneleresztés. Néha elkarikázok
a gáton

.....

Madárkám én már olyan jól kipihentem magam,
hogy ha kedved van, szerda vagy csütörtök reggel
gyere le... meg tudjuk azt tenni, hogy nem
alkalmazkodunk pár napig egymáshoz, jó?
Csak villanyoltásban.

1969.11. // C.00244

ÁLMOMBAN MEGINT

hát itt voltál megint?
zavarsz ám, cimbora
mért jössz hozzám
most kezdjek el inni?

más már a rend
nem szabad és nem szabad –

úristen, micsoda évek voltak!
héjj, kispajtás
emlékszel-e még?

irtózatot komolyan vettük a munkát,
félszemmel lestem az arcod,
jól teszem-e
(mindketten tudtuk, vezetsz is engem)

s most itt vagy.

te egyetlen halottam
te éjszakai énem
valahai szellemi társam
jajj, te leány!

*

már megtanultam egymagam élni
s a kormányosi hídon senki nem áll

1970.01.? // C.11704 – 705

KATÁNAK / az eredeti helyesírással

HÁROM TOJÁS ROMÁNCA

Ki az, aki által itt minden porszem nyugtalan?
Ki okozza szelíd pormacskák csúf halálát?
Remeg a kosz és bejön Ő
Mosogatórongy szemére száll bús felhő
Most pihenőhelyét elhagyni kényszerül
S mindjárt nyakig benne ül
A lében.
S számos pohár a lében alászáll,
sugdolózik, meg nem áll
S alant az Ultra marja őket
s szegény nőket
is.

A frizsider a sarokban megremeg
Zsírpapírai zizegnek
Az áram benne kereng
A háromnyolcvanasok pihennek
még.
És ha jó
Ő

ajtó csattan
olaj csordul íziben (bár nem túl sok)
S három tojás moccan
Összekoccan
S elnyúlik a lábas alján
Egy darabig.
(a só egy kicsit gipszes)
(De hát erről a kőművesek tehetnek.)

Benn a szobában tűz zsong
Díspárnák díspárnálkodnak
Csak Huizinga nem leli helyét
Egy darabig.

(A lépcsőházban összebújva
lám-lám
kőművesek Huizingát olvasnak
s pusmognak:
fájintos regény,
szegény,
biztos keveset kapott érte
pedig jobb ez még
a disznósajtnál is
(egy darabig.)
S mi történik közben Vele?
Kiről eposzunk szól
Ki elgurult telefonfóbiáját keresgéli
négykézláb az ágya alatt
(be sikkes) (innét nézve)
s nem leli,
ó baj
na azért nem annyira
s lám megleli
ott alant.

(kinek lehetne kölcsönadni?)

Éljen Ő!
Ez a helyes beszéd
nyissa ki a szemét
ha nem veszi észre,
hogy itt kérem
eposzok szólnak
meg minden
(mit mondasz?
nem hallom)
Semmi, csengettek.
Megyek.

1970.03.17-04.15. Zsennye, alkotóház // C.00256

[BÉLÉST FÉRCEL]

bélést fércel a kis béres
nem kell neki köröm-pörkölt
ő vagyont örökölt
ilyen öröm régen volt a családban
*

a beretvakést ne hagyd szabadon
csókol anyád, Ödön, a hajadon
*

– mit parancsolsz édes gazdám?
– kérem, írja alá a potsdami szerződést!

*

torkig vagyok az egészszel, mondta a lepedőmonogram,
de kisujját se mozdította

*

vajon hibásan artikuláltam? – tűnődött a daloló fülemüle
midőn a pettyes tehén váratlan
gyengéden az oldalához simult

1970.03. Zsennye // C.000257

MAGYARÁZAT KATÁNAK

jaj, házacska, én házacska
nem mondtad-e:

mostmár mindig – ?!
s ablakaid nem rám néznek
ablakaid messze néznek...

ej, kertecském, kicsi rétem
ablakaim messze néznek
felhőt-eget nézdegélnek
de tégláim téged érnek
összetartozunk mi rég...

1970.03. Zsennye // C.00257/2

[TÁVIRAT KATÁNAK: A FÁZÓ HARANGVIRÁGOK]

a fázó harangvirágok megkérték orkán herceget,
nyugodjon már kedvükért.
megteszem, szólt, s nem tudták,
hogya megáll,
szétfoszlik az éjben.

1971.01. // C.00346

[ÉVE ELMENT NAGYMAMÁVAL]

éve elment nagymamával álmodtam,
megjelent, kérdezgetett – és azóta? –
s mosollyal mondta
újra halni jött le ma.
tűnődtem, mit tegyek, hogyan kell ezt,
s féltem is – már éberen –
az éjszaka félelmén nappal hiába mosolygok

mennyire nem becsüljük az élőket
lassan értem, milyen lehet hiányzó halottal a homlok
mögött – élni

milyen lenne éjjel ébredve nem megnyugodni a másik
csendes szuszogásában

1971.06. // C.00372

[HÚSLEVES TÁPTALAJON]

húsleves táptalajon tenyésztve
testén festékjelöléssel, békésen
időnként mikroszkóp alatt
majd visszatérve a húslevesbe
jó, jó, kép készül
s közben
kétnaponként fölvetve és megoldva
meddő gondjaim és legyinteni
elsétálgatunk
elolvasgatunk
nézelődünk, rohangálunk
üldögélünk a szobánkban és vakaródzunk
falon átnéző tekintettel

hát ennyi az egész?
semmi az egész? csak az EGÉSZ semmi?!
kézlegyintés: kultúremberek vagyunk –

1971.11. // C.00383

[BONTÓOK-E]

Bontóok-e, hogy házasságkötésem előtt
(s azóta is), viszonyom volt Paul Kleevel?

1971.11. // C.00384

[VELED ÁLMODTAM]

veled sétáltam álmomban, Zsófia
bár ennek semmi értelme nincs
nagy kertben, falak között
próbáltalak meggyőzni
szemközt a domboldalon
gyerekek meg állatok vonultak
befelé a városba
te épp egy zsinóron

húzható játéknak örültél
én próbáltalak utánozni ebben
még valami utazásról is szó volt köztünk
sajnos semmi többre nem emlékszem

1971.12. // C.00385

[MÁR FÖL SE ÍROM]

már föl sem írom, el se mondom, hogy veled álmodtam
de reggel még nyelvem alatt forgattam az éjjel ízét
– és persze bevallottam, hogy nagyon fontos vagy nekem
és orrod gyöngyözött az izzadságtól
a nők mindig hordanak fényképeket magukkal
gyerekkori fotóimat vetted elő
álomban egy festővel éltél együtt
de néhány tartózkodóan többértelmű mondatod
boldoggá tett
még megszidtál, hogy nem törődöm eleget feleségemmel
mi a fene, lelkiismeretemmé váltál?!
szégyenkezve elrohantam virágot lopni
meg hogy beszéltél rólam valakivel
hát, – ennyi.

1972.02. // C.00396A

[MA ÉJJEL DIPLOMATÁK KÖZÖTT]

ma éjjel diplomaták között voltam
lámpák, autók, könnyed meghajlás
suhogó tiszti köpenyek, ahogy bevezettek
folyosók
valami sötéten kellett áthaladni
ami közben megindult alattunk
hadihajó volt, ágyúval, háborúba készült
szürke egyenruhák közt egyedül én voltam civil
valamit vártunk
aztán rohamautón falukon át
hideg félelem
a többiek énekeltek félelmükben
majd megint a fényes ház
csillárok, nők, büfé, könnyed meghajlás
pedig féltünk
a bejárathoz legközelebbi székre ültem a nagyteremben
csönd, mindenki előre figyelt, várt
és akkor leültél mellém

1972.08.14. // C.00416

[MI NINCS? NINCS MOSOLY]

mi nincs?
nincs mosoly
nincs hangulat
és nem érdekel senki
fázom.

mi van?
van a múlt
van cél
és hozzá lehetőség
(festék)

és mi lesz?
na jó, lesz otthon
és lesz eredmény
és összegezve mindez mennyi?
semmi

és akkor?
sokat! dolgozni
és majd – a bölcsesség.
tudsz jobbat?
nem
(ez a világ ilyen)
és akkor ez rendjén van?
nem, nem

másnap: nem a tények a fontosak, hanem
ahogy látjuk, és másnap másként látjuk. őket.

1972.08. // C.15564 – 566

SÉTAUTAM HÁROM ÉVIG

... a Gellérthegy-Mihály utca és a Körtér
(lakás és műterem) között, minden nap.
most elmarad, meg kéne írni.

Este, hazafelé

a kutyasétáltató esőköpeny-javító dinasztia
a garázs autómosóval
ciripelés fogad és tántorgok
régimódi lakásban néha az öreg hölgy sárga lámpaernyő
az egyetem párkányán üldögélő párok a sötétben
az egyetem egyik kisszobája éjjel is világít
könyvespolcra látni

az egyetem porta melletti „korrepetáló” szobája
a lánykollégium emeletes ágyakkal
meghitté igyekvő sarkokkal
este motorozó srácok
utcahajlat, a körmenetnek épített kerítésfülke
a 8.40-es busz utolért
Vayer dr.-nál ég a villany
a három dühös puli rutinszerűen megijeszt
Serleg utcába éles szögben föl, a lámpaoszlop mellett
álmos fehér Mercedes
kék kapu
a tetőráépítés áll egy éve, most kiderül: ismerőse
a követségi ház ki van világítva
mellette-házban orosz népdalt zongoráztak
egy festőművész sötétbarna szobájába belátni
a lépcső, tetején élénkzöld, és a fenyő
kék fénnel megvilágítva
a farkaskutya utóbbi években alig mozdul
lent még volt a koporsószerű vászongarázs
fönt a Somlóin új garázsor épül
a fekete hajú lány a Vasarely-plakátos szobában
a hazakísért lányok még öt percig a párkányra ülve susognak
Fináczyéknál állami kocsi is áll, föl kéne menni egyszer hozzájuk
szemben a végzetes 45-ös szám, óriási gesztenyefák,
két sor növény, kis zömök villa elrejtve,
íves erkélyráccsal
egy lassan épülő ház miatt az úttestre kell térni, bent az
éjjeliőr csupasz körte mellett,
az akvárium-csodavilla is lassan épül, a felső emeletre
már beköltöztek, mármint a nagyszobába, kisbaba is van
egy földút fölfelé, amitől a Gellérthegy forgalmának
átszerveződését remélem, most is csöveket fektetnek rajta.
Somlói út 47., kukák az útszélen
hirtelen kilátás a balatoni műút felé,
vasárnap este tűzfolyam, Osztapenko környéke
a megkerült villa, mióta rám szóltak, hogy ne járjak át,
a munkásszállás kopár lámpái: így élnek most öt évig,
és szombaton hazalátogatnak.
Mikor ideköltöztem, még kerti házikó állt itt,
a ház kapujából látszik Kata fénye, otthon van-e.

reggel lefelé

a komor buldog az út közepére oldaloz
a széttúrt Lejtő út, szépen épülő kaszárnnyával
leszállás az ösvényen, csak ha jeges, akkor csúszik
a sűrű bokrokat három éve ki akarom irtani
egyszer Katának itt hagytam levelet
régén ezeken a szabálytalan lépcsőkön mindig futottam
reggeli torna volt munka előtt

választás, melyik úton menjek
A Bauhaus-villa
széles ívben rátérve a Ménesi útra – a fenyők és a
fasor a balra eltűnő út látványa
az ipari tanulók vasszekrényei és lila irkapapírai
a Szerelem film forgatási helye a kimozdult kapufélfával
a Mészáros Ági-féle villa, Bodrogi a kis Fiattal
a doktor úr villája réztáblával
túloldalt a tornaóra az iskolaudvaron
a Karinthy-villa, sok-sok könyv, új garázs, fölszaladó
sűrű kert
a kisközértben két háromszögsajtót és három kiflit veszek
Pajzsnál a műteremfüggöny mindig behúzva
öreg kocsija a ház előtt
megint el kell dönteni, melyik oldalon tovább
a napfény szembe süt reggel
fazsindelyes kapuépítmény, itt egyszer csókolóztunk
egy éjjel
a szép szocreál homlokzat fölfutó kövezett úttal,
két oszlopával
szemben egyetlen kék pad a járda beugró sarkában
a kápolna ablakai nyitva, fölötte a furcsa faburkolat,
most eltávolították
Szület u. keresztezés, melyik oldalon tovább
fölső oldal a park mellett. Sokáig állt a ház falánál
egy óriási kíváncsi asztallap
jobboldalt: a pázsit, a visszaszorult felvonulási terület
lelátás a Villányi útra, ott emeletráépítés van
az új egyetem építését végignézttem, egyszer kavicsgyűjtés
a régi egyetem, Balogh tanár úrral egyszer találkoztam
mindig ki akartam deríteni, lehet-e lángost kapni
szemben: kis óvodásokkal bámuljuk egymást
Balog utca, balra kanyarodunk
brazil Mercedes viszi a gyereket
az éve lesüllyedt járdából kiáll egy csapcsónk
mindig félek, hogy a papucsommal belebotlom
a katonai szakiskola, szombat éjjel tánczene szól
Táncos Ildikó fogszakorvos
balról egy folyondárral benőtt villa
a kápolna garázs, mögötte katonák rakodnak
a fák alatt a járdaszélen kis kocsik parkolnak
a második óvoda, új mászókával, gyerekcsoporthoz
a Ménesi út itt meredeken lebukik
én: a Himfy lépcsőn, leereszkedés a hétköznapi
balról a bölcsőde kertje, sudár lány óvónővel
a szobrász kertjében évek alatt semmi nem mozdul,
reggel soha nem dolgozik
öreg Citroënje kerekét sárgára festette
soha nem találtam rá alkalmas időpontot, hogy megszólítsam
aztán egy katalógusból kiderült egyszer, kicsoda

a piros Karmann-Ghia kocsí
a gyönyörű 40-es modern ház, aminek a bejárata
mindig F. L. Wrigthra emlékeztet
balról egy kapu, ahol 57 táján egyszer egy lányra
vártam, de nem jött
ma is onnét lép ki egy úriemberrel, fekete kalapban
jobbról az utolsó zárt óvoda, ez valamikor tébécés óvoda volt,
kicsit riasztó
a sarkon jól haladnak az építkezéssel, nagyon komoly
az alapozás, biztos magas ház lesz
egy moziplakát tábla még, néha ismerős neveket találok
megcsap a közlekedés nyüzsgése, sok ember, már nem
lehet csak úgy lelépni a járdáról
az újságos, aki a hónom alá szorított mappákból vagy
10 évre visszamenően ismeri életemet, int,
vagy egy éve köszönőviszonyban vagyunk, hogy én
is írok lapba
a szokott 5.20-as reggeli tejeskávával 3 éve, amit
tulajdonképpen nem kedvelek, és a lekvárosbukta
nem kell-e valamit a Váli utcai asztalos ismerőseimmel
megbeszélnem?
Sorállás a kasszánál. Nehéz fizetni, valami mindig
van a kezemben, amit gyűrhetek vagy csavarhatok
tükrös etető, lányok a hajukat igazgatják reggeli közben
a poharakat egymásba rakom körülöttem, hátha más is eltanulja
a maiban sok lekvár volt

1972.10. // C.00425

[HARMINC ÉVES VAGYOK, ÉS LETT MŰTERMEM]

Harminc éves vagyok,
és lett műtermem
na lám.

házasságomat akkor se cserélném föl, ha lehetne

anyagi helyzetem: van
van időm tűnődni
és van fotelem hozzá
gondolataim rendezettek

szeretnék fegyelmezettebb lenni
többet dolgozni
szeretnék élni is
de azt úgyse tudok

1972.12. // C.00429

HIMNUSZFORDÍTÁS-PRÓBÁLKOZÁS (zsoltár)

kapott nyersfordításból

Hatalmas (irányító) vezér, igaz Isten
Aki a dolgoknak egymáshoz való viszonyát
(sorrendjét) szabályozod
A reggelt fölszereled ragyogással
És tüzekkel (hőség) a délidőt
Oltsd ki a viszályok lángjait
Vedd el az ártalmas dolgok hevét
Hozzá (közvetítés) a testnek
jó erőt, egészséget
A szívnek pedig valódi békét

Most Szentlélek

Ki egy vagy az Atyával és Fiúval
Méltóztassál tüstént belépni hozzánk
Beáramolván a mi keblünkbe

A száj, a nyelv, a lelkivilág, az
érzéklet és életerő
Ez mind hódoló vallomást (megvallást)
tegyen (hangoztasson)
A szeretet lángoljon tűzzel
A heve gyújtsa lángra a felebarátot.

Vezérlő Úr, igaz Isten
Ki mindennek rendet szabtal

Lám hajnalnak ragyogás jut
S tüzes hőség délidőnek
Jaj, oltsd viszályok lángjait
Vedd el ártó bajok hevét
Engedj testünknek jó erőt

S igaz békét adj a szívnek.

Ki Atya s Fiúval egy vagy,
Szentlélek Isten, jöjj hamar
Méltóztass betérni hozzánk
Keblünkbe áramolva most

Szó, lélek, kedv, s életerő

Hódolva valljanak Neked

A szeretet lángoljon fel
Gyújtson meg mindenkit heve.

1972.12. // C.00430

[KOTORÁSZOM CERUZA UTÁN]

kotorászom ceruza után
veled álmodtam még öt perce
mint cserebogár értelmetlen életéhez – ragaszkodom hozzád
úgy látszik.
Istenem, milyen otthon voltam veled!
amúgy levélbólogató – rutin életem.
tudod, hogy tíz éve szeretlek már?
volt nekem Zugligetben egy remek nagymamám, ezüstfejű bottal
emlékszel
talán ő élt igazán.

1973.01. // C.17609

MEGOLDHATATLAN

A világ megoldhatatlan.
Ami maradó: képeim
s megváltozott magam
egy darabig.

1973. 03. // C.00438/2

ÁLMODTAM MEGINT

felöltözve, de ágyon hancúroztunk
nagyon örültünk egymásnak
bírkóztunk
olykor pulóverjét simogattam, kívántam is.
és mindent meg akartam beszélni vele, gyorsan.
végre és teljesen együtt, egymással.
 ha még tudnék egyszer tenni valamit érte
 még szót váltani
 megtudni, mennyire szeretett
igen, az égi-, és nem a földi szerelem
a túlvilágból ő érdekel

1973.04. // C.00441

[MAJD EGYSZER ELVISZLEK]

majd egyszer viszlek, elviszlek szénásszekéren
én hajtom a lovakat
száz év múlva, az égben –

1973.05. // C.00443

[TORLÓDÁS, KINÉZEK A VILLAMOSBÓL]

torlódás, kinézek a villamosból
távolról mentő, közelebb,
dermesztő ijedtség.
a hordágyon kék-zöldkockás nadrágod látszik.
eszméletlen vagy
utasítást küldesz gyerekeidnek.
már jobban vagy. őrizlek
halkan beszélgetünk. minden rendbe jön majd
nyugalom, most jó
 persze, tudom
 együtt élve alig szeretnélek. talán
 életem értelmetlen kincse
 éjszaka gazdag vagyok

1974.02. // C.15567

A FÉNYES ADOLF TERMI KIÁLLÍTÁSKATALÓGUS-SZÖVEG

első változata

tudom, fontos dolgot csinállok

bár a meg nem festett képeket senki nem kéri tőlem számon

tudom, néha nagyon jól csinállok

de csak néha, s ez gyakran kétségbe ejt

– ezért is keserves mulatság nekem festeni.

s hogy mégiscsak; – számomra elhivatottságomat jelzi.

– ami semmire sem biztosíték, persze.

32 éves vagyok.

1974.06.06. Párizs // C.00462

[ELFELEJTETTEM, HOGY TÍZ ÉVE MÁR]

elfelejtettem, hogy tíz éve már

ma, mint a mesében, veled álmodtam

hívtál te hívtál beszélgessünk egyet

valami csendes helyet kerestünk, de mindig

megzavartak

én már egy zugra is gondoltam, ahol összebújhatnánk

kint Zugligetben

s megint csak lestem a szavad, jól teszem-e.

hát igen.

mindent elvesztettem veled, tudom.

ésszel választottam szakmát helyetted

most falom a munkát – valami, ami hasonlít hozzád

de semmi nem melegít föl ma már

és talán ez a legrosszabb az egészben

okos szabályok mozgatnak

s mivel nem érdekelnek – nem uralkodnak rajtam a dolgok.

undorítóan magabiztos vagyok

(Seneca bátyám, nem így gondoltam én)

– mindent el is fogok érni

rajtad kívül, te leány

1975.06. // C.00494

EZ MAGYARORSZÁG

Távirat S. Nagy Katának,

mert búsul itthon egy hónap Spanyol után

– Magyarország ennyi:

utak Pannóniában

Híd télen
ritkás tölgyerdő
Jónás imája
eszmélő századforduló
tihanyi öböl
esti fáradtság
meg néhány jó barát
Deske –

1976.03. // C.00533

MIT SZERETEK

– egy bögre teát meginni,
– a Józsefbe beleolvasni,
– főiskolás éveimről mesélni, ha véletlen
– fényképezni, de már a fotótáskát vinni is,
– persze, most a kuckóban angolt tanulni,
– hazaérkezni és a kutya üdvözlő,
– na ja, aludni, aludni és még egy kicsit.

1977.09. // C.00641

[MEGINT ÁLMODTAM]

megint álmodtam
álmodtam, hogy szeretsz
egyszerű dolog.
mosolyogtál
s újra mellém ültél, ennyi az egész
panaszkodtam rád, értetted.

bementünk egy trafikba
tanácsot is adtál
én mégis a kapuba beszaladó kisegeret vettem.
ezt is megértetted.

a nappalok komolytalanok.

1977.12. // C.00657

[OKOS VAGYOK]

okos vagyok
tehetséges vagyok
szorgalmas vagyok
tisztességes vagyok
van hitem

lényegében gazdag vagyok
egészséges vagyok
és nevetséges vagyok

1978. // C.00662

A „MŰVÉSZET A MŰVÉSZETBEN” KIÁLL. KATALÓGUSBA

...festeni: maszturbáció
a kép nem kell
fölösleges vagyok,
napi munka átlépni

másnap:

mért, a cigarettaipar hasznosabb?
és

– Babilóniában különösen nagy becsben állt
a dísznövénykertészet –

harmadnap:

mégis, tudom, emlékszem.
egy-egy fölizzó öröm Rothko vagy Vermeer reprodukcióit
látva, már kisfiúkoromban is.
tanítanak és vezetnek.
megfogható valóság.
és nemcsak én.

1979.07. // C.00841

[MŰCSARNOKI KATALÓGUSBA]

a jelenségek mintha csak arra lennének jók,
hogy sebzett töredék-voltukat jelezzék.
valami szerkezeti hiba folytán számomra soha
nem állnak össze megnyugtató tömeggé, folyamattá,
vagy netán EGÉSSZÉ.
a sok még csak nem is ismétli az EGY-et.
az EGY nekem inkább hasonlít a várt végtelenre,
az EGÉSZ-re, még hiányosságában is,
és inkább meg is értem önmagam benne.
/ezért nem élem az idő linearitását./
ezért tudok mindent csak az EGY-en keresztül megélni.
a tárgyak jönnek és mennek.
nem fogadom el békéjüket.
nem felejték el integetni utánuk.

1978.03.02. //C.00753

[HISZEN ÉN HALOTT VAGYOK]

megint egy búbánatos vers (de a vége jóra fordul)

hiszen én halott vagyok
(volt, aki tudta)
szigorú, pontos és milyen rosszkedvű halott

elfelejtettem ember lenni.
pocsék otthon és pocsék házasság
rajtam is múlik

másnap:
mindez talán így túlzás
(túl kerekre fogalmaztam)
de: úrnak lenni dolgaim fölött –
szeretnék ember lenni
akciókedv?!
megmarkolva –
Istenem.
és jókedvvel.
megpróbáljuk?

harmadnap:
embernek lenni?
mértékkal.
az albatrosz nem tud pipálni
(Füst úr megpróbálta)
az ő dolga: repülni. igaz – lebegve
so I rather belong to the species of the ducks
ezért kell az aszkézis, legalábbis nekem
(félek, hogy nem érthető a hasonlat.
a kacsafélék óriási izommunkával repülnek.
nagyon jól.)

negyednap:
ami még baj: túl sok, ami nem érdekel. és mások dolgai.
pedig egy ajándék félmosoly –
hideg van

hatodnapon:
szóval hajlam a búbánatra, nemdebár
hanem hogy nem tudok lelkierőt gyártani, ahhoz lelkierő kéne.
hasznos hónap volt.
tavasz van.

lelki kondícióhoz:
(az a rész, ami rajtam múlik)
reggelente misére, legalább
lélekben
házasság: én azért vagyok,
hogy neked jó legyek.

a szegénynek maradni és
erősnek
ASZKÉZIS ÉS DERŰ

1978.09. // C.00785

BAJ VAN AZ ASSZONNYAL?

baj van az asszonnyal?
Isten tudja ezt.
megint baj van vele?
Isten tudja ezt.
rosszul megy a munka?
és nem érzed otthon magad.
Isten tudja ezt.
Nyugtalan vagy és szomorú.
Isten látja ezt.
nem látsz magad előtt semmit
és nincs egy értelmes gondolatod.
ülj le
és mosolyogj
talán eszedbe jut valami.
legyen meg Isten akarata
úgy legyen

1979.04.01. // C.00825

ÁLOMBELI MŰTERMEM

ma álmomban álombeli műtermem megint
zugos, gazdag és jóarányú. világos.
az itteni: idegen, idegen. csak a sivársága fontos: IGAZ.
(olykor bútorokkal, kősztyűkkel próbálkozom.)

Picassónak Antibes-ban sok kis munkaszobája volt.
minden szerzetesnek jut egy CELLA.

továbbgondolva.

MUNKÁMBAN SEM LAKOM.

ha az életből kiköltöznék; munkámba –
legalább egy kicsit.
alkotóházi hónapjaim igazsága.
megoldhatatlan.

szükségszerű: töredékes életünk.
mégis jól van. Epiktétosz, szent szegénység.
aki bírja

nagyanyám megszagolta a jácintot és elmosolyodott

1979.06. // C.00832

[EGY FÁRADT MAGYARSZÁRMAZÁSÚ ÖREGÚR]

Egy fáradt magyarszármazású öregúr otthagyt a világot,
Európát, elbújt a brazil őserdő szélén,
és indiákat gyógyított, amíg meg nem halt.
Kedvtelésből egyebek között lefordította a Micimackót latinra.
Ez a történet fontos.
Nemcsak, mert ezután több százezer amerikai kisfiú örömmel
végezte napi latinleckéjét.
Hanem példa, mindörökre.
A reggeli zacskóstej-vásárlás és a liftgomb-megnyomás
közben is; hogy ugyanis:
VAN MÁS IS.
A világon a fölösleges dolgok a legfontosabbak.
ÚGY BIZONY.

1980.11. // C.00953

[HA LENNE ANYÁM]

ha lenne anyám
vagy lenne asszonyom
vagy lenne valakim
ha gyenge lennék
ha ember lennék
ha hallanék
ha figyelnék

egy érintés
egy érintés
egy érintés
egy tekintet

nézne
nézne
látna
fogna
nyílna

művész vagyok
fekete kalappal

1980.11. // C.00960

[SOK, SOK EZ A NEGATÍV SZERELEM]

sok, sok ez a negatív szerelem
(idős vagyok már ehhez)

ez az iránytalan vágy
edénytelen hiány
bólogató semmi

1980.12. // C.00962

[HOVA LETT BELŐLEM]

hova lett belőlem
gyöngédség
hova lett a kedvesség
hova lett a mosoly
a figyelem
mit csináltam.
mért nincs bennem szeretet.

pár nap múlva:

kár nyafogni
mindennek megvan a megfelelő oka
úgy hívják: alkat
és úgy hívják: sors
amit úgy is hívnak: konstelláció.
és:
tény-kérdés, hogy munkáim érdekelnek,
az emberek nem.

1980.12. // C.00964

[SZARVASBOGÁR]

leginkább talán egy hím szarvasbogárhoz vagyok hasonlítható.
lírai alkat, belülről puha.
hátam fekete, mozgásom merev.
billeget és határozottan törtetek céljaim felé.
csápjaimmal simogatok, ha úgy kerül a dolog.
sok tisztelőm van.
üzleteimet rendben tartom.

1982.02.04. // C.01057

[KÉKKÚT: HOGY ITT MOST MILYEN JÓ]

hogyan itt most milyen jó
milyen jó
hogyan ez a ház fél éve nemhogy télen, – még esőben sem működött
hogyan veres csíkosak a felhők hajnalban, amikor ráteszek a tűzre
hogyan lehet kokszot kapni

és másfél mázsa elfér a hátsó ülésen
és egyáltalán nem fázom, nem úgy mint Pesten
hogy fölkelek és nem fázom
kimegyek és bemegyek és nem fázom
és a lábam a kölcsönkapott sínadrágban pedig
különösen nem fázik
és ilyen se volt még hogy egyszerre öt szépet álmodtam
és egész napom fűrészelés üvegvágás
kalapálás kihamuzás
fölszögelés megragasztás
kicsavarás becsavarás
átfestés és átrakodás
és persze eszem ágában sincs
délután aludni, hiszen
EZT CSINÁLNI JÓ
és nincs az a rohadt festés
és egész napos vakaródzás, hogy most
mit találjak ki megint
betöltöm az egész házat
és betölt ez a ház
(kész állapotában alighanem sokkal kevésbé fog érdekelni)
és már a padlásfűtést is beállítottam
és véstem hozzá egy kéménylyukat is
és egyedül vagyok
és egész nap pár szót beszélek; az időjárásról
mint Déry Fűreden
és a ház elé járok pisilni
és tegnapelőtt 29 fok volt a szobában
mert nem tudom a hőfokot szabályozni
fölszereltem az új biztonsági zárat is
a villanyunk is meglesz egy hónapon belül
már tényleg szerelik
és bár ruhát nem váltottam,
de már többször mosakodtam
és Tapolcán azt mondták, hogy a telekátírás
már el van intézve
csak még nem kaptuk meg
és szeretem ezt a norvég hálósákat
amibe most visszabújtam, mert még éjjel van
csak ráraktam a tűzre

1982.02. // C.15704

MÁSFÉL ÉVES

döbbenetes.
nő lettem.
hirtelen vendég, beszélgetünk. nyugtalanul fészkelődöm,
majd elnézést kérve kiszaladok megmosni Mikica
lekváros arcát. Így csúnya.

1982.02. // C.15705

RÁCSOS ÁGY

úgy igyekszem, hogy amikor kiemelem reggel
rácsos ágyából, az arcunk lehetőleg
egy pillanatra összeérjen.

1982.03. // C.01084

A LEGELSŐ

délutáni sétának indult
ránk sötétedett
elhagyott házak között botorkáltunk. fáztunk.
nem volt segítség
örökké távolodva?
időszámításom megint ez lesz: egy éve már nyolc éve már?
Miklós kereste az alkalmat
én pedig nem tudtam (bírtam) elkerülni.
különbség

1982.04. // C.01085

EGY TIZENKILENC ÉVES TÖRTÉNET BEFEJEZŐDÖTT

az első előttiék
aki kézenfogva andalog szerelmével
az még semmit nem tud
vagy csak az tud mindent?!
—
Isten, alkalmatlan vagyok megoldani az életemet
—
egy tizenkilenc éves történet befejeződött.
eltöröltetett.
tőle jöttem. és először nem néztem föl elszoruló
szívvel Zsófia ablakára útközben

1982.03. // C.01086

ELSŐ ELŐTTI

egészen levetkőztél nekem
úgyhogy megláttam arcodat

[KEZED FÖLEMELTED]

kezed fölemelted
megfogtad homlokom
megfogtad a homlokom.
bólintottál.
azt mondtad: hiszen én is.
milyen egyszerű.
(lefelé keringve a lépcsőházban
markolászom kulcscsomóm.)
hogyan kellene most ezt leírni –
nem értek hozzá.
történik.
fáj.
élek.
versírás helyett inkább
versolvasással kellene próbálkoznom.
ezek a rohadtt költők
szenvetni is szakszerűbben tudnak.
(Pilinszky tényleg depressziós.
Itt ül mellettem.)
kellenél nekem
kellenél nekem barátnak
kellenél festéknek
és tulajdonképpen ecsetnek is
(petróleumban ázhatnál délután)
jaj – most – te
most – te – nem.
(kötött tengerészsapkám alól
az alattam elterülő Várost kémlelem.)
azt mondtad:
„naponta megölné, és
naponta megölném. de
jó nekünk, s tulajdona vagyok.
és mégis!”
tudom.
és hogy „Brahms, meg az a hölgy –”
igazad van.
most segítsetek Epiktétosz és Seneca,
és Strindberg és Steinbeck és
főleg Thomas bátya,
akár kétszer egymás után.
(vagy ez is csak nyafogás.)
amikor nevetsz
amikor fölnevetsz, s közben fél kézzel lenyúlva
nagylánys fehér zoknidat igazítod.
(lehet, hogy ez a divat?)
játék mackóidat nem ismerem eléggé még.

(rigók rohangásznak a fűben. most
mindennek jelentése van, mint a mesében.)
iszonyú zavarban és nehéz a szívem, tényleg.
az árulás eszkalációja?!
fontosat, szépet, igazat neked,
ami nem árul el senkit és semmit?
lehet?
és gyáva (félő és félő) tanácsomról hogy vélekedjek
hogyan tépj el mindent, azonnal?
hisz nem is az én ügyem már, ha egyszer megírtam.
a hiányod a hiányod
nincs vége

Bognár Robi-féle változat a C. Naplóban:
[ezek a rohadat költők]

ezek a rohadat költők
szervenadni is szakszerűbben tudnak.
kellenél nekem
kellenél nekem barátoknak
kellenél festéknek
és tulajdonképpen ecsetnek is
(petróleumban ázhatnál délután)

1982. tavasz // C.01087/10

[ANYÁM VIRÁGMINTÁS FOTELJÉBEN]

anyám virágmintás foteljében meghalt egy bácsi.
épp meccset nézett a tévében.
20 éve ennek.
egyik legpontosabb emlékem pillanat-fejvesztettségem
elektrokardiogram rajzáról.
kapkodó gondolatok
és egy fél óra múlva újra bútort tervezek.
reménynek ennyi

1982. tavasz // C.01087/11

[HOVA A FRANCBA RAKTAD]

hova a francba raktad megint a zoknimat
– biztos, hogy ezt mondanám tíz év múlva?
nem fogjuk megtudni

1982. tavasz // C.1087/12

[EGY KÖZÉPKORÚ FÉRFI]

egy középkorú férfi a hivatal folyosóján zavart mosollyal
kiemeli az újszülött fölragasztott fényképeit zakója
belső zsebéből, és nyújtja –
szégyenkezése jogos.
e pillanatban épp egy elefánt boka fölötti inát kellett volna
átmetszenie, nem tévedő villámmoizdulattal
épp e pillanatban kellett volna a gőzmozdonyt és az inzult
elgondolnia és az Eiffel-tornyot fölépítenie.
e fényképet mutató férfi nevetséges, szánalmas és hatalmas
zavart moizdulattal kitorászom jeleidet.

1982. tavasz // C.01087/13

[AMÍG ITTEN ÍROK]

amíg itten írok
legalább nem rád gondolok-figyelek
átkozott lány (lény)
hanem némely kötőszavak esetleges elhagyhatóságára

1982.04. // C. 1087/14

HISZEN REMÉNYTELEN

azt mondom: hiszen reménytelen
de nélküle – nem lenne az?
de hiszen mi nem az?
hibás a kérdés.
félígazság tehát giccsvélemény
a remény minek szóljon:
jövő hétfő délutánnak
a nyugdíj-korhatárnak
(persze magammal veszekszem)
most: VAN
ennél többet kitalálni...?
ne nézzünk az ívfénybe
mert szemvakságot okozhat.
e percben finom munkára
nemigen vagyok alkalmas

1982.04. // C.01087/15

AND THERE WAS DESSIE

süldőlánnyai sorolva and there was Dessie, whose
laughter was so constant that everyone near here
was glad to be there, because it was more
fun to be with D. than anyone else
most olvasom East of Eden

1982. tavasz // C.0108/16

KOCKÁS SZOKNYÁDRÓL

(Petri Gyurkának egy
szürke szoknya adatott –)

a kockás szoknyádról különösen sok gondolkoznivalóm van
bár azt se tudom, egyetlen, avagy többen vannak-e
és akkor nyilván cserélgeted.
– mégis, gondolom, biztosan több lehet.
mindenkinek több van.

vegyük a problémakör egyetlen darabkáját:
a hosszát (hosszait) nagyon kedvelem. éppen jó(k).
valahogy befejeznek téged
egy darab zöld(?), kockás valóság
szelíd.
igen, így pontos.

este lerakod a székre, megsimítod.
egy festékfolt – ráhajolva kapirgálsz
utána – begömbölyt, zárt ujjak – végigmustrálsz körmeidet.
a látottakon elgondolkodol.
a szoknyát kiviszed a szennybe.

az új környezetben átfut rajta a szemed
mérlegeled: szereted-e még
vagy inkább otthonra jó csak már.
mikor már nem halogatható: kimosod.
majd a szekrényben széttolva két blúzt, helyet szorítasz neki
megint végigsimítod
minden nap történik valami

1982. tavasz // C.01087/17

[EGYEDÜL EGY ÜRES TEREMBEN]

sokat tűnődöm rajta
téged is mérgeznék?
helyesbíték, ez így nem igaz –:
szükségszerűen mi is elrontanánk?

eredendően minden rossz a földön?
csillárok helyett csak a vészkiárat zöldcsíkos burája
egyedül ülve egy üres teremben
egyetlen széken, középén.

körben homályos poros szőnyegek
a parkett szegélyléc mentén egy hernyó araszol

Bognár Robi-féle változat a C. Naplóban

egyedül egy üres teremben
egyetlen széken, középén.
körben homályos poros szőnyegek
és zöld csíkos burák: vészkiárat.

1982.04. // C.01087/18

[TALÁLKOZÁSAINK ÜNNEPEK]

találkozásaink ünnepek
mégis kancsal így.
most egy óhajtó mondat következik:
szeretnék veled kába hideg hétfő-keddi reggeleket
fél hét után öt perccel
(nyugodtan nevezhetjük hajnalnak is)
az a rohadt vekker az asztal sarkán
akkor egyetlen mosolyod
(más dolgokban meg én segítenék neked)

1982. tavasz // C.01087/19

[ÉN CSAK AKKOR TUDOK VERSET ÍRNI]

én csak akkor tudok verset írni
amikor nagyon szomorú vagyok
de nem vagyok mindig szomorú
nagyon
most verset írok neked
hetedszer gépelem, már alig győzöm türelemmel
közben meg fázik a talpam a tornacipőben
valamint elfelejtettem reggelizni
fél tizenegy
mikor telefonálsz

* * *

rendezni azt, amit nem lehet
suttogva elmondani, pedig nem szabad
sáros ruhát naponta lekefélni
és óvni a fiúdat, tőlem is

1982. tavasz // C.01087/2

EZT A CSIPESZT TŐLED KAPTAM

ezt a csipeszt tőled kaptam
ezt a könyvet tőled kaptam
ezt a mosolyt tőled kaptam
szeretnék egyszer tőled egy szárnyas csavart is
(körülbelül hatmilliméteresre gondolok)

1982.04. // C.01087/20

[MEGTÖRTÉNT]

megtörtént
beteljesedett
pedig nem is lettél az enyém (úgynevezett)
az elmúlt hónap: izzadt tenyérrel és 90 kilométerrel
némileg szabálytalanul előzve
egyszer a zebránál csikorogva
az egyetlen: hogy várlak
az egyetlen, hogy: élsz.
a pörkölt farkaskoma buckázva menekül
öledben minden elsimult
ahogy fölnéztem rád.
a Majális zümmögő csendje.
végre, először.
és nem az ERŐS
négy év alatt több helyen láttalak
egyszer a metrón
megnyitókon
mosolyogva – bizonytalanul félbehagyott mozdulataid

1982.04. // C.01087/3

VALAMI NEVETSÉGES

ebben is van valami nevetséges
ahogy most mindent Pilinszky modorában gondolok el.
de hát: ideköltözött.

micsoda vendégség!
a felnőtté avatás szertartása?
nem. ez így nem igaz.
ezen rég túl vagyok.
talán így mondhatnánk:
még ő is! kicsit sokan vagytok így hirtelen.
örülök nektek.
föltegyek egy teát?

1982.04. // C.01087/4

[NEGATÍV ROBBANÁS]

tudod mi az a negatív robbanás?
iszonyú vákuum voltam testhússal körbevéve
(f)elrepedtem.
most éppen detonálok. árad belém a való

1982. tavasz // C.01087/5

[SZERELEM BETELJESÜLVE]

szerelem.
beteljesülve
70 grammos irodapapíron
két példányban.

1982. tavasz // C.01087/6

[NAGYON SZÉP VAGY]

nagyon szép vagy.
vagy én vagyok ennyire szép?

1982.04. // C.01087/7

[DOSSZIÉIM SORBAN A POLCON]

dossziéim sorban a polcon, szemmagasságban:
POSTA
LAKÁS
FOTÓ
GARANCIALEVÉL
SZEMÉTT
satöbbi.

most egy új:
SZERELEM

1982.04. // C.01087/8

[HOZZÁDBÚJNI]

hozzádbújni

1982.04. // C.01087/9

[ZAVARBAN]

zavarban.
mintha egy váratlan vakáció
– szénszünet vagy mi –
hova is rohanjak hirtelen boldognak lenni –
muszáj ragaszkodnom a minden-reggeli
mosogató-mozdulataim pontos rituáléjához.

1982.05. // C. 01087/21

[LENÉZEK A MŰTEREMBŐL]

lenézek a műteremből. az osztótpályás úttest
helyett végtelen zöld mező, lankák. távolból valaki
közeledik felém, magában.
égen földön senki más.
másnap kinézek megint. még mindig jön. lassan
öregszem, már sokat állok az ablaknál. közeledik.
várom.

1982.05. // C.01087/22

[EGY MÁRNA ÉS EGY FECSKE]

egy márna és egy fecske az élet dolgairól beszélgetnek.
végül is elkerülhetetlen szóba hozni, milyen a víz
és jó-e levegőn

1982.05. // C.01087/23

[KETTEN MENNI]

ketten menni biztonságosabb. KÖVETne, vállalva
csomagom egy részét. utat törnék a mély hóban,
neki is –
e perc is parancsmegtagadás?! az.
ha csak azt mondom is: –
de nincs mit mondani

1982. tavasz // C.01087/24

NAGYMAROS, HALOTTAM

Van nekem egy második halottam is (szintén él): Nagymaros (1969-1980).
Az útvonal a mindenkori vízállástól függött.
A reggeli mise után fölfelé a parti kövek között, fázva, mindig lehajtott fejjel.
Sok régi kék szikvizesüveg-cserepet találtam így.
(Múlt héten dobtam ki az utolsót.)
A vízparti kavicsmező.
Tudtam, utoljára vagyok itt.
Ahogy a februári nap fölkel a szemközti hegygerinc kopasz fái között.
Vagy a novemberi.
A nyárfasor, utam vége.
A ködös túlpárt.
Hajókürt (közben angol nyelvtani fordulatokat memorizálok.)
Sietnem nem kellett, a reggeli kávé csak nyolc után szervírozták.
Utolsó lakhelyem Alkotóház 15-ös szoba volt.

1982.05.07. // C.01087, 25-27

A BALESETESNEK TISZTA A TUDATA

reggel
gyűrött újságpapír, zöld vödör langyos vízzel.
mosom a műterem oldalsó ablakát
ma talán jóssz. szemednek tisztítom az utat.

délelőtt
„15 percre leszaladtam. 11.10.”
(nem teljesített ígéret.
igaz, hiába siettem,
de a kórházból azonnal hazajöttem.)

délután

„A balesetesnek tiszta a tudata, ha a feltett kérdésekre értelemszerű helyes, és egészséges embertől elvárható válaszokat ad, tisztában van helyzetével, az idővel és a térrel.”

(távíratszöveg Szütsnek, borultam a VW-vel, J. egy leveléért mentem.)

1982.05. // C.01087/28

[FEHÉR-FEKETE KOCKÁS FOLYOSÓ]

fehér-fekete kockás folyosó
padsorok unatkozom. szorongatom a leleteket.
próbálom ezt a Pilinszky-prózáat megérteni.
nem akarok én tőled semmit.
csak melletted állni. üldögetni.
a hiányod. a zakód bársonyujja.
csak a szemedbe nézni. megviduló szájszögleted.
érezem az ürességét – relatív ürességét – ennek
a három évnek: ahogy az autó elvágott a várostól.
mindig csak a megcélzott arcok, soha a villamoson –
bámészkodás, soha időjárás és elcsellengett
antikvárium-órák. Fáradt vagyok, nincs semmim.
tegnap délután játszottam, most vannak
jó dokumentumfotók a Nagy Bummról.
melletted egy réten, óraszám –
szeretem a képeidet.

1982. nyár // C.01087/30

TÁVOLODOM, KEDVES

Távolodom, Kedves. Most valami
bódult félálomban, az első osztályú párnázottság
között, karom zsibbadt, velem szembeni
ülésem Zsófia mosolyog. Mintha
átvette volna az Asszony szerepét.
Egyenes derék, összezárt térdekkel
támaszkodik a támlának, kis lábai –
a talpak felém, látom őket.
Időnként csendesen; pontosabban
feltűnően halkán megkérdez valamit.
Apu, azok ott tulipánok? – amitől
az egész kupéban csend lesz.
Illetve mindenki ösztönösen ehhez
a zajszinthez alkalmazkodik.

Két fiatal munkás is, akik
csak tévedésből kerültek az
első osztályra – valami gyorsvonattal
akartak eredetileg utazni –
most a 3. üveg sörüket isszák,
tekintetük bizonytalan – de
csöndben vannak. Zsófi rám mosolyog,
meztelen (tiszt) lábamat
átteszem mellé az ülésre, ráborul
a térdemre, haját simogatom.

Aztán a vállát, – furcsa,
mert nem szokásunk – tenyerem
érzi a két lapockáját.
Rövid nadrágban vagyok, vadonat
(délben vett) tornacipőmet
levettem – testünk melegíti egymást.
Aztán szétvetett combokkal
a térdemen lovagol, mosolyogva,
megint szótlantul, ebben
alighanem jó adag gyermeki
erotika is van. Bódító
hőségben nagy rohanás után
jutottunk el ehhez a 4 órás
személyvonathoz, nem lehetett a
délivel indulni, mert Zsófit
most avatták kisdobossá. Most
kisdoboshoz méltó fegyelemmel
tűri ezt a fárasztó utazást;
– vágányjavítás – fél órát
állunk – és csöndben ül.

Pedig nem természetes. Szinte
az egyetlen, ami megkülönböztető jegy,
hogy szinte minden gondolata a friss
kék nyakkendő körül forog;
már megbeszéltük, hogy a Cola-
csöppet ki lehet belőle majd
mosni, hogy szerintem nejlonból van,
és ezért 40 fokos vasalóval
szabad majd vasalni, hogy
egy csomóra, de kettőre is
lehet kötni – majd lassan
átterelődött az érdeklődése a
dolog öltözködési-cikk oldalára
– azon tűnődött, kívül kell-e
hordani, vagy a garbó alatt
is jó. Megnézette velem,
pontosan középen van-e hátul a
háromszög csücske, megjegyezte
hogy a piros nyakkendő már

nagyobb méretű lesz. (Szebben írnék, ha nem rázna ennyire a vonat.)

Iszonyú kábult reggel volt, talán először idén komoly ok nélkül még fél órát (7- $\frac{1}{2}$ 8-ig) ágyban maradtam, aztán a fürdőszoba környékén ténferegtem, aztán hogy valami sikerélmény – levágtam a hajamat. Tűnődtem közben, mit szólnál hozzá – sajátosak a hajnyírási koncepcióim. Vagy 20 éve magam. Eszembe jutott, hogy te két hónapja levágattad – nem magad kedvéért. Vajon, ha most hozzányúlsz – nyúlnál – mik lennének a szempontjaid –

Szeretem a hajadat.

Most hirtelen elfogyott a türelmem, $\frac{1}{2}$ 8 van, még csak Füredig jutottunk el. Ha nem gyerekek vagyok, átugorhattam volna a minket megelőző tapolcai gyorsra. Most persze szépen írok – megint áll a vonat. Most Zsófi még jobban tűri, mint én, elfelejtkezett rólam, mint mindig, ha belemelegsik a játékába, – és magának beszél, vezényel, gajdol. Most a tenyerét mutatja – evvel a problémával mindig hozzám fordul: nem szállka-e az a kis fekete folt?! Mindig megvárom az utasításait: engedi-e hogy varrótűvel alászúrjak, vagy: most csipesszel próbálkozom. – Így aztán tűri, – bizalma van.

Most belepislogott a szövegembe, kérdi: mi az a kettőspont.

Ígérem neki, majd keresek egy jó példamondatot rá. Most meg magát parodizálja: gajdol: Apu, mikor szállunk már le.

Jaj, milyen lesz ez a nyár? Ilyen gondokkal nem számoltam...

Folyton folyvást csak a megszervezés pillanat-izgalmai: mikor látlak?! És abban a pillanatban

kéne a lelket lefékezni
és a Jelenre figyelni végre –
és hosszú nyugodt unalmas
történetek végéig eljutni,
mosolyognál mosolyognék,
most nagyon távoli vagy megint [...]

(Bp-Révfülöp, vonaton.)

1982.06. // C.01151

[NYUGODT VAGYOK]

nyugodt vagyok.
alkonyodik.
tudom, mi fog történni.
az elhunyt hagyatékát felszámoló rokon
kedvetlen pillantásával nézek szét magamban, szobámban.
mivel kezdjük.
először a szoba közepére a szemétkosarat.

1982. tavasz // C.1087/29

MIKLÓS 10 PERCRE LAKIK MOST TŐLEM

Miklós 10 percre lakik most tőlem, őt is kerültem. Ha mégis találkoztunk, igyekeztem nem nyavalyogni és nagyon szégyenkeztem, mert nemigen sikerült. Egyéb gondolatom nem akadt. Naplót nem írtam. Mondtam neki, ezért nem írok neked, azt mondja, mért nem írod meg ezt... Nem tudom.

Persze, ha itt lennél.

Persze, ha itt lennél, ha bejönnél a fekete kapun át a kerten, be a szobába, levennéd a zakódat vagy micsodát, az ablak felé fordulnál és tennél két lépést az asztal felé, rátennéd nyári ridikülödet és a füles bevásárlószatyrot is, majd zárt lábbal előrehajolva lesimítva-lefogva szoknyád leülnél egyetlen – kissé poros – fotelünkbe.

Most a kép kissé zavarossá válik, Zsófit szívesen odaképzelném, amint leszalad az emeletről, nagy igyekezettel elvétve a fokokat, én – mondjuk – nagymama lennék éppen téstagyúrás közben, lisztes tenyerem széles fekete kötényem oldalába törölném, nehézkesen főlegyesednék, megigazítva kontyomat, szemüvegem föltolnám és széles mozdulattal ölelnék át, hát megjöttél Juditkám, csillagom! egy kis fánkot sütök, csak délutánra vártunk.

Aztán letelepednék a hokedlire, és fáslis lábamat dörgölgetve érdeklődnék, s hallgatnálak milyen az élet Pesten. Mennyit dolgozol és mennyit kell rohannod és mi mindenre figyelned, hja nem könnyű a fiataloknak manapság, akárki akármit is mond, aztán megmutatnám konyhakertem új palántasorát, merev derékka lehajolva egy-egy csalánt kihuzigálva közben. Heves mozdulatokkal segítenél.

1982.08. // C.01157

ROHANNAK A NAPOK

rohannak a napok
meleg van
iszonyú fáradt vagyok
kéne kölcsön kétezzer forint
ebédet is kell vásárolni
született egy gyerekem
várok egy telefont
nem értek semmit
félek a jövőtől

1982.08. // C.01159A

[SZOMORÚSÁGOM: ENGEDETLENSÉG]

szomorúságom: engedetlenség.
(magánéletem és munkám dolgai)
mégis, ha működni kezd – derengő eszmélés – hazaérkeztem.
e hiány igazán enyém
birtokom, vagyonom.

1982.09. // C.01164

[MEGINT SÖTÉT ÉJSZAKÁM]

megint sötét éjszakám.
nem értem a teremtést.
nem értek egyet.
és egyébként is;
ki tud kánikulában verset írni?!

1982.10.24. Kékkút // C.01168-01171

KÉKKÚT; EGYEDÜL

Azt a percet hiába követelem,
pedig volt, tudom, idén is, talán tavasszal
csak az ócska emlékezetem, mindig bajra figyelő figyelmem.
most Kékkút, borús reggel, egy forró tea után, fotelben
a kedves olajkályha mellett zörömböl
padlón békés halott bogarak
milyen nyugodt voltam például vérző fejjel
széttört autóm küszöbén üldögélve.

minden rendjén történt.
aztán néhány perc, – ránéztem és kezét érintettem.
mindent elfelejtek
semmi nem pótol semmiért

várom a reggeli harangszót

néhány feszült óra Pilinszkyvel
a keleti bölcs sorstalanítani akarja magát
és a legfontosabb:
eljuthatunk a derűig
nos?

ez a WC-papír-gombolyag zsebkendőnek is szolgál,
ne feledjük, Kékkúton vagyunk.
az utcai ablakokra pauszfényű függönyöket szögelttem
enteriőrre vált ez a szoba is, akár a műtermem.
tegnap 11-kor keltem az ágyból (kissé félszegen)
tegnapelőtt ki se léptem a házból, csak pisilni
és a lavór vizét kilötytyinteni a fűre.

(ez a fotel nagyon jó, vagy majdnem az,
nem zsibbad el benne a lábam olyan hamar)
naphosszat a József-fel összezárva
nem is annyira élvezem, mint inkább tanulom már.
mit kell itt még számba venni?

a kátránypapírral borított házikót a kertben.
különös módon maga a biztonság, a befejezettség,
a rend képe és jele. (télen is használható)
az átrium a kertre nyíló ablakkal,
aminek az olvasóasztal támaszkodik – tökéletes szerkezet.
reggelre a fekete lapra még-zöld, nedves levelek tapadnak.
(első délután ott déryztem, anorákban, pokrócba csavarva)

mégsem vállalom.

iszonyú ez a szegénység
ahogy gazdag perceimet elfelejtem;
és emléküket – ha marad – papírkosárba dobom
talán itt! tudnék dolgomon fordítani
persze csak igen lassan,
ahogy a nehéz követ billentik
fehér kukacok, pondrók nyüzsögnek alatta –

néhány nyugodt percnél többet én aligha –
meg kell végre tanulni
megtanulni a perceket
vagy beteljesedik nyolc és fél éves korom jóslata:
egy egész élet kell majd, hogy megértsem életem.
s addig: a rosszkedvű, izgatott, szorgalmas reménytelenség.
de egy naplópapírtól függjön belső rendem?!
vagy tanuljam meg kívülről – mint angol szavakat –
a békés perceket?!
na persze, ne foglalkozzam magammal annyit,
az életre figyeljek, másokra.

azonkívül hogy nem tudom, nem is hiszek benne,
hiszen csak munkamegosztás kérdése

és végül is mindegy.

ha más hangja nem ér el hozzám (ilyen vagyok)
mért ne szeressem magamat én?!

(kezdek fáradni. a sarkítás szándéka
félrevitte tollamat, pontosítsunk)

először rend: belül

és: ha magamat tanulom, ha másokat,
ugyanoda érek. ők vagyok én is.

(ezért vagyok dühös, hogy Miklós ellopta mondatomat:
az életem a csendéletem –
nemcsak szójáték; fontos találmányom volt)

most vizet hoztam a szomszéd kútjáról
bal kezemben kis májkrémgombóc
odaadtam a ferdeszájú fekete kutyának,
akitől egy kicsit félek.

Bernáth Aurél alighanem pontosan ide jutott.

csak neki jó a memóriája.

az életet igazoló pillanat- emlékeket castrumoknak nevezte,
s őrizte, 40 év múlva is.

még sosem volt aranyerem.

most már tudom, mi az, három nap alatt
nagyra nőtt gumó.

mit kell tenni ilyenkor?

semmi esetre sem legyinteni.

fölrepülhet az ember sorsából?

ezt hívnák reménynek –

a melankólia nemcsak eszköz (mód) hanem sors is?!

de van más is, mint eszköz

mint körülmény

mint út?!

minden az út. Isten melletted ballag.

nem a jövő.

a most.

változtasd meg életed.

ezt a percet.

például, ha most fölkelnék és kennék magamnak egy lekváros kenyeret –

nem. most így írva, ülve értekezni jobb.

az olajkályha melegít.

melyről biztatóan eszembe jut:

csinálok én még jó képeket

(sokat mosolygok patetikus alkatomon)

de hátha nem is a jót kéne számba venni

gyűjtögetni

hanem megmarkolni és helyre tenni

a keserű tartományt –
ha azt mondanám: ez is rendben van, persze.
de ezekkel csak küszködni tudok
csak föltorlasztani őket,
esetleg elfelejteni.
király mozdulattal félretolni: nem.
vagy ez a rutin-kínlődás is: rendben van?!
mindig minden rendben van?!
ez a megoldás?
Isten üvegtetejű rekeszes dobozában
békésen mászkálunk?

ha nem: megtagadom az egészséget.

lám, lám.
az aranyértől az óceánig. (bocsánat)
az ablak felőli karom fázni kezd
és elsőt harangoznak misére
ma Kékkúton búcsú lesz. örülnek a gyerekek.
magam is meglepődöm, milyen megnyugtató:
ha nem nyúlok hozzá, nem mozdul itt semmi.
se bútor, se téasztasűrő – mondhatni: dermedtek.

és ez a nép közé szállásom, ez a prolivircsaft is: táskarádió.
persze ebből tánczenét –
közben taftszoknyás lányokra gondolok
mondjuk egy házibulin.
aztán taftszoknya nélkül –
azt mondaná: kedves.
sötét terület. vagy csak egyszerű.
igen, a Brácsaverseny másfelé terel.

meg is szereztem, két példányban is.
pedig először csak a dátum alapján választottam: 1945.
bár naiv döntés volt: nem minden perc halál előtti?!

jó, hogy ezt most írom, jó lenne megmutatni valakinek.
hiteles nyomat.
a kartácsszög polcon-elhelyezésének-problémáját
is körülbelül ilyen átgondolásokkal terhelem,
szokásosan.

át kéne ezt szerkeszteni. ha drámaira csattant volna.
hogy az az üvegdoboz hasonlat a végére kerüljön, például.
de mégsem. nem hiszek a csattanókban.
ahogy a külső-belső forradalmakban sem.
(vagy talán csak: nem merek hinni –)

menjünk reggelizni.

1982.12. // C.01177

[HA AZT MONDOM: UTÁLOK ÉLNI]

ha azt mondom: utálok élni

ez engedetlenség

nyafogás

gyengeség

azt mondod rá:

szökj haza hadifogságból, szakadt bakancsban

gyógyulj meg méhoperáció után

készíts naponta meleg ebédet

mosogass el egy évben 365-ször

és aztán halj meg tisztességesen

1982.12. // C.01177

TALÁLT VERS

(rádióból) (fontos)

az apatikus sün nem szúr.

1983.01.2-4. // C.01181

[BÚSULTAM ITT, MEG MINDEN]

Búsultam itt, meg minden.

de pontosítsunk.

mi a fenét kívánnék még.

akkor is tehetséges vagyok, ha most nem.

szeretem azt a gyereket.

voltam egyszer Isztambulban

és gondolkodom is néha.

Kékkút jó

a műtermem egész jó

Thomas Mann mindig jó

Pilinszky veszélyes, de kell

Bartók itt ül a fotelben

és mi a rossz, na mi a rossz?

az alkatom

meg minden, ezek a dolgok itten.

majd az idő, az idő; megoldódik.

mi kell még.

cukros palacsinta, ahogy Füst Milán mondaná?

olykor pihenni kell pár napot.

esténként futni

utcán járni néha, ok nélkül is.

1983.01. Kékkút // C.01182

[VAN-E ABSZURDABB]

van-e abszurdabb, mint egy még-nem-kitalált képben hinni
milyen lehet békében élni
milyen lehet látni a világot
vagy legalább az időjárást

miért nem tudok másra figyelni
miért tud ez a Füst Milán sokkal többet nálam
miért tehetségesebb Kondor

miért nem vagyunk társai egymásnak
miért vagyok intoleráns
üres

rosszkedvű
kinek jó, hogy melankolikusnak születtem
miért nem érdekel igazán valami
miért nem megy a munka
miért öntöm mindig mellé a teát
hogyan fogok ebből kimászni

hogyan fogok ebből kimászni

valami szürke pépet fújtak

a fejükbe nekik

1983.02. Kékkút // C.01190

MI VOLT ITT? (KÉKKÚT)

csipkebogyó lelőhely mély hóban Tapolca felé
egércsapda elhelyezés és éjfél után hangos koppanás
olajkályha fokozatállító állítás, bekarcolva
fényképezés ablakban éjjel: fákra ráfagyott vízcseppek
séta a mindszentkállai elágazásig, hómezők
Révfülöpre egyszer végre végig gyalog, másfél óra
a zöld Balaton és vadkacsák
Kékszakállút hallgatva, hóban bandukolva
gázpalack csere: több mint egy évig bírta, – megbecsülöm.
tulajdonosi minőségben az Elektromos Műveknél
tavalyi fotóm újra – havas szőlődomb
Goethe gyerekkorát meséli – milyen tisztán néz és lát
Pilinszky dermesztően okos fölszólalása a költőkonferencián
és ébredés naponta negyed tízkor
nem kell hálósák, elég ha pokróc –
József tréfái a Mózes könyvében is megvannak,
könnyezve megnevettem
dióval gurigázó egér éjjel

időnként hőszerződés zaja a tetőről, de jó, hogy itt nem félek a zajoktól
első nap lekváros tészta, jó sok
házikészítésű kamáslim és a mély hó
vasúttól Mercedes-stoppal
egy butuska Moldova-rádiójáték a hong-kongi zsebrádió
hótól furcsa félhomály a padlás-műteremben,
jó lesz továbbra is ez az öreg hátizsák, 56 nyarán vettük a Tátrában
kályha mellett mosakodni, lavórban, – szertartás, ha
nem siet az ember
másik ágyon múltkori tusrajzaim kiterítve
Gömbi ferde pofáját rácshoz szorítva várja szalámi adagját
egyszer jutott eszembe egy (új lila) képem, nem voltak
búsulós óráim, ez a 4 nap kisimított, elég volt
már mennék a fotókamrába
bélelt gumicsizmám kiváló
fogat mosni csak kétszer nem felejtettem el
valami angolt hozhattam volna, ha már van Direkt Kékkúti Szótár
ma éjjel – reggel pont egy litert pisiltem a dunsztosüveg szerint
négy napnyi fűtőolajat hagyok magam után
kéne egy jó méretű úti jegyzetfüzetet rendszeresíteni
kölcsonlapáttal kellett utat vágnom a hóban a házig
az utcabéli öreg mesélte, mikor Pesten háromhetes iskolára fogták
(nehézgép kezelő volt)
a „mechanizmus” után 5-6000-ről a felére ment le
a fizetése
sorban állás reggel a boltban, én gázpalackot cserélek.
sokkal köszönőviszonyban már, becsülik ahogy
magunk rendbetettük a házat
lassan befogadnak
kenyérért – mert van idő – gyalog, Kővágóra, hátizsákkal
aztán utolsó lelkiismeretes mosogatás, mindent helyre, kék szivacs
jobb felől, balról a sárga, ami az edényekhez szolgál,
villanyóra lekapcsol, gázpalack, számszámok, WC meleg
ülőke bemenekít – nagy érték
és még egy utolsó lassú pillantás körbe

1983.03. // C.01195

[NEM KIS CSATA EZ]

nem kis csata ez
próbálom az életet választani
nem a legyintőt –, az indítót
billegek bizonytalan valóságok között
az elmúlt évben sok mindent veszítettem el
(remélem, nyertem is velük)
most a szobámat keresem, magamat, a dolgomat
bútorok közt botorkálva még Pilinszky a legvalóbb valóság
(rajta is át kell lépnem)

Istent nem tudom lefordítani a hétköznapiakra
én, ha kiürítem magam, csak üres leszek
vagy tisztulnék is, csakugyan?
álldogálok a szoba közepén
tehetségnek indultam
a képek balkézről születnek
nincs mit mondani
várni kell

1983.03. // C.01196

BUKARESTI KIÁLLÍTÁSUNKRA TERVEZETT MEGNYITÓBESZÉDEM

(nem került rá sor)

hölgyeim és uraim!
az embernek talán négy-öt feladata van az életben.
ahhoz, hogy ezeket jól tudja csinálni,
elsősorban rendet kell teremtenie önmagában, belül.
úgy gondolom, a többi már könnyebben megy.
ehhez segítség a művészet is.
örülök, hogy itt kiállíthattam.

1983.03. // C.01199

LÁSSUNK TISZTÁN

lássunk tisztán, és válasszuk szét a dolgokat
itt van ez a 83 kilós micsoda körülöttem
(rajta két kiló ruha)
ez teszi a dolgát
fölkel időben, meg hozza a tejet
fölneveli gyerekeit
a kész képet beszállítja a Műcsarnokba
este fáradt
este mosakszik
körülbelül minden rendjén megy vele
másrészt itt vagyok én, tele tagadómondatokkal
felkiáltójelekkel
és véres kérdőjelekkel terhelten
riadtan és vicsorogva

1983.03. // C.01200

DÉLUTÁN ÉS ESTE

délután

– Istenem, bocsáss meg
én ebben semmi nagyszerűt nem találok
akárhogy nézek körül
(tudom, az én hibám.)

– szeretnék ágyba menni.
– de azért rendes dolog tőlem,
hogymégis igyekszem – ugye?!

este

Isten elmosolyodott és a zsebébe nyúlt.
én meg itt lenn csináltam egy jó gobelin-tervet.

1983.05. Kékkút // C.01229

FÖLÜLRŐL NÉZVE

nézzük hát
életem egyetlen keserű területe, maradóan
tüske a húsban
de.

ez az én adagom egyszerűen.

ez a világ így van kitalálva, sajnos.
e nélkül nem mozog
megszokni lehet – félnapokra
ebben éppen ez a vicc

és ráadásul: ha nem vigyázol:
még csak nem is jobbít,
hanem megront, és acsarkodóvá tesz.

ehhez kell segítséget kérni, és
nem ahhoz, hogy elmúljon
(vagy fogfájást kérsz helyette?)

örömet kellene okozni

1983.07. // C.01234

[MOTORIZÁLT HADOSZTÁLYOMMAL]

motorizált hadosztályommal nekiindultam, hogy egy tollpihét
letegyek az ajtaja elé.

1983.08. // C.01243

[NOTESZ LÓG A NYAKAMBAN]

notesz lóg nyakamban – naplóm negyedévenként legépelve –
képeimről pontos eseménynapló – 1959-től, minden kép lediázva –
fotóim hatszámjegyű rendszerben katalogizálva –
tárgyaim rendben, gondosan rostálva –
minden bútorom – ha nem is én építettem – hozzám igazítva –
mint ahogy az egész műterem is –
szögeim 48 egyforma dobozban, jól áttekinthetően
és játéknak: barkácsolás, fotózás, angolozás, mikor mi
és még sok egyéb
mind
mind
mind
csak a nyugtalanság tükre
és pótcselekvés
bár alighanem elkerülhetetlen volt
és azt sem tudom pontosan
mit kellett volna helyette:
olvasni
rajzolni
vagy a Harangvölgyben üldögélve
Isten csöndjére fülelni
két nap múlva: sajnos megint tévedés.
alkalmilag történtek
arányeltolódások csak.
és mindig igyekeztem korrigálni. 83.8.
fotózást lényegében kidobtam. 83.12.

1983.08. Kékkút // C.01244

[HOGYAN KELL?]

hogyan kell?
ha azt mondom:
NEM ÉRTEM EZT A KURVA VILÁGOT
ez igaz, de nem formált
hát:
TELJESEN RENDETLEN A VILÁG
CSAK EGY PILINSZKY VERSBEN VAN REND
(pedig ő is csak egy megálló)
hát ez egy gyötrő nap zárótétele, de még
nincs megfogalmazva:
hogy délután sérülten, merev gerinccel
feküdtem az udvaron, jószerével mozdulatlan
és néztem a fecskéket meg a kék eget

és minden továbbra is gyötrően rendetlen
volt és maradt
és hiába próbálkoztam a kulcsszót mormolni
hogy SZERETET
nem történt semmi
az ég kék maradt
(bal szemmel: kékebb)
és: EGY KIS NYUGALMAT EZ ALATT A NAGY KÉK ÉG ALATT!
és: rendetlen az ég is!
aztán elolvastam 110 oldal Dosztojevszkijt az éjjel
és még mindig nem történt semmi
aztán reggel lett
és a bébi sárga napozóban a hasamon mászkált
mikor végre eszembe jutott:
A ROPPANT TÖMEGŰ TORONY
KI GONDOLHAT NÁLA SZOMORÚBBAT?
hát ez az
ő is, persze
ÓLMELEG, na jól van, végre

1983.10.02. // C.15547

LEVÉL LEVÉL SZ. M.-NAK SZŐDLIGETRE

Köszönöm kedves invitálását
egy közös csoportkiállításra
van-e édesebb kép, mint
egy retikülje fölé hajló leány
látványa? – és intimebb?
– és van-e rondább,
mint egy ilyen retikül belseje?!
nomármost, melyik az igaz?
tü(nő)dőgyulladásom
magányából: híve, V. D.

83.10. // C.15548

TÁVIRAT SZÜTSNEK

a hosszúlábú mocsári béka násza idején a hím
kobaltkékre színeződik

1984.02.? // C.15706

MIKICA FEST

feszült percek egy képnél. nem merem a nagy vörös felületbe
az izzó fehér foltokat beletenni, pedig az ötlet jó,
de félek. képet föl az állványra, egy Segonzac-filmen látott
ötlettel (23 éve láttam a Francia Intézetben)
a kívánt formát papírból kivágom, és próbaképp
beletapasztom a nedves felületbe.
hátranézek, hunyorgok. eggyel több a forma,
közben Mikica is odanyomott egyet alul,
ahol fölérté.

1985.01.01. // C.01541

[A NAGY FELADATOK ELKERÜLNEK]

a nagy feladatok elkerülnek. vagy azt hiszem.
csend. kiürült a polc.
üldögélek.
Isten, sátradban
 egy tábori ágyat, egy órára!
hányszor fogok még mosogatni
és hány tányért fogok még leejteni
barátaim búcsúzkodnak
úgy tűnik, az élők és a holtak is
csakugyan kezdek egyedül lenni; Veled?!
vagy megint félreérték valamit?

1985.02.

vagy megint affektálok

2004.07.

adalék: előző hónapban festettem meg életem tán legjobb képsorozatát,
a négy zöld zsidótemetőt

1985.08. // C.0597

UTOLSÓ ELŐTTI KÖNYVEK

Nézem ezeket
a Klee-képeket,
búcsúzóban.
Távolodnak.
Sok a gyenge, a közömbös.

Lapozom.

(Klee Leben und Werk, Szütsnek adtam 86.1.)

1986.08. // C.15707

FERENCESEK

Uszodából hazafelé, Margit körút, jön szembe három ismerős;
a ferences tartományfőnök atya, két rendtársával, civilben.
Egyikük játékosan tapsol egyet, a hatalmas galambcsapat ijedten fölröppen.
Mosolyogva köszönnek, én csak annyit: Na, ezek se a szent Ferencek...
A legidősebb neveti el magát először.

1986.12. // C.15959

[1951 MÁJUSÁBAN]

1951 májusában föltett kérdésemre
1983 augusztusában megtaláltam a választ.
Most már mindegy, meddig élek.
De addig: szolgálatban vagyok.

1988.05. – 2013.07. // C.12218-219

[ISTEN KÖPENYE SZEGÉLYE]

1988 első előfordulás,
2013.07. a kiválasztott szövegváltozat:
Egy remekmű villám fényénél megmutatja Isten köpenye szegélyét.

1989.11.06. // C.02030-2031

[MÁTÉNAK, KANADÁBA-1.]

Máté, hiányzol.
Nem megy ez a rohadt kép, hónapok óta kapirgálom. A délelőtt evvel ment el, meg Mikicával több lépcsőben szétszereltünk egy porszívómotort. Egyebek mellett jutott neki egy golyóscsapágy belőle. Náthás, beteg, evvel mulatja idejét, meg mindig valamit kér tőlem: géppapírt, most éppen ollót (hol az övé), borítékot (minek?).
Csak magamról tudok igazán írni.
Hónapok óta gondolkodtam egy új keresztúton, anélkül, hogy tudtam volna. Most megcsináltam két nap alatt. Nagyon szeretem. Fölmentem fotoapparáttal a Munkásmozgalmi Múzeumba, kértem harmincas évek-beli munkás szituációfotókat. Délutánra előhívtam, amit ott a helyszínen lefotóztam belőlük, másnap estére keretezve készen volt. Fölvettem a püspöki karnak, mi lenne, ha Magyarország ezt ajándékozná két év múlva a pápának, látogatásakor [...]

1989.11.27. // C.02032-2035

[MÁTÉNAK KANADÁBA-2.]

Szervusz, Máté.

Valahogy úgy sorolod a szavakat, hogy tíz percre nagy embernek érzem magam. Ez jó. Fél éve 3 képet tudtam elkezdni összesen, ja meg a keresztút. És nem merek képet elkezdni, nem tudok. A mai reggelig bezárólag. És látok bajokat, próbákat (4 kórházat látogattam 2 hétig, meg láttam a recski megsemmisítő táborról készült dokumentumfilmet és velük szenvedtem – és szégyenkezem, és megalázó – mert mindenem megvan, ami csak embernek lehet –, és az elviselhetetlenség határánál, szenvedek. Régóta úgy definiálom: a festés: napi inzulinom. Jó, hogy beléd nyomnak egy injekciós tűt? Nem, de kell.

Mintha egy műszerkapcsolót elállítottak volna bennem, gyerekkoromban. Miért nem tudok békében élni a pár hete befejezett keresztút tudatában. Tök nevetséges.[...]

1990.06. // C.02059

[MINDEN IDEGEN]

minden idegen.

jó lenne festeni.

mindenem megvan.

valami kis szobába kéne költözni?

a depresszió munkaeszközöm?

1990.06. // C.2060 / C.4029

VILÁGKÉPLET/2.

gyerekkorom óta tűnődtem, mire való ez a világ,
születésünkkel miért nem zuhanhatunk Istenbe?

82 nyarán megértettem és elfogadtam.

a világ az egyetlen, fölcserélhetetlen eszközhalmaz

Istent megközelíteni

s részei annyiban hasznosak, amennyire ezt segítik elő –

de hát ez tévedés.

a világ nem jó és rossz, hanem előjel nélküliesen semleges.

tőlem függ hogyan használom, mire használom.

hogyan értem ezt:

megyek az úton, kövekbe botlom, illetve

olykor hozzám is vágnak egyet-egyet –

no már most, három lehetőségem van:

1. fölhördülve visszadobnom

2. zsákomba teszem. egy idő után lehet a teherre panaszkodni

3. lábam elé teszem, építendő utamat,

sőt talán még másokét is.

és ennyi az egész.

1993.04. // C.4029

ez a szöveg megjelent DÁVID KATA HETVEN ÉVES emlékkönyvben:
„Ex invisibilibus visibilia”.... VILÁGKÉPLET/2 – címmel

1991.07. // C.02138/B

MENNYI A BŰNÖM?

mennyi a bűnöm abban, hogy kevés az életkedvem?
vagy: „sorsom, mert alkatom” – ?!
vagyis hálát adni érte?!
mért látom már a forró nyárban a decembert?
mért nem várok jó hírt? öregszem?
mért utálok nyaralni? bár ezt tudom.
amikor nem vagyok mániás, mért vagyok depressziós?
mért közelítek a fogkefevásárláshoz a halál felől?
mért idegen még a szobám is?
mért érzem eső előtt egy nappal, hogy vége a világnak?
Füst Milán erre azt üzeni: „lehet, hogy az életnek
nincsen értelme, de a mészáros számlát ki kell fizetni.”

1992.05.05. // C.02287

PÁRIZS, UTOLSÓ ÉJSZAKA

Fölébredtem, négy-öt felé lehetett, nem néztem meg.
Forgolódtam. Az estéről hozott izgalom, meg kéne venni azt a fűrészgépet.
Iszonyú pénz. Megtehetem-e. De húsz éve kellene, keretkészítéshez.
Nincs irgalom, döntenem kell.
Elaludtam.
Valami csoportos sétába keveredtem,
kutyákról is beszélgettünk.
Amitől mindig félttem, mellettünk szép lassan eldőlt egy építési toronydaru.
És akkor mellém sodródott.
Föllépett egy párkányra, és szembefordult velem. Hátizsák volt rajta.
Rám mosolygott, majd átölelt, hogy ezután minden másképp lesz.
Talán meg is csókolt.
Arra ébredtem, hogy a szomszédban fölsír egy gyerek.
Tegnap láttam, fiúcska, néger.
Kászálódom, készülök a fűrészboltba.
Még nem tudom, hogy nem fogom megvenni.
Hát ennyi. 1992-t írunk, tehát 26 éve váltunk el.

1998.07.15. Pilismarót // C.05733

PILISMARÓTI FELJEGYZÉSEK (részlet)

Hónapok óta próbálom értelmezni.
Kínlódom,
reménytelenkedő és kedvetlen,
gennyedző seb.

Megbeszélni? Kivel?
Az unalmat? Félelmet az öregségtől?
Nevetséges?
Vagy mindez csak az élet?
Tehát ajándék?

Mi van?... Minden van.
Család, rend. Jómód. Egészség.
A munkám, a hitem.
Ólmelegnek napi gyorsúszás (bukófordulóval), és esti Zelk-beszélgetések.
(Csak halálverseket tudok olvasni.)

Petri azt mondja: „A versen kívül nincsen életem: a vers vagyok. Tehát elég ritkán vagyok.”
Ezt is tudom, harminc éve.
Ennyi lenne?

07. 16. másnap
Vettem egy gyönyörű töltőceruzát és nem tudok örülni neki.
De működik.

07.22. egy héttel később
Itt, a tömegszálláson, zavartalanul, az utóbbi évek legörömtelibb sorozatát csinálom.
Sikerült továbblépni, a képek kiszínesedtek. 1,6875 olajkép naponta, eddig 27.

Rengeteg keretet kell majd csinálni.
Térdsebem is szépen gyógyul.
Az elégedettség nem a boldogság szinonimája?
Te kis hülye.

1998.09. // C.05757

A RABSZOLGATARTÓ TÁRSADALOM VOLT AZ IGAZI

fax Szütsnek

1. Mindig volt munka
2. Megmondták, mit csinálj
3. Dolgozhattál napi 13-14 órát
4. Még enni is adtak
5. Korbácsos főnökkel a hátad mögött zavartalanul jó embernek érezhetted magad

2000.06.30. // C.06372

NÉVJEGY

Ülök este az ágyam szélén, nézem a térdemet.
Valahogy olyan ismerősnek tűnik.
Napok múlva felködlik, miért.
Rajzoltam ezt egyszer rég, egy alkotóházban.

I'm sitting on the edge of the bed, watching my knee.
Somehow, it seems quite familiar.
It took me days to realise why.
I once drew a picture of it in an artists' retreat.

2000. 11.03. // C.08426

VÉGRENDELET

Én, alulírott Váli Dezső, ép elmével, világos tudattal
és szabad elhatározásomból úgy rendelkezem,
hogy halálom esetén nem kell csinálni semmit.
Képeim szétszórva. Neten és CD-n minden munkám megnézhető.
Minden jó helyen van ott, ahol van.

Budapest, 2000. november 3.

LAST WILL

I, Dezső Váli, of sound mind,
full capacity and free will decree
that upon my death nothing shall be done.
My paintings are scattered about.
All my work can be seen on the net and on CD-ROM.
Everything is at its best place, wherever it is.

2000.12.11. // C.15702

ADÓHIVATAL

Az Adóhivatal megkért, ugyan, fizetnék már 1,2 milliót (a fele büntetés) 1997-es 1,8 milliós New York-i ösztöndíjam után. Levelemre, hogy ez ott is, itt is adómentes, követelésüket 1,6-ra módosították. Úgyhogy jött a második fokozat, itt már baráti segítség, szakértelem, ismerősök bevonása. Ennek kapcsán keveredtem adóipari főemberek Katalin-napi bulijára, nem gondolnád – egy bérelt vízibuszra. Mentorom cipelt magával. Próbáltam szabadkozni, hogy klausztrofóbiám van (közelítő megfogalmazása, hogy innét nem lehet megszökni), de az 1,6 millió, meg itt most majd bemutatnak valakinek, stb.

Az első másfél órában még volt remény, mert a dokkhoz kötve, valami Sanyikát vártunk, aki már elindult Békéscsabáról. Kétfelől terített asztalok, pártfogómmal letelepedtünk. Az alkonyati vizet nézegettem, a sötétülő eget, a kivilágított Vár-palotát. Szalonzenekar. Mikrofonon felszólítottak, hogy szolgáljuk ki magunkat, bár pincérek is szaladgáltak. Azonnal megittam

négy rostos őszibaracklét, két unikumot (két hete kellett volna egy zsíros hús után, emlékezetemben lerakódott), aztán jöttek a gombák és szárnyasok. Két és fél süteményt a tányéron hagytam, kiderült, sósak.

És akkor ezüstflitteres valamicskében néger táncosnők, gyönyörű mozgással. Az is feladatuk volt, hogy a vendégeket táncra invitálják. Így az egyik nádszálkisasszony az orrom előtt kezdte riszálni magát, virtuálisan az ölembe ülve. Váltakozva néztem a felhőket és a fenekét. Ekkor hibátlan magyarsággal odaszólt: Szomorú vagy? A válaszon még tűnődöm...

Gondolom, délelőtt medika az orvoskaron.

A Római-partnál fordult a hajó. Akkor, völgyemenetben már csakugyan sokan táncoltak. Mind nagyfőnök, testes emberek. Az asszonyok kissé merev hivatali kosztümökben, hajkoronákkal. A pénzügyi rassz.

És iszonyú jól ráztak, nem hinnéd. Fantáziával, tréfálkozva, öniróniával. Egymás között, fesztelenül, harminc év előtti emlékekkel a lábakban...

Volt egy alacsony, szikár, ősz asszonyka, úgy hatvan körül, fehér blúzban. Kamasz tempóban rokizott, aztán megragadta a két rumbatököt...

Kértem egy mobil telefont. Kata nehezen értette meg, hol is vagyok. Délben indultam otthonról, hogy csak egy fellebbezést kell aláírnom a Belvárosban, és fordulok...

2002.10.01. // C.15553

A DUNA-TV

– Hogy miért még mindig műtermet festek:

– Nézze, most megvallom magának. Én gyerekkorom óta, igazából mindig mormotát szerettem volna festeni. De a dolog körülményesnek bizonyult. Tudja, ezek az állatok az Alpokban és a Kárpátokban élnek, föld alatti lyukakban. Gyökérrel és rügyekkel táplálkoznak. Ha sikerül őket megközelíteni, és az egyikre rászólok, most kérem, maradjon így, a fejét kicsit magasabbra, nézzzen az ablak felé, és ne mozogjon...

2002.12.05. // C.15546

[FRISS HÓ]

Indulok, még sötétben, a hajnali misére. A kapun kilépve váratlanul papírvékony réteg friss hó. Egyetlen ember, egy kutya, és egy madár fekete nyomával. Miért volt ez olyan megható?

2006.04. // C.15957

[IDŐVERS]

[Az idővers-gyűjtő Berszán Gábornak]

Ó idő, idő!

Időtlen idő!

Idétlen idő!

Idézzük fel!

De lehet-e?
Sőt: lehet-é?
Ajjaj.
Megy az idő.
Múlik.
Múlik a disznó.
Nem szép tőle.

2007.05. // C.08955

HAIKU ORAVECZ IMRE TISZTELETÉRE

(bár nem tudom pontosan, mi az)

Jött egy busz, s a galamb lomhán föltottyant a járda peremére.

2007.12.08. // C.09413

ENNYI A KÜLÖNBSÉG

Szeretettel rám mosolyognak,
szeretettel hátba veregetnek,
és azt mondják: exhibicionista vagy.
Én bólintok, és visszamosolygok,
szeretem, ha foglalkoznak velem.

Hogy is van ez.
Amikor Petőfi.
Amikor Lator László elverseli,
hogyan nyúl be egy ujjal a szeméremajkak közé.
Nem láttam mezítelenebbet,
mint Vojnich, Kazovszkij, vagy Vermeer munkái.
Jobb képeimből kiolvasható
egyik életrajzom.

Persze a válinewsra; a naplómra értik.
Holott nem csinállok mást,
mint – Sanyika nézi – ahogy apuka
hazatér a munkából.
Ahogy leteszi a kalapját, táskáját.
Ahogy megcsókolja feleségét.
Ahogyan elmeséli, mi volt a villamoson.
A kisfiú mindent megtanul.

Mellesleg kiválóan szórakozom.
Ötvenöt évig nem tudtam, milyen gazdag az élet. em.

Hogy nem Petőfi és Lator-színvonal?!
Na ja.

Ennyi a különbség.

2008.09.05. // C.09733

A GODOT GALÉRIA HÍRLEVELÉBE, FOTÓKIÁLLÍTÁSOMHOZ

festeni rossz, fotózni jó, ezt mindenki tudja
1942 októberében kilenc hónap tűnődés után
bújtam ki a sötétkamrából
azóta csak hunyorgok a fényben
s toporgok itt tétován

de hatvanhat éve rohangászom föl és alá
hogy ez ne tűnjön föl senkinek

2008.11. // C.09814

2008. NOVEMBER 28.

mi van.

kiállítás megvolt
könyv kész
adatbázis kész
honlap kész

terméskövekből falazott kút fenekén üldögélek, naphosszat.
aránylag nincs is nagyon hideg,
bár a kövek nyirkos-nedvesek.
nem fölfelé-, lefelé nézdegélek.
az egyik kövön véset: kenyni jó. tornyai

2009.01.20. // C.15961

[ÚJ HUSI]

Új husi a medencében. Húszas éveiben járhat, ritkaság a nyugdíjas függőleges nénik között.
Minden OK. rajta. És akkor döbbenve látom, a tempó elején, elrúgásnál, egy pillanatra kis
lábfeje teljesen befelé fordul. Bokaizmai lehetnek lazák. Innét már kis fekete ívháromszöge
se vonzza a szemem. Ami a fürdőruhája.
Az elhaladó kék csempét nézem szomorúan, magam alatt.

2009.06.20. // C.10042

MEGÖREGEDTEM

Áprilisban megöregedtem.
Bár ez nem biztos.
Nem ismerem, nem voltam még öreg.
Vagy lehet, már az voltam, csak nem vettem észre.
Vagy mindig az voltam.

Hanem most, hogy minden sokéves munkáim befejezése.
Hogy minden meg van csinálva.
Észrevettem, szívesebben ülök, mint állok.
Annál is jobb feküdni, feküdnék már délelőtt,
ha nem is vagyok álmos.
Igaz, ez ritkán fordul elő.

Mit mondana erre szent Romauld apát,
rendalapító,
aki meghalt 1027. június 19-én.
Pont a mi irányítószámunk.

Szóval fáradtan ébredek.
Bár lehet, ez senkit nem érdekel.

Ma van a 41. házassági évfordulónk.
Koccintani vettem két pacsnit a Retek utcai péknél.
De csak egy volt.
Elfeleztük.
Én kaptam a nagyobbbat.

Szombat; délelőtt piacra megyünk.
Amit utálok.
És a biciklipumpám is elromlott.

Mi jön még.
Majd.
M. néni infúzió.

Mért? Babits nem nyafogott?!
Néha?!

2009.08.06. Kékkút // C.16139

[VÉNEMBER]

Orvosi váróterem, ez is régi történet. Görnyedt apróka vénember, nyáron nagykabátban, vastag könyv fölé görnyedve, apró cetlikre jegyez. Mi lehet ez, Biblia? Már utcasarokról visszafordulva vettem a bátorságot leülni mellé. Öregotthonban él, műfordító volt. És most Arany-összesből jegyzetel szófordulatokat, kimeríthetetlenül tanulságos. Lehet győzni?!

2010.09. // C.15958

[CSALÁD]

A nők a férfiak karbantartására lettek kifejlesztve.
A férfiak például egy ecsetnek látszó tárggyal fenntartják a társadalmat.
A gyermekek pedig olykor hazatelefonálnak.

2011.04. // C.10894

MIT IS AKARHATNÉK MÉG

Mit is akarhatnék még.
Voltam tengeralattjáróban,
repülőgép-anyahajón,
az USA-Korea tárgyalótermében, Panmindzsonban,
a World Trade Center tetején, kétszer is,
bálnavadász hajón,
Picasso műtermében,
Klee fiánál,
a II. ker. polgármesternél,
építettem egy 30 éve működő fregolit,
megépítettem egy életet,

aztán eszembe jutott, mennyivel jobban megírta ezt **Kormos István:**

KIFORGATOTT ZSEBBEL

Azért ezt-azt láttam
szerte a világban:
pl. bicegő tücsköt,
kannibál rézüstöt,
fekete szivárványt,
fürdőző cigánylányt,
pocsolyát az égen,
papot lyukas széken,
börtönőrt nevetni,
erőművészt verni,
Berdát inni tentát,
verklit húzó tantét.

De zsebemben kotorászva
egy fillért se látok

2011.05. // C. 10895

TÚNÓDÉS MÁJUS ELSEJÉN, HAJNALBAN

Hát megöregedtem.
Szóval ez ilyen.
Semmi különös.
Még megy, csinálom.
Az egészség megvan.
Csak mindig fáradt vagyok.
Nagyon.
Hát nem megyek felvonulni.

Vagy talán nem is kell,
így, hetven felé?

2011.11. // C.17714

RUBINMISE

Antal püspök vezette a szertartást. Néhányszor találkoztam vele életemben, utcán, véletlen. Legutóbb tíz éve a Rómer Flóris utca sarkán. Egymásra mosolyogtunk, elmondtuk egymásnak egy-egy mondatban életünk legbizalmasabb titkát, újra egymásra mosolyogtunk, bólintottunk, és ennyi.

2013.02.21. // C.11795

ÉLEM ÉS VALLOM

A Vigilia kérte a 2013. májusi számába.

I.

Reggel vallásos vagyok. Imaidőm évtizedek óta 05:40 – 06:40.

Utána hívő.

Hívő módra biciklizem és hívő módon mosok fogat.

Másképpen ezáltal?

Igen.

Másképp is festek? Műterembelső-témát?

Igen.

II.

Mire való a művészet; egy kép, egy szobor?

Minden jó mű villámfény idejére megmutatja Isten köpenye szegélyét.

Megismétlem.

Minden jó mű villámfény idejére megmutatja Isten köpenye szegélyét.

Egy lengeöltözékű nőszemély ábrázolása is?

Igen.

2013.10.28. // C.12412

[MA REGGEL HAZAFELÉ]

Ma reggel hazafelé

láttam egy kétcopfos öregasszonyt

bolond lehetett

két varjú károgott a Széna téren

megkívántam és vettem egy sajtos rudat

százhetven forintért

jaj mire való ez a világ

Uram irgalmazz

2013.11.01. // C.12443

HALOTTAK NAPJA

az én halottaim mind élnek csakugyan
húsz kilométeres körzetben körülöttem
bankkártyával és telefonnal
igazán halott hároméves kislányom
akinek játékkutyát varrtam
még farkát öltögettem
elől ő már simogatta
igazán halott óvodás kislányom
hazafelé csak annyit mondott úgy vártalak
halott kislányom rárakott iskolatáskával
az volt a véleménye
nagy szalság az egész
az er betűt még nem tudta
halott lányom fekete körömcipőben
halott a már munkába induló
élő egereket kellett földhöz csapnia a sasok számára
most hetente beszélünk telefonon
ilyenkor is négy gyereke lóg rajta
halott a kisiú aki kétévesen ecseteimet –
nézegetem régi fényképeimen
évente ötször forgat Nyugaton
halott az az építészlány menyasszonyi fehérben
az én asszonyom is lehetett volna
itt lakik a várkerületben
negyedik éve özvegy már
halott apám Paul Klee mert elfelejtettem
igaz Giorgio Morandi nagyon is él
halott az evezés augusztus tizenhatodika óta
utoljára kétpárevezősben
a Hajógyári öbölben egyetlen forduló
a többihez már fáradt voltam
halott Assy kutyám pedig az bernáthegyi volt
elajándékoztam azt is
ki él itt egyáltalán
de halottaim által vagyok gazdag
és ők is gazdagabbak általam
és ez így van jól.

2014.05.15. // C.12838

2014. MÁJUS 15.

művésztelepet intézni
fogrepedést intézni
gyógyteát intézni

szentgyónást intézni
aranyeret intézni

képszállítást intézni
prosztatát intézni
hasmenést intézni
dobostortát intézni
gyógyszert váltani
interjút átgondolni
opponens az egyetemen
penitenciát elvégezni
bajban lévők ügyei

működöm

úgy szeretnék lakóbizottsági tag lenni,
de hát ez lehetetlen,
nem vagyok még résztulajdonos
sem

a középszer képek
sőt, a nagyon jók is

szerencsére Weöres Sándor zseni volt

2015.03.27. // C.15113

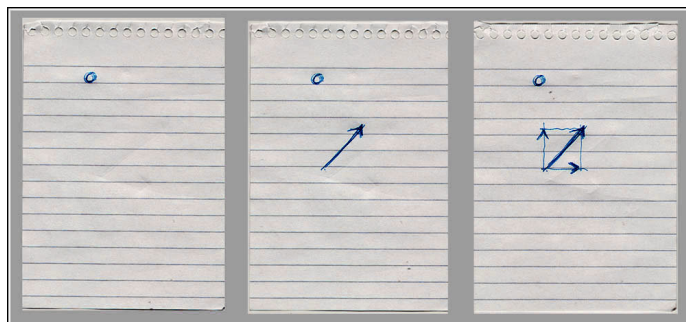
[MEGHALNI]

Meghalni alkalmasint macerás.
Halottnak lenni nagyon jó.
Isten mindig mindent megtehet.

2015.04.16. // C.15487

VILÁGKÉPLET

Reggelizés közben Katának rajzolom
a valamikor a nyolcvanas években megtalált
világképletemet.

1. Itt van Isten
2. Ez egy mozdulatom-tettem iránya és mérete.
3. És ebből érték annyi rész, ami Isten felé irányul.

Egyszerű, nem?!

2015.05.05. // C.15216

MA ÁLMODTAM

rég nem láttuk egymást
talán véletlen hogy találkoztunk
egy üres mellékutcában
alkonyodott
ő fáradt és szomorú volt
átkaroltam nem ellenkezett
ritka perc most gyengébb volt nálam

szótlanul ballagtunk
belépve a terembe ellépett mellőlem
hogy ő külön helyre ül

most ne csókold meg őt előttem mondta
és engem se

vártuk a zenekar bejöttét
a mellettem-hely üresen maradt
ő az első sor szélére ült
messze tőlem és tőle is
aki szintén ott valahol

2015.06.22. // C.15498

MAGÁNMITOLÓGIA

Ez viszont tovább sem hagy nyugodni,
izgat, – magánmitológia –, én nem,
de a gép (zsebSony, de 30x optikai zoom)
látja a Nagynorma lejtőt, ahol gyerekkoromtól síeltem,
vagy inkább áhítattal néztem a profi srácokat.
Ötven éve itt igazi versenyzők igazi gyakoroltak, még invitáltak is;
próbáltam én is a hóba szurkált kapuk között szlalomozni.
A fotón beazonosítható a Kisnorma három, évtizedek óta döglött ostorlámpája,
s a vendéglőépület piros tetejéből egy darabka.
Az újkori bódét, ahol meleg mákosrétest kapni, 250 HUF,
vasárnap érezzük az illatát, csak én ismerem föl a fotón.
Ott van, ni.

2015.08.09. // C.15363

GAZDAG VAGYOK

Stratégia, minden [legyen] egy helyen – írtam tegnap.

Nálam ez egy a pionírköszöntéssel:

Bugy gátov, vszigdá gátov!*

(Reggel elkértem Moszkvából, legyen meg cirill betűkkel is.)

Gazdag világ.

Gazdag életem.

Gazdag életem volt.

Iszonyú gazdag vagyok.

Hazafelé egy mákos rétes.

(Kár, hogy két szóba írják.)

* [Légy kész, mindig kész!]

2015.08. // C.15373

2015. AUGUSZTUS 29.

12:21 Félbeteg; fölébredtem, műterem, hol vagyok; és belesajdult. Üldögélés az ágy szélén. Aztán mozdulni kellett, telefon szólt, hogy egy képemet árulják valahol. Mátyás Tibi edzőm [rég meghalt] éppen a három szkiff közül választott egy könnyű versenyhajót számomra, mutatta, hogy melyik lapátot vigyem hozzá. Már a stégre is levitték. Ahogy néztem, csendes-nyugodt volt a víz, egészen a távoli láthatárig. Egyeztettem, hova, meddig mehetek, hosszú, magányos esti útra készültem. És már csak tíz méterre a vízreszállástól –, és nincs tovább. Minden ízt le tudnám írni a történetnek, a megérkezést, a reménykedő-izgatott várakozást, a nyikorgó nedves falépcsőt, a csupasz villanykörtét a csónakok fölött a félhomályos hodályban. Hetvenhárom vagyok.

2015.10.11. // C.15497

EGY ILLAT

A mennyország nem vonz, köszönettel tudomásul veszem. Tán egyetlen, ami itt a földön modellálja számomra, egy illat. Életemben vagy hatszor találkoztam vele, túlvilági gyönyör. Nem tudom az eredetét; virág, növény, szappan, testszag, vagy ezek keveréke. Én Szűz Mária-jelenlétnak hívom. Először főiskolásként. Húsz éve a villamoson megkérdeztem egy lányt, milyen parfümöt használ, azt Kata meg is szerezte. Nem működött. Tegnap gyorsúszás; levegővétel közben éreztem egy pillanatra. Van mennyország.

A MAI REGGEL

Deim Palival közös fotónkat kissé átszínez, aztán adatbázisba
most kaptam meg mailben
négykor ébredtem, volt idő ilyesmire
sikerült mára megint egy kilót fogynom
fogmosás és tea három keksszel
törlöm a kellemes ünnepeket emaileket
kiderül, zsidótemetőmet 4,2 millért ütötték le az aukción
két kötetem dedikál, aztán csomagolópapírba
az egyikre dupla ragszalag, az Le Meux-be megy
egy kis kopogós Ószövetség Izaiás prófétától
útközben a szerszámboltosnak – aki ugyan csak nyolckor nyit
de hétre itt, a parkolóhely miatt – áldott karácsonnyal beköszön
fölhúzza a redőnyt és az ajtóban kezet fogunk
aztán futok tovább
a koldusnéni nem kap Bond cigarillót
de csak mert ma nem jött ki járókeretével a kapualjba
még hat várja az asztalomon
egy álmatag futóvendégnéni a sávomban
félrebillent fejjel egy helyben úszik, békésen kerülgetem
viszont a 38. hosszánál néhány tempó erejéig
beletalálok a T.I. úszás gyönyörű ritmusába
51 másodperc hideg a forró zuhany után, de csak azért
hogy a rituális-reguláris 45 nehogy túl fontosnak érezze magát
kissé bosszantó, hogy 25 év után ez már egyáltalán nem kellemetlen
ritka nap, a mai hazafelé-szárazkifli kiválóan meghintve sókristályokkal
postára a becsomagolt könyvekkel, nem is kellett sorbaállni 2500 HUF
számlát kérek Miki nevére, ő el tudja számolni
adatait már tudja és így kiadja a postás gépe
hirtelen ötlettel egy hosszúkává a Bem mozi mellett
és megcsodálom a falon új reklámfotóját a pohár tejeskávéról,
beleszóltam, megbeszéltük amikor fényképezte, és én is lefotóztam ugyanazt
legközelebb egyeztettem, az övé jobban sikerült
a Mechwart téren kiválasztom a kitett egyetlen fenyőfát és kifizetem 5000 HUF,
szerencsére nem lehetett válogatni
becsomagolják, félrerakatom
mert közben még Almásinak a Keleti Károlyban a negyedik emeletre
a nagyon várt verskötetet
gyalog, mert kulcsos lift, csak lakóknak
bár én amúgy se használnám
akkor a hátamon a nehéz fa, hazáig
kötélen kilóatom az erkélyen
még nincs kilenc, ketten megreggelizünk
én a keresztvetést mondom, igen lassan, a többit Kata
akkor oldalára fordítva a mosógép – iszonyúan ugrált tegnap
centrifuga közben –
lábát ragasztószalaggal a helyére, amíg visszabillentem

ez nem fog kijönni többé
tízre egy fiú dedikáltatni mamájának karácsonyra
a kötetbe: szeretettel, remek fia van, ami igaz is
telefon, hogy bár javasoltak, de nem vettek föl a Széchenyi Akadémiára
mert a szakosztályvezető Maurer Dóra döntése szerint nem vagyok elég híres
ezen aztán könnyekig nevettem
édes Istenem, nehéz gyerekkora lehetett
aki elmesélte, Zsófia, majdnem sírt, hogy az egy vipera

még megnézem a Helyes szótárban
a rituális sajnos mégiscsak rövid i
akkor Katának 28 deka liszt kimér, de úgy, hogy
a tálka súlya a mértből levonódjon
nem hiszem, hogy harminc dekával ne kelne meg az a tészta
de hát így van a receptkönyvben, amit Kata félszemmel állandóan néz

akkor most folytatom az A/2012/07-et
előtte még fél liter fekete tea
és kezdődik a nap.

2016.01.17. // C.15629

2016. JANUÁR, MEGINT ÁLMODTAM

Hogy lehet megjeleníteni ezeket a történésvillanásokat
sehogy nem lehet
ha mégis, ha muszáj
völgyön át, nehéz zsákkal
ebédhez tálalás
egy könyv kinyitva
azt kérdi, hol vagyunk
egy hideg fémkorlát
hibás útvonaltérkép
a földön fokhagymagerezdek
alkonyati felhők

akkor egy világosabb kép
balról mellém léptél
kezed pillanatra a vállamon
és elindulunk
valahova

2016.02. // C.15701

TAKARÍTOK

Néhány év után Kata kedvéért visszatértem a szombati előszoba-takarításhoz. Nagyon érdekes. A szőnyeget kirázás után kint felejttem a gangon, hogy észrevegye, megcsináltam. Ezeket a takarításdolgokat az elmúlt években úgy oldottuk meg, hogy ő nem hordta a szemüvegét, én pedig elővigyázatosan elfelejtkeztem az egésztől. Elhatároztam, hogy jó leszek, most bekerült a SZOMBAT TAKARÍT az előjegyzési naptáramba.

2016.02. // C.15708

A TANGÓHARMONIKÁS

Utazás Tatabányára. De előtte a 61-es villamosmegállóban egy vénember kéregető. Arcát nem lehetett látni. Kesztyűben játszott, fázhatott. Tálkájában forintok és néhány szaloncukor. Elolvastam a cédulát a tangóharmonika oldalán: ELADÓ. Iszonyat. Melléléptem, odasúgtam neki, ne adja el, és kezébe egy tízezrest. Ezt egyszerűen muszáj volt.

2016.04.07. // C.15823

ARRA TÖREKEDTEM

Arra törekedtem, hogy féllábbal mindig e világban éljek.

2016.04.14. // C.15831

TEGNAP, HAZAFELÉ

Tegnap uszodából hazafelé csalódtam a magamgyártotta szokásos szárazkifliben. Valahogy nem volt neki semmilyen íze. Csodálkozom. Mi ilyenkor a teendő. Nem kéne úszni? Esetleg csak háton? Istenem, bocsásd meg, hogy olyan fáradt vagyok.

2016.05. // C.15900

ÖTVEN ÉVE

Ötven éve búcsúzott el. Most álmomban odalépett hozzám, hogy rendezd hát el dolgainkat. Hiánya kincsem.

2016.05.22. // C.15901

SZERETNÉM

Szeretném, ha nem szeretném annyira a mákos rétest,
nem tunkolnám ki ebéd után a húsos-tepsit,
nem érdekelné a Kossuth-díj,
honlapom olvasottsága,
képeim sorsa,
a testsúlyom,
az okostelefon,
és egyáltalán azok a szerkezetek,
amelyeken időnként egy kis piros gomb is fölvilan.
Észre se venném, hogyan sikerült ma a T.I. úszás,
nem felejtettem-e otthon az utána kijáró szárazkiflimet.

Felnőtt lennék – gyerek lennék
Olyan mint a többi. Majdnem pontosan olyan.

2016.07. // C.15956

FAJFENNTARTÁS

fajfenntartás
létfenntartás és
öröklétfenntartás
hamarosan úgyis
elhagyjuk ezt az árnyékvilágot
hát mért ne igyak most egy erős kávét

2016.07. // C.15960

ABLAK

azt mondta, zseni vagyok
ez ugyan nem igaz de jól esett
e társasházban én vagyok a legtehetségesebb
vagy talán itt a hatodikon
de ez se biztos

ablakaimat diákkorom óta elfedtem
az utca ne jöjjön be a szobába
ne zavarjuk egymást
ha nem muszáj

ugyan éppen vannak saját felhőim
bárha csak magasan egy mezőben
majd holnap eltakarom
azt is

20016.07.11. // C.15962

MAILVÁLTÁS

Le Meux – Budapest

– Minden rendben, köszönöm a kérdésedet! :) Szülinapomra meglepetés: mindenki hazaért [gyerekek 3 országból] éjfélre, együtt ünneplés. Boldog ajándék egy év után. Azóta persze sokan sokfelé – ahogy szokott, de ez normális. Ti meg hogyan?

– Kösz!, mi is rendben. Alkonyodik.

2016.07.14. // C.15964

A RÖNTGENFOTÓ

F/1997/13, fölött egy fotó, könnyezem.

Amikor a kisfiú bejött a szobámba, kissé zavartan mosolyogva halkán annyit mondott:

– Apu, azt hiszem, meglőttem a kezemet.

– Legjobb lesz, ha elballagunk a Kapás utcába, a sebészetre.

Össze voltunk szokva, úgy kezdődött, vagy nyolcszor szúrták az arcüregét.

Karomban vittem. Kicsi volt.

Mikor fölismerte az épületet a Logodi utca sarkán, egész testével hozzám bújtt.

Akkor szerettem meg.

Ezen a héten egy ausztriai fesztiválon forgat.

Olykor műteremtakarításkor még mindig előgurul egy-egy sörétszem.

2016.08. // C.16105

[SZEX]

Szex. Távolodó hajó az óceánon.

Azt nézed,

pedig csak egyetlen pici pont

a nagy vízen.

Szemedet odavonzza.

74.

2016.09. // C.16109

[A BETEGEK]

A betegek Isten munkatársai.

A betegek Isten kiválasztott munkatársai.

A betegek lehetősége Isten kiválasztott munkatársaivá válni.

A mondatot tovább lehetne finomítani.

De nem finomítom tovább.

2016.12.01. // C.16195

LÁTOMÁS

Elgondolkodtam ezen a megtalált szón: hogy az igazán jó mű: látomás. Gondolok például a Rothko No. 10-re, kétméteres vászon. Látomás, tehát valami itt nem létező leképezése. Valami a túlvilágból. Helyénvaló volt megközelítenem, hogy: Egy remekmű villámvillanás idejére megmutatja Isten köpenye szegélyét. Csakhogy abból a hasonlatból hiányzik, hogy ilyenkor egy személyre szóló ajándékot is kapok, Őtőle. SMS érkezik fönről, mobilomra: Szeretlek.

2016.12. // C.16247

2016. DECEMBER 24.

akik ilyenkor nem festenek,
ma mind főznek
általában többet a kelleténél
bár ez talán így helyes
igazuk van
mindössze 80 lux
hogyan lehet ilyenkor festeni
dél előtt kezdtem A/2016/73
90x90 cm.
csak lényege nincs megoldva, tudom
a harmincadik színvariáció után
igaz, közben apró kockákra vágtam
hét tábla lila Milka tejcsokoládét
a megadott méretminta szerint
a kép alsó fele jó
valamint 74 és ¼ évesen ma rájöttem
a papucsot nem az ágy nál kell tartani
hanem ahol vetkőzöm

2016.12.24. // C.16248

MEGÖREGEDTÜNK

megöregedtünk
ötven éve hiányzol
minden rendben van
szép volt
köszönöm

2017.04.06. // C.16510

[KÉT ÉVE]

Két éve szeretem – nem szeretem ezt a képet.
Idegen. Az idegeneket tisztelni kell.
Most egy új motívum rá, a kis képkeret,
mintha ez megoldás.
Hogy eltűrhető üressége.
Az is megzavar,
Kata egyszer megdicsérte.
Igaz, a színeit.
Csak a színeit.
Ami azóta.

Itt a fotón meg nagyon maszatos is.
Ez a Nikon-objektív túlkontrasztálja.
Életben jobb.

De azért lehet, hogy továbbfestem.
A kék helyébe tán nyugodt, halott felület kéne.
Amilyen eredetileg volt is.

Műterem, sötét van – A/2015/37

2017.05. // C.16511

[VALAMIKOR ÍRTAM]

Valamikor írtam, amit életemben először. Ritkul.
Ma vettem két piros lábost. Alapozáshoz. Illetve az egyik fazék.
Fedő is jár hozzá, adták volna. De hát az nem kell.

Mi is volt még. Tél végén két varrógép.
Guruló szerszámasztalok.

Első és utolsó igazi Fischer carving lécemet
is a télen ajándékoztam el.
Tán tíz éve hoztam Ausztriából,
igazából akkor búcsúztam el a síeléstől.
Bár utána még volt jó néhány itthoni szezon,
Svábhegy – Normafa, mindig ugyanott.
Fiam mondta, nem férne el nálatok egy sarokban.
Nem szívesen nézegetném.

2017.05.31. // C.16587

ÉJFÉLI MŰTEREM – A/2017/02

Hetedszer mutatom,
hetedszer hiszem,
hogyan befejeztem.

2017.05.03. // C.16588

EGY, GONDOLOM, ÉHEN HALT

Egy, gondolom, éhen halt
pók utolsó, ziláltnak ható
munka-, és lakhelye
a műhelyszoba sarkában.
Tán koporsója is.

Emlékműnek megteszi.
Tán ő is szerette a szürkeárnyalatokat.

2017.05.03. // C.16589

[EZ MA NEHEZEN ÁLLT ÖSSZE]

Ez ma nehezen állt össze.
Sötét volt.
Eső volt.
Hóvihar is lehetett.
Ezekről minden kitelik.

2017.05.04. // C.16590

[A FIÚT NEM VÁRTAM]

A fiút nem vártam,
sokáig nem is szerettem,
nem volt érdekes számomra.
Tudja, mikor szerettem meg?
Kilencszer szúrták a fülét.
Karomon vittem,
és tán a negyedik alkalommal felismerte, hová megyünk.
És ahelyett, hogy megdorgált volna,
mi rosszat csinállok vele,
hirtelen szorosan hozzám bújt, átölelt.
Akkor áttört bennem valami.
Leírhatatlan.

2017.05.07. // C.16591

[A LITVÁN TENGERPARTON]

A litván tengerparton most szép az alkony. Tengerhorizont. Súrolófények. És az édes rikoltó madárfelelgetések. Tegnap egy apuka, kislányával. Van ott egy létra is valami kis sziklácskára. A kislány persze. A partra húzott halászládik tán csak díszletnek szánva; a három pózna is. Bal legtávolabb pici ház lehet, éjszaka egyszer fény vetődött onnét. Ez a tenger jövőre is tenger marad.

2017.05.08. // C.16592

[AMIKOR AZ EMBER]

Amikor az ember egy
délelőtt kezdett képpel
a délután közepéig ide jut
le kéne mosni
de ahhoz is fáradt vagyok

Figyelemre méltó
hogy ez a szegény 3,2-es farost lemez
mindezt
szótlanul tűri
mi keresnivalóm
e világban
még
talán ha egy mákosrétes
csakazértis egy szóba
pedig van a konyhába
miért, az orvos meg mellévág

2017.05.09. // C.16593

[KEDVES OLVASÓ]

Kedves olvasó mail-tanácsa,
talán le kéne mosni a képet.
Igaza van.
Talán lemostam.
Amennyire lehetett.
Reggel öt.

Nem lett jobb.
Igaz, rosszabb se.
Tegnap, vagy ma van a Győzelem Napja.
Mégis, inkább tegnap lehetett,*
május 8.

Csinálok egy teát.
Kezdjük a napot.

* lásd Camus *Közöny* első mondatait

2017.05.09. // C.16594

[EGY ILLAT]

Ez az, vagy majdnem az az illat, amivel 40 éve már találkoztam, amit keresek, olykor fölbukkan. Utal a mennyországra. Sávomban úszó hölgy megadta, Mammut1, földszint. Ha Kata hazaér, majd mellékesen megkérdezem, van-e nappali hidratáló krémed, úgy értem, huszonötös.

2017.05.09. // C.16595

[A LILA FOLT]

....a lila foltra vonatkozóan kezdett derengeni, hogy ez a gyönyörű szín nem az én világom
én szürkét ütköztetek lilával

2017.05.10. // C.16596

[KATA KISKERTJÉT]

Kata kiskertjét a napfényes gangon leginkább szemlesütve szeretem

2017.05.10. // C.16597

[BIZONYÁRA IDŐJÁRÁSVÁLTOZÁS]

bizonyára időjárásváltozás
szokás mondogatni hetven év felett
noha délelőtt három képen javítottam; a lélek ernyedtsüggése, ölbe ejtett kéz

2017.05.16. // C.16598

SZÜRKE

Én szürkét ütköztetek lilával.
Átlépni ezen a hirtelen fájdalomon.
Hogy hiszen minden rendben van.

2017.05.25. // C.16599

[DOSZTOJEVSZKIJ]

...máris túl sok szerteágazó ember.
Ezek a kedves hosszúnevű oroszok.
nem fogok belőlük családfát rajzolni.
Neveket megjegyezni –,
unokáimnál is olykor ki kell hogy segítsenek.
Valaha kézfejemre írtam őket.

2017.06.21. // C.16600

[VERSGONDOLKODÁS]

Teljesen meg vagyok zavarodva, illetve csak egy kicsit. Vagyis döntöttem, már kicsit sem. Hegedűs Gyöngyi, aki igazi költő, több naplóbejegyzésemet versnek titulálta, ezt feltűnően kezdem elhinni. Eddig ilyesmiről R. barátom tanácsára igyekvően lesújtó véleményem. Csak annyi, hogy szövegeim gondosan formáltak. És rövid sorokká tördeltek, hisz mellettük kép. Ráadásul a következményes egybeesés, Oravecztól megkaptam új kötetét, hozzám annyira közelálló versgondolkodása.

SIKERES NAP

Ma jelentősen növeltem a fácánok életbenmaradási esélyeit,
tizenkilenc csapdát semmisítettem meg a nádasban.

Ha ezt lehet és szabad?!

Hát elkezdem. Elkezdem prózaverseimet prózaversnek tekinteni. Aztán majd a Kedves Utókor.

2017.06.22. // C.16601

[HÁTRALÉPEK A KISASZTALKÁHOZ]

hátralépek a kisasztalkához, fölemelem a papírtekercset, letépek egy egységet és kifújom az orromat

szemétkosár, kidobom a használt papírt, visszateszem a tekercset az asztal jobbszélére, a helyére, és elnevetem magam

mindez azért, hogy egyetlen perc pihenő e nehezen születő kép készítése közben

két alapvető szabályt érdemes képcsínálás közben betartani

ami nem megy, ne erőltessük

ami nem megy, erőltessük

2017.06. // C.16570

[TOTAL IMMERSION]

Hibát most is találok bennem,
gondolom, Dragomán Gyurka is,
aki által ez az egész történet elindult.
De ennél jobban nem fogom tudni,
sehogyse.

Most, június közepén éppen hat éve tanulom
ezt a Total Immersion úszást,
egy párperces oktatófilmből,
sajnos edző nélkül.

Ebben egyebek mellett az a vicc,
hogy a kar semmi erőt nem fejt ki, lóg,
már elfelejtettem, hogy miért.
Krall sincs, semmi sincs;

ahogy a hal ficánkolva halad előre,
csípőmozgásból.

Nagyon nehéz az egész,
talán ezért is izgat annyira.

2017.06.13. // C.16571

A LUKÁCS

Mi, szürkeórás törzs és főtörzs vendégek
ismerjük egymás mozgását, helyét a vízben
előre egy hónapra.

Lábtornája után Éva néni
a harmadik korlátrúdnál fog húzódkodni,
kerülnöm kell.
Ibolya akkor majd balról el, mellettem.

Hátúszásnál is tudjuk
ki-merre a medencében.
A professzorasszonynak feltétlen előnye van.
Ha nem, hát megnézheted magad.
De vannak az ilyenolyan sárga söt kékórások.
A futóvendégek.
Álmatagon, és olykor keresztbe.
Semmit nem tudnak a szokásokról,
semmit a rendről.
És beállnak pihegni a végfalhoz
a csobogó alá.

Ahol én bukófordulni szokok.
Így aztán mellettük tíz centire
csattan a falhoz a talpam.
Fordulás közben a víz alatt
mosolyogva látom,
ahogy kezük megáll,
és mozdulatlanná dermed az ijedségtől.

Következő fordulónál
kék a csempe, üres a fal.

2017.06.16. // C. 16573

USZODÁBÓL HAZAFELÉ

Nem vagyok én lélektanilag pamutgombolyag?
Határozottan úgy véltem, azonnal egy sajtosrúd,
vagy nincs értelme a világnak.

És ami ennél tragikusabb,
mostanság nem ízlik a szárazkifli
– mindennap egy a villamoson –,
pedig annak csak ára –,
íze, az sosem volt, szegénynek.

2017.06.08. // C.16580

EGY GALAMB, ITT, SZEMKÖZT

A múltkori viharos szél
a szemközti műteremtoronyról
lesodort egy cserepet; az lecsúszott,
s lám, rajta már ürülék.
Az amúgy hibátlanul ép tetőn
képződött egy bemeneti nyílás.

Ez a galamb már itt lakik, nem vitás.
Ahogy nézegettem, hosszan álldogált,
kívül tágasabb,
meg az illemhely is ott van.
Nyugodtan fotózhattam is.

Megtalálta.

Ez se fog lakáshitel kérelmet benyújtani.
Ez a randa galamb galamb a talpán.
Önérzetesen nézdegél lefelé.
Talán már családot is alapított, hamarjába’.

2017.06.19. // C.16581

UTOLSÓ ELŐTTI PILLANATIG

utolsó előtti pillanatig
hittem és reméltem
hogy az ablak sárgája
bensőséges viszonyban
a főszereplő lilával,
hideg a meleggel
hogy ez viszi a képet
és ez igaz is volt

de hát egy mű nem igazságok halmaza
valamint az unalom
csak egy fajtája nem unalmas
a többi sajnálatosan igen

Ekkora hősiességet
nem feltételeztem magamról
hogy két kedvesemet
a kettős fehér csíkot
és azt a felhőjáró lírai lilát
be fogom áldozni
a kép oltárán
hiszen tudat alatt, rejtve
mindig tudtam én
ez az egyetlen ösvény
ma lilapusztító öröms gyászünnep
egy emelettel feljebb
vagy netán lejjebb
megint csak és századszor
ez a kép igazi színességének kulcsa/titka
hogy az ilyen sajnálatosan gyönyörű lilák
egyszer s mindenkorra eltűnjenek
ugyanis azok mindent megölnek maguk körül
sőt azon túl is
úgy értem, nálam
nekik a hindu miniatúrákban a helyük

2017.06.20. // C.16582

49. HÁZASSÁGI ÉVF.

nagyon sokat szenvedtünk egymástól
mással másképp szenvedtünk volna
nagyon sokat
vigyázat
szenvedés másoktól
amint a labda a hálón át
a mi térfelünkre kerül
onnét az Isten ajándéka
személyre szabottan
számunkra
egy ajándékot helyénvaló
és illik is megköszönni

2017.06.20. // C.16584

EGY VILLAMOSKALAUZ

Egy villamoskalauz
a munkájában lehet következetes.
Illetve még ő se. Avval hibázhat.

Némi lilák visszakerültek a képekbe.
Az élet már csak ijjen.

Ahogy viaskodom itt vele, órák hosszat,
teljesen világos, hogy ez a lilakérdés
világlátási-, végül világnézeti kérdés,
véleménynyilvánítás az életről.

Kata mondja, a szocializmusban nem volt lila
naná
földöntúli látomás

2017.06.21. // C.16585

KÉTEZER

Hogy mennyi múlik a lélek hozzáállásán, azt tán három éve diagnosztizáltam, magamon.
Kezdtem a nyári művésztelepet, reggel a szállodai uszoda. És elhatároztam, hogy én most a
szokásosnál is fáradtabb vagyok, jogosan sajnálom magam, legyen hát itt 1000 méter az 1200
helyett. Igen, így már mindjárt más; nézem az időket, bizony rosszak, de hát ez rendben van.
Néhány nap után kezdtem gyanakodni. Újraszámoltam. Tévedésből kétezreket úsztam.
Nevettem. És vissza az 1200-ra.

2017.06.20. // C.16586

TEA

kiborítottam a teámat
föl kellett törülni
ragyogó tiszta lett a padló
csinálok egy másik teát

2017.06.26. // C.16706

LASSAN FESTÉKSZAG

Kilenc évesen
kaptam külön szobát. Anyám felé fehér
kétszárnyú ajtó, rücskös katedrál-
üveg betétekkel. Az én oldalamon
fölötte rézrúd – karikákon elhúzható
nehéz függöny – szőnyeg lehetett valaha.
Hogy lányvendégek, meg lassan festékszag,
a függöny végleg behúzva maradt.
Húsz év után, délutáni álmomban,
elhúzom a függönyt:
Erre már nincsen szükség. Az ajtó fölött
a falon elötünnek sűrű feljegyzéseim,
táblázatok, és a síbakancsom, lezsírozva.

De az a szék, ott a bakancs mellett,
nem volt ilyen gondosan kezelve.

2017.06.27. // C.16708

ÖREGEMBER

öregember
már a délelőtt
közepén aludni kell
a munka délutánra marad
tegnap azt is átaludtam.
16.25, fekszem vissza

2017.07. // C.16646

[TÚNÓDÖM EZEN]

Tűnődöm ezen. Minap falura, s hogy időben érkezzünk, indulás majd fél kilenckor. Vekker 05:13, napkezdés, uszoda ma elmarad. Tettem, amit kell, s akkor váratlan egy üres óra. Másnak semmiség, nekem ijesztő. Hogy kell ezt csinálni. Szabadfoglalkozású lévén szabad-időm nincs. Csoportvezetőm, Georges Braque az asztal fölött balra fordultában szembe tekint, mindig engem figyel. Régi portréfestő trükk.

Talán ilyen lehet az élet bef. édessége, megtettem, amit kellett, elmondhatom, jártam ezen a földön.

Vagy ahogy Zelk dünnyögi búcsúzó félben
szerettem volna ülni lócán
alkonyidőn a ház előtt
hallgatni utak csobogását
köszönteni az elmenőt

Mindig irigyeltem a horgászokat, ülnek, és nem történik semmi. Hogy lehet ezt kibírni. Eszembe jutott egy szó, ortogenezis, ami még soha, nem is tudom, mit jelent. Megnéztem. Evvel is eltelt három perc. Meg kéne tanulni élni.

Na, mindjárt 11h, elmegy a nap az asztalomról, kezdek festeni.

2017.07. // C.16647

VÁRATLAN ÓRA

Váratlan egy üres óra.
Másnak semmiség, nekem
ijesztő. Hogy kell ezt csinálni.
Mindig irigyeltem a horgászokat,
ülnek, és nem történik semmi.
Hogy lehet ezt kibírni.
Eszembe jut egy szó,
ortogenezis, ami még soha,
nem is tudom mit jelent.

Megnézem. Evvel is eltelt három perc.
11h, elmegy a nap az asztalomról,
kezdhetek festeni.

2017.07. // C.16648

A LOVAGTEREM

Sárospatakra, nyitva tartás időben.
Várba csak csoportosan, egy óra múlva, és egy óra lesz.
Pénztárhoz: magánvezetést kérek, tízezret rászánok.
Szemrebbenés nélkül: igen, létezik, tízezer-ötszáz.
Vezetőnk, Marika nagyon búsult, hogy megkértem, egy szót se.
Az emlékezetes lovagteremben, ami akusztikájáról nevezetes,
azért elfütyült egy Elindultam szép hazámból-t. Nagyon szép volt.
A lovagterem ablakát legutóbb látva, 1956 nyarán lerajzoltam.
Már búcsúérzet, ma nem dolgoztam, holnap haza.

2017.07.22. // C.16654

[EZ A LÉGY]

Ez a légy, hogy halálra zabálta magát kolbászzommal,
mért nem megy az ablakra, hogy odakészített pizsamámmal
agyoncsaphassam.
Most izgatottan röpdös összevissza.
Hányszor étkezik ez napjában.
Mi kell neki még.
Mi jár a fejében.
Béke poraira.

2017.07.25. // C.16705

[ARRA GONDOLTAM]

Arra gondoltam, sok a selejtem.
De hisz ez mindig így volt,
1062 ugyebár a szemétben
(bár egy részükből polc lett)
most minden a mennyiség.

Aztán arra gondoltam, körben járok.
De ha jó helyen járok körbe?
Hiszen Kecskemét is,
az öreg alkotóház,
ahol évek óta

a ház körüli nagy körön
körbe és körbe
futócipőben.

2017.08.09. // C.16694

HÉTFŐ REGGEL

22 fok, bár esik, akkor elég egy ing.
Kelepce az Úr számára:
hála K. halmozásáért,
amit nem olyan igazán kedvelek;
az Úr lépéskényszerben.
Sakknovella tegnap.
Pontosan ugyanaz, mint ötven éve.
Telefon a horvát határról.
Kéne neki hazafelé virágot szedni,
de hát esik, én szandálban.
Talán akkor egy forró
teát előkészíteni, hátha fázik.
El fogja mesélni a hetet.
Én megmutatom fehér padlómat.
Kihuzigáltam az öregurat a medencéből,
használhatom-e a megmentettem szót?
Hány kör a 970 méter.
Egy hónap alatt elfelejtettem.
Keretfestés. Vizes bázisú festék.
Használt ecsetet a vízbe, sötétszürke.

Litván tengerpart e percben:
négyen a mólón, napsütés,
17 fok, szél: 4.1m/sec.
A víz erősen hullámszik.
Sosem fogok már kisgyereket
nyakamban hordani.

2017.08.09. // C.16695

[BOTORKÁLÓ]

botorkáló kábultan
álomban várakozó-boldog voltam
tévedés lehetett

2017.09.02. // C.16710

[A RINGÓ SZOPTATÓFOTELÉRT KÉKKÚTRA]

váratlan voltam,
bár ismerős volt neki az utcáról
a kézifék behúzás-hang.
Avval léptem be:
ugye ezt a tükröt kellett lehozni?
Inkább sírkőnek mondták,
amikor még fekete volt.

2017.09.11. // C.16765

KÉTFÉLE

Mint ahogy a végtelen-ből is kétféle van. Isten: előre hátra.
Én, mert 42. január környékén fogantam – síszezon – félvégtelen vagyok,
nekem ennyi az örökélet.
Mert ahogy tapasztalom, a (száraz)kifli – boltja válogatja –
íze nincs-e is legalább három féle nincs.

2017.09.24. // C.16773

KATA

ő későn fekszik
én korán kelek
én korán fekszem
ő későn kel
szobája tizenkilenc
lépésre az enyémtől

2017.10.08. // C.16850

[AZ EMELETI]

Az emeleti férfitálcában figyeltem föl a hangra. Az ablak nyitott volt.
A hidegvízű medencéből édes csobogáshang hallatszott föl.
A miénk, a 26 fokos miért nem csobog. Legalább egy picit, vasárnap.

2017.10.09. // C.16851

MEZTELEN

A lány nem vette észre, vagy figyelmen kívül hagyta, hogy ez közös öltöző.
Nyugodtan hajladozott, öltözködött meztelenül. A bozontja. Szép mellei.
Mint mikor a távoli New Yorkra emlékszik vissza az ember, csöndes édes fájdalommal.
Próbálgattam jobbról is balról is, üresek a szavak.
Aztán úgy a tizedik hosszánál lassan kezdett halványulni.
E. húszévesen, bő fél százada melltartójára elől patentot varrt a kedvemért.
A hatosról leszállva hazafelé vettem magamnak egy csokoládés tekercset.
Belül lekvárral.
Majd festek szép képeket.
Majd majd.

2017.10.09. // C.16852

[EGY LÁNY]

Egy leány mellei. Az összes többi csak mellébeszélés.

2017.11.08. // C.16935

ISMERŐS SZÍVMŰTÉTJE KILENCKOR

Reggel azt mondtam, bocs, Szűz Mária,
ők nem szeretnek annyira téged,
egy reformátusról lenne szó –

2017.11.10. // C.16941

PALETTA DÉLELŐTT

paletta
ma délelőtt
bizonyos értelemben
nem is csúnya

színkeverés sürgősséggel
testközelben

bár ha ezeket
a feltűnően élénk színeket nézzük

majd később hozzá
a fehér a fehérben képeket

és rákerült a második fehér rajzszög
befejeztem

2017.11.21. // C.16946

[MILYEN VOLT]

milyen volt a názáreti Jézus szobája
terítő az asztalon
kedvenc kanala mint nekem
hajvágás eszköz
volt-e ott kép a falon

2017.12. // C.17012

MALÓR

L. asszonyt reggel kifelejtettem
a közbenjáró-imalistából.
A barátnők csoportban a helye.
A bajban lévők csoportba betenni – nem stimmel.
Klerikusok közé. Pontatlan.
Maradt a volt szerelmeim témaegység.
Talán elnézi nekem.

2017.12.31. // C.17095

TÖKÉLETESEN ÉRTELMETLEN

Tökéletesen értelmetlen vágy, de így van.
Befejeződő életemből egyetlen mondat hiányzik, fura módon, tartósan.
Egy mondatod. Hogy akkor, ötven éve, nagyon fontos voltál nekem.
Tökéletesen értelmetlen, de így van.

Karácsonyfádat megnéztem.
Minden karácsonyfa hivatalból szép.
Én a sok ezüstsillogókat szoktam szeretni rajtuk.

Mondod, elmaradt. Ha meghívsz, koccintunk.

és halálos zavar hetekig, hogy ezt el is küldtem
– minek ilyennel zavarni Őt
– hűtlen elhagyás kezdete, bár ha csak gondolatban
– vállalja-e az ember leggyengébb pillanatait
– a befejeződő – affektálás
– igenis, uralkodhatni kósza érzelmeinken
– de a szöveg vérzik, és ez érték, ez irodalom

2018.01.05. // C.17072

MESELI

Meséli, a négy lánytestvér a város
négy pontjáról
összejőve néha találkozik,
mindnyájuk nagyméretű gurulósatyrot
húz. És ruháikat cserélgetik. És mindegyikük
boldog vele.

Meséli, dicséri felesége új ruháját.
Ó, három éves.
És hogyan ezt eddig nem vettem észre.
Most vettem föl először.

Meséli, végre beköltöztek
a kertvárosból az ötkerbe.
Mire Hűvösvölgyből bevillamosozott a randevúra,
tönkrement a frizurája.
Ők adnak enni nekünk.
Állítólag egy bolygón élünk.
Valami csoda folytán olykor-olykor
töredékeket megértünk egymás szavaiból.

2018.01.13. // C.17078

KILENCLEHAJLÁSOS

reggel egy tízegységes
kilenclehajlásos
januárközepi százszorszépcsokor
az Elvis Presley-ről elnevezett
Lukács-parkból egy öregasszonynak
aki a nejem.

2018.01.20. // C.17080

JANUÁR HUSZADIKA

január huszadika volt, este
vagyis ma ötven éve
valamilyen rövidital és lassú tangó
a szűk parketten a zongora mellett
az apró félhomályos Szép Ilonkában
és aztán az első csók a Duna-parton
séta a fagyos Tabánban
egy pad
belső hangot követve

szoknya-vonatkozások is
hajnali kettő és mínusz tíz fok
ezt szoktam volt inkább ünnepelni
nem az esküvő napját júniusban
már bevallhatom
elévült
hogy délután latolgatta
esti meghívásomat
hát szóba hoztam fehér ingem sajnálatos hiányát
eztán azt beszéltük át meg át
amivel el is dőlt a történet
ma néha-néha
a műterem közepén
ha nem túl fáradtak
Rock Around the Clock
ismerkedünk

2018.01. // C.17085

ELFÁRADTAM

féltávok az uszodában
félgondolatok a szárazföldön
elfáradtam
sőt
liften
a hatodikra
januárvég
vagy

2018.02.04. // C. 17131

[NEGYED HÉT]

Negyed hét, indulok misére, a lépcsőfordulóban drámai fordulat. A közösségi, lerakós ablakpárkányon fóliába csomagoltan! egy 25-, de inkább 27 centis mákos bejgli. Ami egy évben ugyebár csak egyszer, karácsonykor. Megemelem, nézem a metszetoldalát, tökéletes. Sok mák, és finoman, kissé olajosan csillog. Kezem megremegett. De hát öt kiló többletsúlyom, tragédia. És letettem. Letettem. Szentmise. Mennék uszodába, de a lábam visszavisz a lépcsőházba, hátha. Ó, ó, szerencse, már elvitte valaki. Vasárnap, csak féltávot kell/szabad úszni. Aztán a büféből egy mákos rétes. És megkezdődik a nap. Mégiscsak inkább 25 centis volt.

Kata este hazaér, elémtesz egy rúd mákos bejglit. – Ez volt az? – Ez. Hacsak nem egy szabadnapos angyal sütötte hirtelenjében önerőből

netán felsőbb utasításra bár fóliacsomagolása eléggé lehasznált; vagyis visszatették. A hossza; hát igen, hosszabbnak álmodtam, nem panaszként mondom. Jó ízű volt.

2018.02.04. // C.17132

[HIMBAKÉS]

soha semmi fölös gyógyszer
de doktornő barátom szerint nemhogy az az egy magnézium
de abból nekem másnaponta kettő kéne
értem
éjjel pillanatokra föl-fölébredek:
akkor naptár szerint páros napokon
vagyis jobb lenne napi másfél
himbakéssel deszkalapon felezn
az nincs, de csípőfogó
és akkor megvan
az a kedves kettősáttételű fekete szerszámom, alig fél éves
vágóélei párhuzamosak a munkaművelet során végig
ez az

és reggel:
akkor intézkedni
nézem a tablettát, rovátkolt
kettétöröm, könnyedén hasad
el van rontva az örömöm

[2019.06. Ügyetlenke. Most másnaponként kettő.]

2018.02. // C.17154

PENITENCIA

Hóközepi szentgyónás. Józsi atya bajban volt velem. „Uram, ments meg minket a szentektől!” – idézte; és összeröhögtünk. Hogy próbálj lazább lenni. Keresgélte a mondanivalóját. Hogy te mindent regisztrálsz. Na, ja. Végül, neked az egész év Nagyböjt, engeszteléseképpen szeresd valamiben egy kicsit magadat. Ezen is mosolyogtunk, feloldozás után. Végül elnézést kért, hogy gondolataiba annyira belegabalyodott, zsákutcába is került. Vigasztaltam, nem paneleket mondasz, az alkotómunka sohasem lineáris, vagyis köszönöm. Tehát akkor penitencia. Kedvezz magadnak. Hogy amire leginkább vágyom. Legyen. Este Kőbányáról szobamérleg, 4000 HUF; amilyent októberben kidobtam. Kétszer oda-vissza, mert az első hibás, nálam ez mindig így. (A metrón Tamási Áron-novella.) És méredzkedés újra naponta. Remény az elhalványult létbizonyosságra. A lélek micsoda bukfencei.

2018.03.12. // C.17198

WHITE NOISE

talán a white noise tette
nálam most is csendesen
zuhog az örököső
most úgy láttam
nem a ceruzavonal
a világ közepe
mégse

pizsamára festőkötény
bár
asszem, visszacsinálom

el ne felejtsük
„válidezső festőművész a XX. századi művészet
egyik legszebb legszomorúbb legcsöndesebben suttogó erdeje.”

2018.03.15. // C.17205

HAJNALI MAILEK, CSOMAY ZSÓFI

– Kösz, elolvastam interjúdat. Hatalmas életpályád. Igazi érték vagy, tudod, tudnod kell. Díjak, stb., szép és érdektelen. Hanem, hogy sokakat elindítottál életben, pályáján, sokaknak segítettél és segítesz. Sokan szerettek és szeretnek, nem csoda. És ipar-művész, a szó szép értelmében, nagy kaliberű. A házaid. Ahogy ismerlek, mellékesen nyilván 11 unokádat is te szülted. Kapacitásodat 50 éve bámulom.

Munkám befelé, csöndes, nehezebb lett volna melletted. Így volt szép, így volt jó, ötven évig távolból szeretni téged. Halk fájdalom életfűszer.

Még valami. Nem érted, mit publikálok én itt naponta nyakra-főre, bele a nagy nyilvánosságba. Szórakoztató és hasznos. Melléktermék, könnyű már kifelé, fontosat is, méjen őszintén, a magamban megépített munka után. Egyébként 69 kiló vagyok, és épp egy életműalbumot csinálok, véletlen magamról.

Gratula neked, Csomay, életgratula. ölel d.

– Drága vagy, kösz... A „mélyen” így íródik. Hát, így jobb volt az élet, a beteljesülés rontja a lelket. Zs.

– csillagom, a méjen azért volt kurzív... zárszónak: kék-zöld kockás szoknyáját nagyon szerettem d.

– én meg a kék fiókos szekrénykét – bunkó vagyok

– Jó ez így. nagyon.

Két életmű épült fel belőle. N.

2018.03. // C.17207

ERŐSEBB NÁLAM

nem tudok rajta segíteni

2018.03. // C.17217

TUDJUK

Tudjuk, az idő csak a földi lét tartozéka.
Új eget és főleg új földet teremtek.
Akkor az már megvan.
És mi is benne.

2018.04. // C.17269

DÁNIEL HÁROM

Áldjátok az Urat, záporosó és harmat;
áldjátok az Urat, ti, viharok!
Áldjátok az Urat, tűz és forróság;
áldjátok az Urat, hideg és hőség!
Áldjátok az Urat, dér és harmat;
áldjátok az Urat, fagy és nagy hideg!
Áldjátok az Urat fejfájás és mákosbejgli;
áldjátok az Urat szerszámkészlet és körfűrész!
Áldjátok az Urat uszoda és jóbarátok;
áldjátok az Urat tervek és reggelik!
Áldjátok az Urat, Mammut-kettő;
áldjátok az Urat köremailek!...

2018.04. // C.17270

ISCHLER

Vekker. Hullafáradt. A 22. hosznál ébredek végre, egy értelmes gondolatra: ISCHLER. És ezen úgy el kezdtem nevetni, hogy át kellett fordulni hátúszásba, mert víz alatt nem lehet. Még a 4. tempónál is, hangosan. Pedig az 4x2,8 méter. Aztán az öltözőben vadidegen futóvendég, erről is lehet beszélgetni. A kerti büfébe irányított el, szerinte ott szokott lenni. Elkérte a mobilom hívóhangját. A Kossuth-adó éljen a magyar szabadság régi szünetjele. Mailben megy. Névjegyén látom, okl. hajómérnök. De jó szakma lehet.

2018.04. // C.17273

AZ ÚJ KERESZTÚT

fiamnak nem tetszik eléggé
halványítja örömet
fanyar
így helyén a történet
KERESZTÚTkor
nem kell boldognak lenni

2018.04. // C.17278

ABLAK

megnézem a világot.
az építkezést. hunyorgok.
7500 lux

becsukom az ablakot.
nézem a készülő képet.
150 lux. bár közben óceánzúgást hallgatok
melyik az igazi

2018.05. // C.17346

SÓSIVATAG

reggelizem
finn facsuporban sósivatag
önárnyékos domborulatokkal
ez éppen olyan
mint az Alpok volt egyszer fölülről

mért kellene nekem
még utaznom röplőnöm

2018.05. // C.17348

SOK ÉVE

játszom vele
hol sikerül de inkább nem
hogyan vízből jövet a padra
ruhadolgaimat vállmagasságból ejtve
olyan módon
hogyan szép formátumot alkossanak

az úszósapka szerencsés esetben
képes arra hogy
szinte hibátlan félkörben terüljön
egy pillanat az egész
és kezdődik a törülközés
enyhe terpeszben balról jobb felé haladva

2018.06. // C.17410

KAVICS

Anyácskám, tanítónő, huszonévesen özvegy
a nagy háború után, egyedül két kisgyerekekkel.
Minden éjjel takarított, padlót is kefélt.
Évek múltán jött rá, hogy ez nem szükséges.
Apám nem lévén, az életszabályokat
magam alakítottam ki.
Fodrásznál ötven éve.
Kamaszkoromtól lepedő nélkül,
merthogy hideg és gyűrődik.
Alattam fölöttem pokrócok.
Tegnap kaptam egy gyönyörű kavicsot.
Csak kölcsönbe fogadtam el.
Itt van most az asztalomon.
Elmúlik majd az ő ideje is.

2018.06. // C.17415

REGGEL HÉTKOR

Reggel hétkor
kettesben a gépmesterrel,
kezdi nyomni az új ívet,
részemről a színtkontroll.
Üres a ház,
én két gépállítás között
az irodai kereveten alszom vissza,
illetve aludnék,
de ez a kibaszott balkáni gerle
a négy köbméteres ketrecében.
Folyamatosan kukorékol,
fülemtől kettő méterre.
A szájkosarat nem fogadja,
a dorgálást sem.
Egyedül van, engem kivéve,
mi a francot beszél,
illetve azt elképzelem,

avval a kis agyával,
nyilván élelmezését és ezt a mai világot véleményezi;
de hogy kinek mondja mindezt,
és miért, madárnnyelven.
Anyai nagyanyám 15 évig özvegy,
ő szokta meg, hogy magában beszél, hangosan.

2018.06. // C.17422

VONATTAL AKARATTYÁRA

Reggel vonattal Akarattyára,
a dácsájába;
meghívott egy teára
osztálytalálkozó.
Főiskolán rajzasztalunk
egymás mellett
öt évig.
Érettebb volt nálam.

Estére haza, holnap
07:30 rutin vérvétel.
Ebben a korban vagyunk.
Illetve ő öregebb: 78,
kilenc éve özvegy már.
Férjét, osztálytársunkat,
a nagynevű építészt szülővárosában temette el.

Három gyereküktől nagyszámú unoka.
Tanításból, munkából maradt minden idejét
ma is azokkal;
gazdag élete,
gazdag napjai.

Gyógyszeremet bevettem. Keserves lett volna vele élni.
Egy fekete fehérécsíkos kavicsot találtam, azt viszem neki.

2018.07. // C.17455

REJTŐZŐ BOGÁR

Vélelmezi,
belesimult környezetébe
hát jól rejtekezik
illetéktelen helyen
bűnével egyetemben.

Akárcsak mi.

Bár lehet, hogy csak
délelőtti szundít
egy megtalált
végre alkalmas részben.

2018.07. // C.17460

ISTENKERESÉS

A hátúszásnál reggelente egy hosszú félmásodperc, a páros kéz összetéve és kinyújtva a fej fölött; akkor elindul visszafelé, de minden erő nélkül, lazán. Itt még irremutábilis lenne behúzni, hatástalan erőátvitel. Ha időt mérek is. Nyugalmi idő, a ritka, amikor nem várom –, nem dolgozom a következő pillanaton-percen, ahogy amúgy egész életemben teszem. Így és ennyire vágyom én ODA is. Ha a mennyben valami ilyesmi –, e perc tudna létrejönni, mondjuk ezer éven át, az bizony jó lenne. Talán elég is annyi. Utána majd meglátjuk. Ott örülni a Veled való találkozásnak. Illetve arra most még alkalmatlan. Majd.

2018.07. // C.17461

ESETLEG MÁR ITT

Szerettem ezt a Moszkva teret.
Negyvenes évek végétől – Széll Kálmán tér –,
szombat délutánonként húgommal az iskolából
Zenimamához Zugligetbe, baracklekváros tojásahab,
segítettem fölverni, kezembe adták az üstöt,
társasjáték dobókockával, bujóska Guszta nénivel a kertben,
csak később került ágyba, hosszan, végleg, agyvérzéssel.
Ámulatos üvegtetejű barométer, belül ezüst szerkezettel,
Miklós nagybácsi – soha nem láttuk – félsötét szerszámkamrája, esztergagéppel,
egy súlyos aranyozott kötet titokban Kossuth levelezéséből,
mert a könyvszekrénybe nem szabadott benyúlni,
és egy képeslap Helgoland szigetéről
az sokáig foglalkoztatott, ismeretlenül.
Hazafelé este már sötétben mindig a vak hadirokkant
a 61-es megállóban, tangóharmonikázott. Félttem.
Aztán a zugligeti Főiskola, 1962-67, esetleg már itt
találkoztunk Zsófiával, háromnegyed nyolc, 81-es villamos,
a Jakuba kocsis, ha azt lekéstük, rajztanárunk megdorgálhatott.
A tér találkozóhelye a háromágú Gomba, belül presszóval.
Akkor még a 81-esek, jóval későbbi tragédia, botrány, hogy átnevezték őket 58-asnak.
1972-ben pedig végleg szomszédságába költöztünk,
vasárnap a fogaskerekű, a 22-es busz, a hegyek.
A kettős metró erőszakos legyezőháza akkor már megvolt.

2018.08. // C.17513

IMÉNT ÁLMODTAM

A barlangüregi magántó tulajdonosa testes indián hölgy volt, ötven körüli, válogatott öltözékű előkelőség, régi ismerősöm. Mindig mozdulatlanul üldögélt a túloldali sarokban, félhomályban. Egy lélek se más, soha, sehol. Csak nekem engedte, hogy szokott nyomvonalamon a víztükör körül a mély homokban körbe-körbe futásomat elvégezzem. De váratlan megjelent mellettem valami nem beazonosítható távoli férfiismerősöm is, társaságával, aki éppen segített az egyik hölgynek egy fotót elkészíteni. Engedélyt kértem az indiántól, hogy ő is használhassa futópályámat. – A helfi-szelfis^{*} is jöhet, felelte az asszony kegyesen.

^{*} HELP / HILFE elegye lehet

2018.09. // C.17608

6F

Megfejtethetlen ma már, miért és mikor került
ez a ceruzarajzocska Szabó Lőrinc-kötetem (1969) egy üres oldalára.
6f (férőhely)-es lakás alaprajza,
a láthatóan igen szűkösre megadott fesztávok szorításában.
F = fürdőszoba, K = konyha, kétszer áthúзва a
beépített szekrények, egyszer az ágyak.
Hibátlan munka, 1965, a mellettem ülő élő
szintén harmadéves Zsófi terve.
A rajz az enyémnek tűnik.

2018.09. // C.17657

ESTE VAN

Este van. Üldögélek munkaszékemben ernyedten, behunyt szemmel, és várom a halálomat.
És az csakugyan közelebb jön egy negyed órával.
És persze várom a Sony HX99-et is, azt a jövő hétre. Kijelzőre rábökök, oda állít élességet.
Legyen meg a te akaratod.
Idegen földben akarok nyugodni.
Egy újszülöttet húsz évre kapunk ajándékba.
A frigóban maradt egy kis somlói galuska.

2018.11. // C.17671

ISMÉT

Reménytelen; részletkérdés.

2018.11. // C.17673

A MÁSODIK PLATÁNFA

A második platánfa alatt eszembe ötlött a Last Solution. 2018. november huszonegy. Sok évek ide-oda bizonytalanságai után. Bevillant a Végző Megoldás, mely fotóm végül is, ami megőrizendő. Semmi dokumentérték, semmi fotómúzeum, semmi művészet, semmi emlék. Hanem hogy amiben kedvem telik, az első hév múltán is. Amit később is örömmel nézdegélek. És evvel megszűnik ez az örökös tántorgó szemétbe – szemétből vissza. Eljutottam oda, ahova mindenki, születésével.

2018.11. // C.17675

AZ EZREDES ÚR

Az ezredes úr, klubtárs, reggel fölvonatozik Pestre,
be az öregotthonba 92 éves mamájához,
és fölviszi neki a konyhából a reggelit.

2018.11. // C.17677

ÁLMAIM

Délután, még félében, régi álmaim helyszínei egyikén újra.
Emlékezzünk.

Mindig mindenütt egyedül, soha ember; alkonyat és éjszaka.

– Valami utasítást, vagy talán vágyat követve hosszan föl a domboldalra, ahol egy barátom nyári lakhelyét remélem, olykor meg is találom, bedeszkázva, üresen.

– Nagyvárosi ikerház labirintus földszintjén bolyongva, keresve a szobát, ahol valami dolgom van, ahol még nem jártam.

– Föl Zugligetbe a régi 81-es villamossal, végállomása felé, de az útközben mindenféle akadályokban lelassul, majd elakad; akkor gyalog tovább, árkokat átmászva egy végül megközelíthetetlen cél felé. Ez álmok változata, hogy ott feleúton valóban régi helyem, az Iparművészeti Főiskola, de most oda bejutni csak rejtőzködve, hátul, kerítéseken át, s ha osztályomba sikerült is bejutnom, ott én iskolából rég kimaradt idegenként, megtúrten, míg a többiek egymással csevegve diplomamunkájukon dolgoznak.

– Vagy egy hegyláncon hosszan gyalogolva, majd eltévedve egy hazajutási irányt keresek, akkor indulva völgyek-hegyeken át, ösvénytelen erdők, olykor egy világosabb tisztással, elakadva.

– Legreményesebb helyszínem a sötét szétlőtt utca volt, már csönd; egy üres kapualj biztonsága. Romos lakás, a megérkezés nyugalma, megtelepedve az utolsó szobában, ami az enyém lesz. Azokat a szekrényeket kirakni, az asztalt fény felé a falhoz; hiszen ez alkalmas élettérnek, műteremnek. Erre szoktam felébredni.

2018.12. // C.17722

A GERENDA

ez az utcántalált
– utóbb kiderült, lopott –
gerenda olyan gyönyörű volt
noha céltalan,
hogymeg otthagynatlan
most további odafigyelést igényelt
hatvanas smirglivel
ami csiszolóvászon
azután ipari lenolajjal
és most várja sorsát
esetleges funkcióját
önszépségén túl

2018.12. // C.17747

TRECENTO 1964

főiskola
mintha otthon, úgy
díszítette asztalát az enyém
mellett, meg az én
falamat, ablakunkra
meg száraz levél

2018.12. // C.17751

BIZONYOSSÁG

Tanítónénis semlegesen megfelelő
leányarc, 20-25, domborzata
– kék steppelt nagykabát –
koordinálhatatlan. Szemüveg, rendezett
hosszú haj, mosolyogva gitározik a zenekarban,
hajnali mise. És valami édes hangon
énekel bele a mikrofonba. Nem logikus
a bizonyosság, hogy ilyen hanggal csak
nagyon jó ember lehet. Majd klimaxosan is.

2018.12. // C.17752

KISNORMA

lementem a Kisnormán léccel
négy százszor
vagy négyezerszer
menjek le mégegyszer
nem szükséges

2018.09. // C.17755

[KATÁVAL SZOROSAN]

Katával szorosan
egymás mellett fekszünk
harminc éve már
csak köztünk 51 cm.
teherhordó fal,
ill. 19 lépés.

2019.01. // C.17800

FÜVÖN ÁT

Kétfelé indulhatok haza, izgalom.
A fűvön át,
gázolva az ellenfényes szőnyegen
a túlvilági Duna-part felé,
vagy a hamarább villamoshoz,
netán közbejítve a feketekávés kuckót,
ahol majd szóba kerül az árusítóasszony
korcsolyázó kisleány.

2019.01. // C.17814

EGYETLEN

Egyetlen vágyamat ismerem, hogy 1965-ben odasimuljon hozzám,
avval, hogy nagyon szeretlek.

2019.01. // C.17817

ELSŐ TÁNCUNK

Első táncunk 51. évfordulójára
Hollandiából virág 950 HUF
Zöld nélkül

2019.01. // C.17818

A SZENVEDÉSRŐL

fogalomtisztázási keresések
2019.01.18. – 20.

ágálunk szenvedéseink ellen,
emberek, helyzetek, betegségek
az Úr számunkra legjobbnak elgondolt ajándékai
mi más terhet kérünk a kapott helyett?
jobban járunk, ha megköszönjük

ha ágálsz, hogy nagyon fáj, hogy túl nehéz,
gondolj bele, Isten beszélgetni szeretne veled.

ágálsz, hogy nagyon fáj, hogy túl nehéz,
tudd, hogy ürügy, amivel Isten beszélgetést kezdeményez

szenvedésedben Ő szeretne beszélgetni veled

2019.02. // C.17875

ÉRDEKES

érdekes, mennyire örültem a levelének
ki vagyunk szolgáltatva egymásnak
ma már Lukács, bár ha csak gőz
utána egy nekem félretett sajtos rúd
negyed évre prosztata gyógyszer
ezért 3/4 6-ra a kórházba, hogy első legyek
második voltam

2019.02. // C.17877

[HULLAFÁRADT]

Annyira hullafáradt, hogy nem bírok vécé után elmenni a szemközi mosdókagylóig;
az angol fiúra gondolok.

Második világháború, a bíróság bevonul, fölolvassák, halálra ítélték.

Ő a kötelezően magánál hordott gázálcot a földhöz vágja. Azután lehajol érte.

Akkor kezet mosok, mégis.

2019.02. // C.17879

TEGNAP A SVÁBHEGYEN

tegnap a Svábhegyen

a sétányon

sárba merülve egy T-idom

nem mondom meg, hogy hol

hátha ott a párja

körülnéztem fölemeltem

megmentettem hazahoztam

rozsdamaró

élcsiszolás fekvés előtt fúrógéppel

még nem tudom mire lehet használni

majdcsak biztosan

mert hiszen férfiszemmel gyönyörű

és a maga módján tökéletes

köztudottan

a T-idom anyagmennyiség per inerciahányadosa kiváló

2019.03. // C.17940

PROBLEMA

Hanem problema. Hónapok óta rendezetlen a szárazkifli

és a sajtosrúd egymáshoz viszonyított státusa.

Napi történések szerkezete nem tiszta.

Aktiválásuk sorrendje ugyan a körülmények által determinált, de az nem minősítés.

A helyzet beszabályozatlan.

Odáig eljutottam már, hogy funkciójuk különböző.

Egérutat nem keresek, ihletre várok.

2019.04. // C.18087

ELVESZETT LEVÉLFÁJLOK

Rémesen keresem magát.

Több hiányzik, mint a megvan.

Reggel öt óta megszakításokkal keresgélem magát.

Hova mentsem? Ködmönzsebbe?

Maga már kétszer megvan! Még kétszer hiányzik.

2019.04. // C.18088

JÁRDASZIGETEN

Állok a járdaszigeten, és Illyés Gyulára gondolok.

Előttem és mögöttem egy méterre a biztos halál, a hatos villamos, és egy busz robog.

Igaza lehet avval a hulló csillaggal vörösborral és falevéllal.

2019.04. // C.18089

HIÁBA

Gyorsúszásnál lélegzetvétel
oldalfordulva.

A segge csodálatos.

Combocskái is rendben.

Pária, sárgaóras futóvendég
a mellettem-sávban.

De minden hiába.

A szeme. A szemét nem látni.

2019.04. // C.18130

VÍVÓDTAM

Vívódtam. Keserves fél nap volt, semmire nem tudtam figyelni.

Imádkoztam is döntésért.

Végül egy SMS: Kösz. Fáradt vagyok/lennék New Yorkhoz.

Fiam hívott volna. Vonz ez a város, édesen,

noha már semmi nem érdekel benne.

Hányszor, tizenötször? a Metropolitan Múzeum.

Kilenc óra repülő. Másfél óra múzeum, megszokásból.

És aztán? Kárpótlás nincs. Hiánya marad. De majd csöndesül.

Mérei tanár úr mondta, nem kell mindig győzni.

Vagy tekintsük ezt győzelemnek.

Valami nem működött napok óta
vasárnapi kirándulás helyett
uszoda után vissza ágyba
aztán alvás a délután közepéig
és közben magamat álmodtam
szokott kuckómban szokott takarókkal
elesett fáradtságommal
nyílt az ajtó s nevetve berobogott kisfiam
ismert ruhácskájában, öt évesen
anyja az ajtóban fékezte volna, de ő:
apuval akarok lenni, mit csináljunk, apu, mit szeretnél
reggel kaptuk a hírt,
készt a gép, átszállóban New York via
Philadelphia, franciákkal forgat
túl egy veseműtéten
hároméves korától búcsúzom tőle
soha gyerekemmel nem álmodtam
megkönnyeztem

2019.05. // C.18135

LABIRINTUS

Tudtam, hogy labirintus; aggodalom, mert mindig hosszan bolyongtam a föld alatt a gyéren világított éjszakai folyosókon, mire megtaláltam. Sikerült. Hosszú sor állt mozdulatlan csendben a peronon. Beálltam a végére, vártuk a metrószerelvényt. Az ott szolgálatos üldögélő ügyelőnek: egyetlen centime-om sincs. – Nem baj, segítőkészen biztatott, s keresgélve csakugyan találtam egy magyar ötvenforintost. Váratlanul elfogadta. Majd kényszeres fölöslegesen rákérdeztem, hány megálló a Louvre. Két átszállással, és sorolta a megállóneveket, azonnal tudtam, úgyse bírom megjegyezni. De hát nem is oda készültem. Késedelmesen valahogy szállásomra keveredtem. Nem volt ott. Hívom. Igen, voltam, de hát te nem... (Közben a szobában matató festőfiúk egyike rákérdezett –, kitalálta, kivel beszélek. Őt egy elterelő szóval félrevezettem.) És akkor egy nehéz sóhaj, hogy most evvel átlépem határait, döntöttem: fölmegek hozzád. Kertes családi házuk; tudtam, férje nincs otthon. A mondat félreérthetetlen volt. Jó, mondta majdnem közömbösen. És hozzátette, ki is vehetnének egy albérletet, a felét te fizetnéd, felét én. Elindultam. Erre ébredtem.

2019.05. // C.18183

[MONOGÁM]

monogám
grafomán
erotomán
barackfán
lekvárkedvelő

2019.06.05. // C.18185

CSIRKENYAK

Azt mondta, kis szívet is adok. Fegyelmezetten szemem se rebbent, holott veszélyhelyzet. Nem tudtam, ez neki, nekem, vagy a macskának jó. Vagy rossz. Még életemben nem vásároltam ilyesmit. Csirkenyak.

2019.06.06. // C.18186

HANYAGSÁGOM

Mert mindig ez a hanyagságom. Amikor abbahagytuk 66-ban, elfelejtettem kiszerezni belőle.